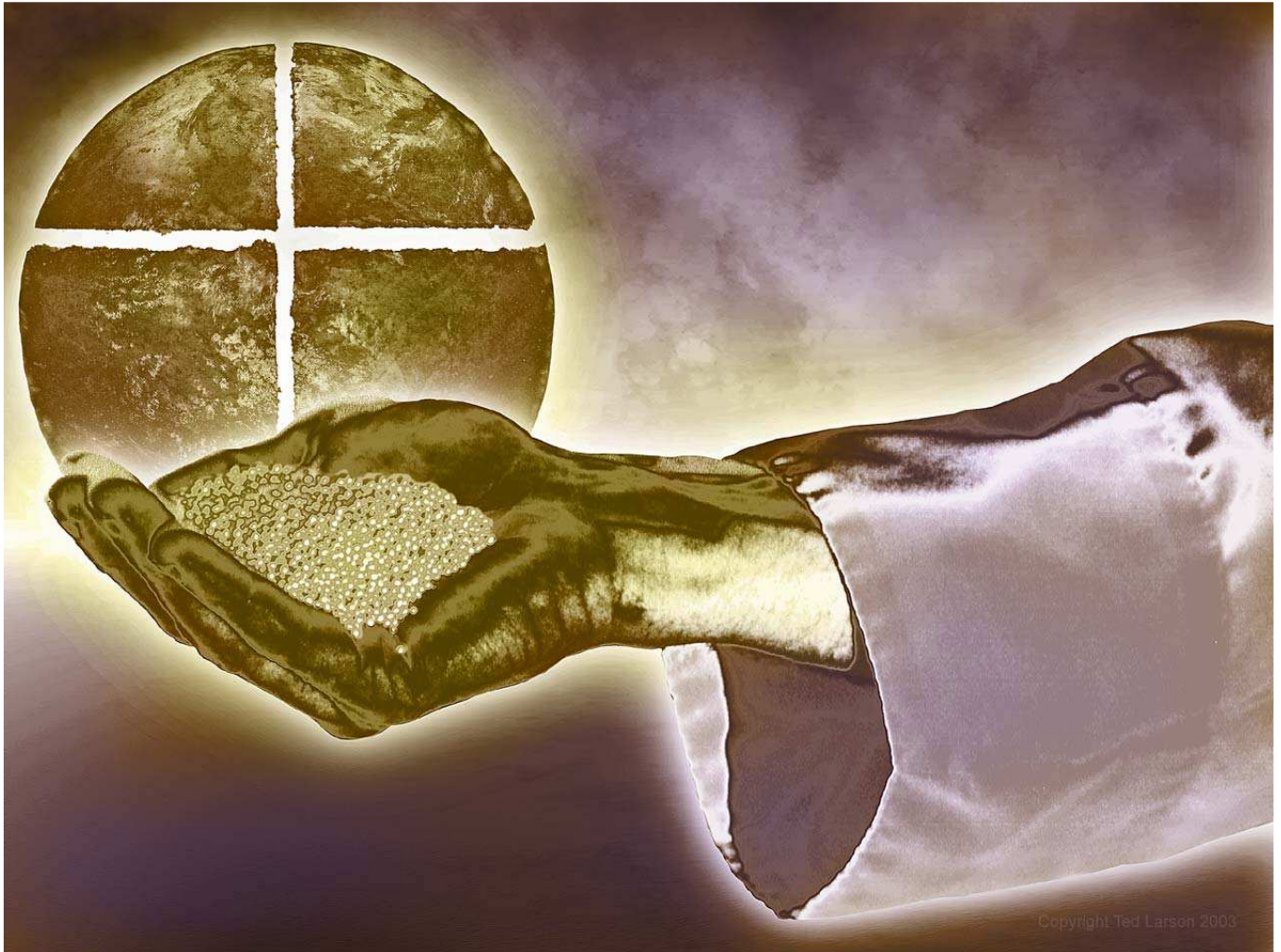

Het boek
Job

"All images are copyright protected, by Ted Larson 2000-2007, info <http://home.earthlink.net/~theoson/Index.html>".

***Over het lijden en de strijd
van de Bruidsgemeente.***

Bijbelstudie van: H. Siliakus

(21.10.1948 – 10.11.1995)

1ste uitgave: febr. 1987 t/m dec. 1991 in het blad "Tempelbode"

2de uitgave: 1992 (in boekvorm)

3de uitgave: 2006 (digitaal)

Algemene noot:

1. Overname van gedeelten, op welke wijze ook, is toegestaan, **mits met bronvermelding**.
2. Het is onze wens dat onze studies, als ze u tot zegen zijn, zullen worden doorgegeven aan anderen. Natuurlijk kunt u anderen, in de 1ste plaats, op onze website en/of nieuwsbrief attenderen. Maar u mag de studies wat ons betreft ook kopiëren en uitdelen. Een winstmarge is hierbij niet toegestaan. Ten overvloede: zie punt 1 hierboven.
3. In de meeste gevallen kan daar waar **hij**, **hem** of **zijn** staat, om (iets van) de man aan te duiden, natuurlijk ook **zij** of **haar** gelezen worden, daar het net zo goed voor de vrouw geldt. Verder spreekt het voor zich, dat waar gesproken wordt over 'broeders' ook de 'zusters' hierbij zijn ingesloten.
4. Af en toe zijn er woorden (meestal tussen haakjes en in een kleiner, grijs lettertype) nader uitgelegd of toegevoegd door AK (= A. Klein), die deze versie heeft uitgetypt, alsook bewerkt. Ook alle noten zijn, ter aanvulling en verduidelijking, toegevoegd door AK.

Nieuwe opmaak: maart 2009

Deze en andere studies kunt u GRATIS downloaden van onze website
www.eindtijdbode.nl

1.

Job, een beeld van de Gemeente

Een vergelijking

De rechtvaardige Job, de man uit het land Uz, is een voorbeeld van een trouw en waarachtig kind van God. Zonder zulke kinderen Gods zou er geen sprake kunnen zijn van de ware Gemeente of Kerk van Jezus Christus. Job is ook een typebeeld van deze Gemeente/Kerk. Zijn trouw in het dienen van God en het onderhouden van zekere inzetten¹, alsook zijn nauwgezetheid in handel en wandel, weerspiegelen het optreden van de ware Gemeente/Kerk in deze wereld. Het maken van een vergelijking tussen Job en de Gemeente van Christus wordt bovendien gerechtvaardigd door nog een aantal andere feiten. God had veel op met deze Job en had hem lief. Dit proeven wij uit hetgeen Hij zegt tot de satan over Zijn knecht Job (zie Job 1:8). Zo heeft ook Christus Zijn Gemeente lief. Zo lief, dat Hij Zijn leven voor haar gaf (zie Ef. 5:25). God zegende Job en Zijn oog rustte op hem en zijn gezin om hen voor het kwade te bewaren (zie Job. 1:10). Desgelijks doet Christus ook met Zijn Gemeente (zie Ef. 4:16, 5:23). Om de één of andere reden liet God nochtans toe, dat satan Job aanviel en hem schade toebracht (zie Job 1:12). In het Nieuwe Testament lezen wij, dat de satan probeert de volgelingen van Jezus te ziften als de tarwe (zie Luk. 22:31) en dat hij rondgaat als een briesende leeuw, zoekende hen te mogen verslinden (zie 1 Petr. 5:8-9). Dit alles onder de toelating des Heren. Wat het boek Job schrijft over de macht die satan wordt verleend, grijpt in feite terug op de macht waarover God hem laat beschikken vanaf de zondeval van de mens. En deze macht wendt de satan ook in de Nieuwe Bedeling² vooral aan tegen de kinderen Gods. **Vertroostend en bemoedigend is het echter te weten, dat de duivel ons niet uit Gods handpalmen kan rukken.** Ook dit leren wij uit de geschiedenis van Job.

Beproevingen van de laatste dagen

In de laatste dagen van de huidige tijdsbedeling zullen de beproevingen die de getrouwe navolgers van Christus te verduren hebben, als gevolg van het woeden en tekeergaan van de satan, nog groter worden en heviger. Dit vernemen wij op vele plaatsen in het profetisch Woord, zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament. Het zal “een boze tijd” zijn, zegt Amos, wanneer “zij benauwen de rechtvaardige” (zie Amos 5:12-13). En Jezus heeft voorgezegd: “Alsdan zullen zij u overleveren in verdrukking” (zie Matth. 24:9-10). Ook in het boek Job vinden wij een verwijzing naar die zware tijd. Deze toename van de beproevingen komt naar voren in de tweede ontmoeting tussen God en de satan, beschreven in hoofdstuk 2, waarbij aan de laatstgenoemde een nog grotere vrijheid gegeven wordt bij het belagen van Job. Over deze nog zwaardere beproevingen, waaraan vanaf het tweede hoofdstuk het gehele boek Job gewijd is, zal het in deze studie voornamelijk gaan. Job is dan niet langer alleen het type van de ware Gemeente/Kerk, maar meer in het bijzonder een type van de Bruidsgemeente die in de laatste dagen zal worden gevormd door de werkingen van het Woord en van de Heilige Geest. **Ons wordt hier, in het boek Job, een blik vergund op het lijden en de strijd die deze Bruidsgemeente van Christus zal hebben te verduren.**

Het land Uz

Job – de meest waarschijnlijke en tevens de meest aansprekende betekenis van zijn naam is “de vervolgte” – is vooral bekend vanwege zijn getuigenis: “Ik weet, dat mijn Verlosser leeft!” (Job 19:25a)³. Dit bevestigt nog eens, dat hij een (wonder)schoon type is van de ware Kerk of Gemeente van Jezus Christus, die immers ook staat op deze belijdenis. Met dit getuigenis staat zij in de wereld, tegenover de dreiging van satan en alle goddeloze en antichristelijke machten en van degenen die zeggen “God-lovers” (Joden) te zijn, maar zijn het niet (zie Openb. 2:9). Het is alsof wij de Bruidsgemeente deze woorden van Job horen spreken in Openbaring 12, waar wij zien, dat de draak (d.i. satan, en hier tevens het beeld van de antichrist) vlak voor haar staat. Het is een harde en vijandig-gezinde wereld, waarin Christus’ Gemeente leeft en werkt. “Ik weet waar gij woont, namelijk daar (waar) de troon van de satan is”, zegt Jezus tot Zijn Gemeente in Openbaring 2 vers 13. Van Job wordt verteld, dat hij in het land Uz woonde (zie Job 1:1). Waar dit land gelegen heeft, is niet met zekerheid te zeggen. Waarschijnlijk lag het ten zuiden van de Dode Zee, in het gebied van Edom. Belangrijker voor ons is thans te weten, dat dit land Uz, wat zoiets als “vruchtbaar land” betekent, min of meer een oase moet zijn geweest in een overigens woestijnachtig, onvruchtbaar en levensvijandig gebied. Dit omliggende gebied kunnen wij zien als het typebeeld van de wereld, waarin de ware Gemeente/Kerk en later de Bruidsgemeente van Jezus geplaatst is. Zij smaakt de vijandschap van deze wereld, maar leeft tegelijkertijd als in een oase, waar zij verkwikt wordt door de wateren des Geestes, vertoevende op de grazige weiden van Gods Woord, en schaduw en bedekking vindende onder de palmbomen van door God gegeven bedieningen. Lees, ter vergelijking, Joël 1 vers 19-20, waar over de Gemeente gesproken wordt als “de weiden in de woestijn”. Van dat omliggende land rond de streek Uz worden ons in het boek Job enige kenmerken gegeven, die wij in hetzelfde geestelijke licht willen beschouwen. Ons wordt verteld, dat het een zoutachtig land is (zie Job 30:4, 39:9), waar geen deugdelijk kruid wil groeien. Een onvruchtbaar land dus. Zo is de wereld en het leven in de wereld; geestelijk onvruchtbaar, niets goeds voortbrengende. Het was ook een moerassig land. Zie Job 8 vers 11. Een land met vele verraderlijke moerassen. Dat is de wereld, met zijn moerassen van zonde. Als men erin te-

¹ Inzettingen = Wetten of voorschriften (van God). Zie o.a. Exod. 15 vers 26: “...en houdt al Zijn inzettingen...” (noot – AK)

² De Nieuwe Bedeling = De periode die de verhouding tussen God en mens na Christus’ (1ste) komst aangeeft. (noot – AK)

³ De Bijbelteksten die in deze studie vermeld staan, zijn in principe vanuit de Statenvertaling. Natuurlijk kunt u voor uzelf, naar wens, altijd een andere Bijbelvertaling erbij gebruiken. Wel zijn er af en toe woorden – ook in de “gewone” tekst – (meestal tussen haakjes en in een kleiner lettertype) nader uitgelegd of toegevoegd. (noot – AK)

rechtkomt en er is geen redder, zinkt men weg, de ondergang tegemoet. Doch er is **Eén**, Die nog altijd verloren zondaren redt uit de poelen van zonde en verderf: Jezus Christus, de Zaligmaker der wereld. Hij was de Verlosser naar wie Job uitzag. Door genade is Hij ook ONZE 'Vaste Grond des behouds'! Voorts was dat land ook een rotsachtig land met kloven en spelonken, waarin verschoppelingen en woestijnbewoners een armzalig bestaan leidden (vergelijk Job 30:6). De wereld, het koninkrijk van satan, telt vele van zulke verschoppelingen en verworpenen. En het is een geestelijk woest gebied, met een bevolking die hoe langer hoe meer even woeste eigenschappen gaat vertonen. Denk aan de schrikbarende zedenverwildering van onze dagen. En in dit woeste en dorre gebied vindt men soms wel beken, woestijnbeken, maar die zijn het grootste deel van het jaar uitgedroogd (vergelijk Job 6:15-20). Wie denkt, dat hij (of zij) in de wereld en in het leven naar het vlees kan vinden wat de dorst van zijn (of haar) ziel zal lessen, komt bedrogen uit! Maar zo zal het niet zijn voor wie drinkt van het (LEVEN-gevende) water dat Jezus ons geeft! Hoeveel beter is het te vertoeven in Uz, het genade-erf van Christus' Gemeente/Kerk.

Zoals het zoveel beter was te toeven in het land Uz dan in het omliggende gebied, zo is het toeven "in de voorhoven des Heren" zoveel beter als het verblijf "in de tenten der goddelozen", de wereld. Duizend jaren in die wereld wegen niet op tegen één dag bij Jezus en Zijn Gemeente!

Gemeenteleven

Behalve de beschouwingen waartoe het land Uz ons aanleiding geeft, vinden wij in de gegevens over Jobs persoonlijke omstandigheden nog meer over het leven van de ware Gemeente. De **7 ZONEN van Job** (zie Job 1:2) wijzen ons op het geheel van de Christelijke Gemeente/Kerk. Zeven is een getal dat zowel volheid als heiligheid uitdrukt. Ondanks alle door de mens veroorzaakte verdeeldheid is er toch één algemene Christelijke Gemeente/Kerk, het Lichaam van Christus, hier op aarde. De Here van de Gemeente/Kerk weet wie daartoe behoren (zie 2 Tim. 2:19). Christus' mystiek Lichaam, dat zijn leden telt over het ganse rond der aarde, is dus een volheid. Daarnaast is deze Gemeente/Kerk, ondanks menselijk falen en tekortkomen, krachtens haar roeping ook een heilig volk (zie 1 Petr. 2:9). Beide gedachten worden uitgedrukt door het symbolische getal zeven. De zeven gemeenten van Openbaring 2 en 3 beelden dan ook het geheel van de heilige, algemene Christelijke Gemeente/Kerk uit, in de staat en de hoedanigheden waarin zij vooral in de eindtijd zal worden aangetroffen.

Job had ook **3 DOCHTERS** (zie Job 1:2). Zij spreken ons van de drie schoonheden die de ware Gemeente/Kerk van Christus bezit, namelijk geloof, hoop en liefde (zie 1 Kor. 13:13). Zij leeft uit het geloof, zij verblijdt zich in de hoop en zij volhardt in de liefde, en alle drie ontvangt zij van God. Ziedaar een korte kenschets (d.i. een beschrijving) van het eigene en het bijzondere van de Gemeente des Heren.

De zonen van Job richtten regelmatig MAALTIJDEN aan (zie Job 1:4), waarbij zij ook altijd hun drie zusters uitnodigden. Een maaltijd draagt de gedachte van gemeenschap in zich. Denk aan het Heilig Avondmaal. Hier, in Job 1 vers 4, vinden wij een treffende weergave van 'de gemeenschap der heiligen' en van 'de samenkomsten der Gemeente', waarbij steeds het besef van de verbondenheid met het gehele Lichaam aanwezig is. In deze samenkomsten en in deze gemeenschap is ook altijd het getuigenis van het geloof, de hoop en de liefde aanwezig. De prediking, de gezangen, de gebeden en ook de omgang van de leden met elkaar, alles draagt onmiskenbaar dit drieledige stempel. **Bovendien wordt het leven van de ware Gemeente gekenmerkt door een grote nauwgezetheid in handel en wandel en door een steeds hernieuwde toewijding aan God.** Hoe duidelijk treedt dit naar voren in Job 1 vers 5, waar wij lezen, dat Job zelfs rekening hield met onbewust of in het hart gepleegde zonden en telkens weer de verzoening met God zocht voor zijn gehele gezin. **Zo zoeken de ware gelovigen in deze tijd de dagelijkse reiniging van alle zonde door het Bloed van Jezus Christus.**

2.

De heerlijkheid van de Gemeente

Heiligheid

Wat Job groot maakte, "*groter dan al die van het oosten*", wordt ontvouwd in Job 1 vers 3. Het waren zijn kudde en de veelheid van zijn dienstvolk. Hier vinden wij een zinnebeeldige⁴ beschrijving van de heerlijkheid van de ware Gemeente/Kerk en in het bijzonder van de Bruidsgemeente. Haar heerlijkheid en haar vermogen bestaat natuurlijk niet in stoffelijke goederen en rijkdommen, ook niet in de veelheid van haar leden en in allerlei indrukwekkend vertoon. In de eindtijd zullen er vele groeperingen, denominaties en gemeenten zijn, die naar aardse maatstaven gemeten "aan geen ding gebrek hebben". Doch dit is juist één van de kenmerken van de valse kerk EN van de Laodicea-gemeente, de gemeente van de "dwaze maagden". Tot de laatstgenoemde zegt de Here wat wij lezen in Openbaring 3 vers 17-18. **De heerlijkheid van Christus' Gemeente is van geheel andere aard. Zij wordt gevormd door louter geestelijke rijkdommen. Haar heerlijkheid en haar kracht is ten eerste: haar HEILIGHEID.** Dit wordt uitgebeeld door de eerste kudde van Job, de **7.000 SCHAPEN**. Schapen verschaffen wol en dus kleding of bedekking. Lees in dit verband de verzuchting van Paulus in 2 Korinthe 5 vers 4. **"Overkleed" wil zeggen: het kleed van heiligheid aan hebbende.** Laodicea wordt aangeraden "witte klederen" te kopen, opdat de schande van haar naaktheid niet geopenbaard zal worden. **Heiligheid, afgezonderd zijn van de wereld, is een belangrijk kenmerk van de (ware) Gemeente van Christus.** De volgelingen van Jezus zijn wel IN de wereld, maar niet VAN de wereld. Deze heiligheid is overigens geen werk van mensen, maar een werk van de Heilige Geest. Om "witte klederen" moeten we de Heer bidden, tegelijk bereid zijnde de prijs ervoor te betalen, dat is: de kruisiging van de oude mens in ons. Het getal 7.000 (1.000 x 7) spreekt ook van heiligheid en geeft aan, dat er wat dit betreft een volle maat bereikt is. **Deze VOLHEID VAN HEILIGHEID zal uiteindelijk alleen door de Bruidsgemeente van de**

⁴ Zinnebeeldig = Een zintuiglijk waarneembaar beeld of voorwerp dat iets abstracts uitbeeldt. Ook wel: **symbolisch.** (noot – AK)

laatste dagen worden gekend en bereikt. In het 1000-jarig Vrederijk van Christus zal de gehele verlore mensheid die dan de aarde bevolkt, voldoen aan deze maat. Het getal 1.000 verwijst ook altijd naar toestanden die in dit 1000-jarig Rijk gekend zullen worden.

De verkondiging van het Evangelie

De heerlijkheid van de Gemeente is ook de VERKONDIGING (van het Evangelie) die haar is toevertrouwd en waar de **3.000 KAMELEN** van de tweede kudde op wijzen. Zij heeft een boodschap uit te dragen. **Haar taak is het Evangelie te verkondigen en het Woord van God door te geven.** *“Is het Woord van God van u uitgegaan? Of is het tot u alleen gekomen?”* (1 Korinthe 14:36). Kamelen (of kemelen – volgens de Statenvertaling) waren de dieren die vanouds door de kooplieden van het oosten gebruikt werden om hun koopwaar naar de meest verafgelegen plaatsen te brengen.

Christus heeft Zijn Gemeente niet alleen de opdracht, maar ook de kracht gegeven om Zijn Evangelie te verkondigen tot aan de uiteinden der aarde. Dit was het bevel, dat Jezus aan Zijn discipelen gaf voor Hij ten hemel voer: *“Predikt het Evangelie aan alle creaturen”* (zie Matth. 28:19 en Mark. 16:15). Paulus was één van degenen die hiervoor door God gebruikt werden (zie Ef. 3:8) en hij noemde het een genade. Maar het is een bediening waarin alle leden van de Gemeente, dus de Gemeente als geheel, behoort te staan. Alle discipelen van Jezus, wat hun taak of waar hun plaats ook is, zijn geroepen “getuigen” te zijn (zie Hand. 1:8). En deze verkondiging of bekendmaking (van het Evangelie) strekt zich ook uit tot de onzichtbare of geestelijke wereld. Zie Efeze 3 vers 10. **U zult begrijpen, het gaat hier om een taak waartoe wij door de Heilige Geest bekwaam gemaakt moeten worden en waarbij het staan onder de leiding van deze Geest (van God) een absolute eis en noodzaak is.** Hoezeer ontbreekt het hier vandaag-de-dag nog aan!

De kudde van Job bestond uit 3.000 kamelen. Het getal 3.000 is het product van 3 en 1.000 en duidt op VOLHEID VAN GETUIGENIS. Een zaak staat vast in de mond van twee of drie getuigen (zie 2 Kor. 13:1). Is er sprake van 1.000 x 3, dan wil dit zeggen, dat het getuigenis tot volheid is gekomen. En zo zal het zijn in de laatste dagen. *“Dit Evangelie van het Koninkrijk (van God) zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis allen volken; en dan zal het einde komen”* (Matth. 24:14). Noot: Zie voor het getal 3.000 ook “De symboliek van de Bijbelse getallen” van rev. C.J.H. Theys (blz. 46)⁵.

Het werk der bediening

Het derde waarin de heerlijkheid van de Gemeente tot uiting komt, is haar arbeid of BEDIENING, verzinnebeeld (of: uitgebeeld) door de derde kudde van Job, de **500 juk RUNDEREN of OSSEN**. De os is een werkdier. De landman gebruikte hem voor het ploegen en het eggen van het land en ook voor allerlei andere karweien werd hij ingezet, onder andere in de tredmolen, om het koren tot meel te vermalen. In de Wet staat: *“Een dorsende os zult gij niet muilbanden”* (Deut. 25:4), waaraan Paulus de geestelijke uitleg gaf, dat Evangelie-arbeiders ook van het Evangelie mogen leven (zie 1 Kor. 9:9 en 14). Paulus spreekt in dit geval van bijzondere bedieningen, als die van herder, evangelist en leraar. Er is echter ook een bediening die aan de Gemeente als geheel is gegeven en hierover willen wij het nu hebben. **De Gemeente is geroepen om te dienen, dat wil zeggen: om haar Heer te dienen. Als zij hierin getrouw is, zal zij ook tot zegen zijn in deze wereld.** De bediening die ons als Gemeente gegeven is, is de “bediening der verzoening” (zie 2 Kor. 5:18), een priesterlijke bediening. Allen die ernst maken met te doen “de dingen die voor God te doen zijn”, met het dienen van God, zullen in deze bediening van verzoening staan, waardoor

- zondaren verzoend worden met God door het bloed van Jezus, en
- de werken van de duivel verbroken worden.

Daarom wordt van de Gemeente ook gezegd, dat zij een volk van priesters is, een “koninklijk priesterdom” (zie 1 Petr. 2:9). Zij is bekwaam gemaakt om te zijn “dienaars van het Nieuwe Testament” (zie 2 Kor. 3:6). Ook deze bediening behoort tot de heerlijkheid van de Gemeente. Het is een heerlijk werk en eigenlijk een onvoorstelbaar grote bekwaamheid die de Here ons heeft gegeven: mensen tot God te leiden. **Vanzelfsprekend zullen wij dit alleen in waarheid kunnen volbrengen als de Heilige Geest door ons kan werken.** Nogmaals wijzen wij erop, dat deze bediening waarover wij hier spreken onderscheiden moet worden van de bedieningen die de Here aan Zijn Gemeente gegeven heeft tot haar opbouw en haar volmaking, als bedoeld in Efeze 4 vers 11. Hier gaat het om taken en bedieningen die aan SOMMIGEN worden gegeven ten dienste van de Gemeente. Het kan nooit de bedoeling van onze Heer geweest zijn, dat ALLEN op de plaatsen van deze “sommigen” gaan staan. Dit wordt vandaag-de-dag, zacht uitgedrukt, niet meer zo scherp gezien. Velen grijpen naar plaatsen die niet voor hen bestemd zijn. Met alle kwalijke gevolgen van dien. Tegenover deze bedieningen TEN BEHOEVE VAN de Gemeente staat dus de bediening VAN de Gemeente, waaraan allen deelhebben. Deze “bediening der verzoening” heeft uiteraard raakvlakken met de verkondiging (van het Evangelie) en het getuigen van de Gemeente, waarover wij eerder spraken. **Doch het meest wezenlijke van deze bediening is, dat het een GEBEDSBEDIENING is.** Dat dit toch meer beseft zal worden!

Gesproken wordt over 500 juk. Wat dit juk betreft, daarvoor leze men Matthéüs 11 vers 29-30. Men zal dan gaan verstaan, dat de bediening waarover wij hier spreken overigens praktisch neerkomt op GEHOORZAAMHEID IN

⁵ Uit “De symboliek der Bijbelse getallen” (gedeeltelijk):

Dit symbolische getal is ONafscheidelijk met het Heiligdom en Allerheiligdom van de Tabernakel van Mozes (zie de resp. hoofdstukken van het Boek Exodus). 3.000 is de som van 2.000 (het Heiligdomsgetal – de afmetingen van het Heiligdom zijn: 20x10x10 el) en 1.000 (het Allerheiligdomsgetal – de afmetingen van het Allerheiligdom zijn: 10x10x10 el). De som is 3 (symbolisch getal van de “Godheid Lichamelijk”). **Het is het symbolische getal van DE VOLHEID VAN DE GODSOPENBARING.**

• Voor meer duidelijkheid over de **geestelijke** betekenis van (o.a. de maten van) bovengenoemde tabernakelobjecten, zie – op onze website www.eindtijdbode.nl – de studie: **“Christus in de Tabernakel”** van CJH Theys. (noot – AK)

HET VOLGEN VAN JEZUS. Maar wat zegt ons het getal 500? Wel, dat deze bediening alleen volbracht kan worden met bovennatuurlijke kracht, kracht die de maat en de grens van deze wereld overschrijdt. 500 is 10 x het getal voor "Pinksteren", dat is 50. **VOLLE PINKSTERKRACHT. Deze en niets minder is nodig om die bediening als Gemeente te kunnen volbrengen!** Hiermee worden wij dan opnieuw naar de eindtijd verwezen. Want alsdan zal de Gemeente verrijzen die waarlijk in de volle kracht van Pinksteren zal staan (de Spade Regen-uitstorting!⁶), namelijk de Bruidsgemeente. En eerst dan zal het volle profijt van deze bediening worden opgebracht: de grote, laatste zielenoogst voor de Bruiloft van het Lam (N.B. Merkwaardig is, dat de woorden "*Weest vruchtbaar en vermenigvuldigt*" – zie Genesis 1 vers 28 – in het Hebreeuws de getalswaarde van 500 heeft; zie prof. F. Weinreb in "De Bijbel als schepping", blz. 107).

Volharding

Dan zijn daar nog de **500 EZELINNEN**. Deze dieren met hun grote uithoudingsvermogen, die vooral ingezet werden om lasten te dragen, bepalen ons bij **de VOLHARDING en de lijdzaamheid, die Gods heiligen aan de dag leggen**.

Ook deze volharding is niet iets wat wij van onszelf hebben, maar de kracht ertoe wordt ons door de Here gegeven. Daarom is zij ook één van de heerlijkheden van de ware Gemeente/Kerk. Van de eerste christelijke Gemeente staat geschreven, dat "*zij waren volhardende*" (zie Hand. 2:42 en 46) en er wordt bij vermeld waarin zij volhardden:

- in de leer,
- in de gemeenschap,
- in het gebruik van het Heilig Avondmaal, en
- in de gebeden.

Opgemerkt moet worden, dat het volharden in de gebeden een zeer belangrijke plaats innam. Het werd al in praktijk gebracht voordat de Heilige Geest werd uitgestort (zie Hand. 1:14) en toont aan, dat **een belangrijk kenmerk van de ware Gemeente is, dat zij zich gezamenlijk uitstrekken naar de door de Here beloofde geestelijke zegeningen en dat met volharding**. Over deze volharding van de Gemeente lezen wij ook in Openbaring 2 vers 2-3.

Wij moeten nu nog even terugkomen op die 500 ezelinnen. Weer hebben wij hier dat getal 500, beduidend, dat deze kracht tot volharding een gave van de hemel is, van oorsprong **bovennatuurlijk**, geschonken aan allen die Jezus Christus oprecht dienen en volgen. Let op dit laatste. Zij wordt geschonken aan hen die Jezus liefhebben in onverderfelijkheid. De Bruidsgemeente zal deze volharding in volmaaktheid bezitten. Zij zal ook veel moeten lijden. Dat zal ons de geschiedenis van Job leren! Maar de heiligen die door hun eigenwijsheid en onverschilligheid de Grote Verdrukking in zullen moeten gaan, zullen deze lijdzaamheid eveneens nog bezitten (zie Openb. 13:10 en 14:12). Dit geeft aan, dat ook deze heiligen, hoewel niet tot de Bruidsgemeente behorend, nochtans deel uitmaken van de ware Gemeente/Kerk. Heel anders is het gesteld met de naam-christenen. Dezen zullen ten tijde van de Grote Verdrukking meedoen met de aanbedding van het Beest, de antichrist!

Grote bereidwilligheid

Tenslotte nog een enkel woord over het VELE DIENSTVOLK van Job. Wij mogen dit niet zo uitleggen alsof de Bruidsgemeente een zeer grote Gemeente zal zijn. Dit zou geen zuivere uitleg van de symboliek zijn. Er wordt mee bedoeld, dat de leden van de ware Gemeente/Kerk en in het bijzonder die van de Bruidsgemeente een GROTE BEREIDWILLIGHEID TOT DIENEN zullen tonen. Jezus Zelf is ons hierin voorgegaan. "*Indien dan Ik, de Here en de Meester, uw voeten gewassen heb, zo zijt gij ook schuldig elkanders voeten te wassen*" (Joh. 13:14). Versta, dat het hierbij niet in de eerste plaats gaat om het dienen van elkaar, maar om het DIENEN GELIJK JEZUS, ofwel, dat wij onze lichamen stellen "*tot een levend, heilig en God welgevallig offer*", de "*redelijke godsdienst*" (zie Rom. 12:1). **In de Bruidsgemeente zullen alleen gelovigen gevonden worden, die willen dienen gelijk de Meester!**

3.

Gemeente-afbraak door de eeuwen heen

(Wat zegt het boek Job hierover?)

Afbraak, belofte, doel

Alleen in glorievolle tijden heeft de Gemeente van de Here Jezus Christus de hiervoor beschreven heerlijkheid ook werkelijk uitgestraald. Zo bijvoorbeeld toen zij nog 'jong' was, in de zgn. Apostolische eeuw. Doch ook toen al deden zich afbrekende krachten gelden, zo leren wij uit het boek Handelingen en uit de brieven van Paulus. Reeds in die tijd stonden er verleiders en dwaalleraren op (zie Gal. 1:6), was er sprake van vleselijk gedrag en van wereldsgezindheid (zie 1 Kor. 3:3 en 2 Kor. 6:14) en kwamen gebrek aan ware toewijding en leugenachtigheid aan het licht (denk aan Ananias en Saffira, zie Hand. 5:1-11). In het boek Job vinden wij een beschrijving van deze Gemeente-afbraak. De aanvallen die satan op de persoon van Job doet, tonen (in allegorie en zinnebeelden⁷) aan wat satan doet om de Gemeente/Kerk van Christus te verzwakken en uiteindelijk te vernietigen. Dit laatste zal niet gelukken, zo leert ons de Schrift. De poorten van de hel zullen de Gemeente (van Christus) niet kunnen overweldigen, heeft

⁶ Spade Regen-uitstorting = De **uitstorting** van de Heilige Geest in de eindtijd – zie Joël 2:23b en 28-29. (noot – AK)

⁷ Allegorie en zinnebeelden. **Allegorie** = Een symbolische voorstelling van een idee of een ander abstract begrip in de kunst. **Zinnebeelden** = Zintuiglijk waarneembare beelden of voorwerpen die iets abstracts uitbeelden. (noot – AK)

Jezus gezegd (zie Matth. 16:18). Evenwel zal de duivel dit tot het laatst toe proberen (zie Openb. 12). **Ook in het leven van Job zien wij, dat satan slechts zover kan gaan als de Here toelaat.** Wel leidt het tot ernstige verzwakking. De geschiedenis van de Gemeente/Kerk laat ons dat zien en in onze tijd is wat dit betreft een dieptepunt bereikt. Zonder zin is dit echter niet. **Gelijk een gelouterde Job aan het eind door God met grotere heerlijkheid kon worden bekleed, zal straks, vlak voor de wederkomst van Jezus Christus, het “heilig overblijfsel”, de Bruidsgemeente, in het louteringsvuur vervolmaakt, tot een heerlijke staat verheven worden.**

De volle Pinksterkracht ontnomen

Het boek Job spreekt over welgeteld zeven pogingen die satan doet om de rechtvaardige Job tot zondigen en dus ten val te brengen. Van de eerste poging of aanval lezen wij in Job 1 vers 13-15. Hij (d.i. satan) zond de Sabeeërs, een Arabisch volk, die “roofden de ploegende runderen” en de “aan hun zijden” weidende ezellen van Job en doodden de dienstknechten. Dit alles terwijl de zonen van Job met hun zusters bijeenkwamen in het huis van de eerstgeborene (beeld van de samenkomsten van de Gemeente). De Sabeeërs stamden als de nakomelingen van Seba wel af van Abraham (zie Gen. 25:1-3), maar behoorden niet tot ‘het volk des verbonds’. Dit, en het feit dat zij woestijnbewoners waren, maakt het niet moeilijk in hen te zien mensen met “een andere geest” (in dit geval niet uit God), die in de Gemeente infiltreren. Rovers, dieven (“*de dief komt niet, dan opdat hij stele en slachte en verderve*” – zie Joh. 10:10). Liederen die niet gedreven worden door de zuivere motieven van de Heilige Geest. Zij hebben de bediening van de Gemeente/Kerk aangetast. Zij hebben de wijngaard verdroven (zie Jer. 12:10). Van een volk van priesters, die arbeiden voor de verheerlijking van Gods Naam en voor de verzoening van zondaren met God, werd zij meer en meer tot een instituut met een overwegend sociaal karakter en met dode rituelen en vormendienst. De ploegende runderen werden geroofd! En ook de ezellen, want van volharderen in het goede was sindsdien ook geen sprake meer. Zo is het gegaan in de kerkgeschiedenis. In de Gemeente van Efeze werden de leugenaars nog ontmaskerd (zie Openb. 2:2), maar in Pergamus werden ze al getolereerd (zie Openb. 2:14). En dientengevolge is de volle Pinksterkracht verdwenen. Weliswaar zijn er ook tijden van opwekking geweest – tot in de vorige eeuw⁸ (de 20ste) toe – waarbij de “Sabeeërs” steeds tijdelijk teruggedrongen werden, maar zij kwamen telkens in groter getale terug en krijgen in deze laatste dagen de overhand in alle kringen en kerken.

Geen heiligheid meer

De tweede aanval van satan wordt beschreven in Job 1 vers 16. Een vuur verteerde de schaapskudden en de jongelingen die ze hoedden. De bode sprak in onwetendheid over “*het vuur Gods*”, waarmede doorgaans de bliksem wordt aangeduid, maar hier is het vanzelfsprekend geen vuur van God maar van de duivel. Wij kunnen in dit geval spreken van “het vuur der zonde” (vergelijk Job 31:12 en Jes. 9:17) en de schapen die verteerd worden, spreken van de heiligheid die weggenomen wordt van de Gemeente. Satan heeft het al snel voor elkaar gekregen in de Gemeente van Christus. Reeds in de tijd van de apostelen wist hij de christenen te verleiden om de weg van heiligmaking te verlaten. Lees wat Paulus schrijft in 2 Korinthe 6 vers 14-18. **Openlijk, maar ook bedektelijk** (d.i. in het verborgene) **werd en wordt er door Gods kinderen geheuld met de wereld.** Nogmaals, er zijn ook tijden van verootmoediging en opwekking geweest, door de genadige bemoeienis van de Heilige Geest, maar deze hebben toch niet voorkomen, dat de scheidingslijn tussen de Gemeente/Kerk en de wereld steeds meer ging vervagen. Van-daag-de-dag ademen vele christelijke gemeenten de geest van de wereld. Er is geen sprake meer van afscheiding van de wereld. Bijgevolg dragen grote delen van de Gemeente/Kerk van Christus niet langer het kleed der heiligheid. De “schapen” zijn door “het vuur der zonde” verslonden. **Het overgrote deel van de gelovigen is in de ban van de begeerlijkheid van het vlees, de begeerlijkheid van de ogen en de grootsheid des levens** (zie 1 Joh. 2:16). Door dit onheilig vuur worden zij niet alleen voortgedreven in wereldse zaken, maar ook in geestelijke zaken. Vele gemeenten, ook die uit de Pinksteropwekking voortkomen, zijn onder de bekoring van het grote, het overwelddigende, het perfecte! Het is allemaal uiterlijk vertoon. Een Laodicea-trek (zie Openb. 3:17). En hoeveel zonde en zondigs wordt er bedekt “onder de mantel der liefde”!

Het Openbaringslicht verdwijnt

Nog niet tevreden met wat hij wist te bereiken, is satan daarna tot een derde aanval overgegaan. Allegorisch of zinnebeeldig⁹ wordt ons die voorgesteld in Job 1 vers 17. De Chaldeeën kwamen en vielen in drie hopen op de kamelen aan en namen ze weg. Deze aanval betrof de verkondiging van het Evangelie, waarop de symboliek van de kamelen wijst. Eerst de kracht, toen de heiligheid en nu werd ook het openbaringslicht weggenomen. Spreekwoordelijk bijna is de duisternis van de zgn. Middeleeuwen. Het was duister, omdat het Licht niet op de kandelaar stond. Het Woord werd niet recht gesneden. Het zuivere Evangelie werd niet gepredikt. Doch ook in onze dagen geeft de bazuin vanaf vele kansels en katheders¹⁰ een onzeker en onzuiver geluid, zodat de Gemeente – in geestelijk zin – slaapt en zich niet gereedmaakt voor de laatste strijd (zie 1 Kor. 14:8). **Slappe en onzuivere prediking maakt, dat de toehoorders in hun zonden blijven.** De naam van de Chaldeeën is verbonden met “*het grote Babylon, de moeder der hoerijen en van de gruwelen der aarde*” (Openb. 17:5). Deze benden der Chaldeeën zijn daarom de uitbeelding van antichristelijke geesten, welke in drie hopen aanvallen op de Gemeente des Heren en die het met name gemunt hebben op de verkondiging van het Evangelie. **Op drie-erlei wijze is satan bezig de verkondiging (van Gods Woord) te ondergraven**, want hij weet, dat het zuivere Evangelie een kracht Gods is tot zaligheid (zie Rom. 1:16).

⁸ Oorspronkelijke tekst: Tot in **onze** eeuw, (de eeuw waarin de schrijver het opschreef – omstreeks 1990). (noot – AK)

⁹ Zie noot 7.

¹⁰ Kansels en katheders = Het woord “kansel” wordt m.i. meestal in protestantse kringen gebruikt en “katheders” in katholieke kringen. Maar het betekent allebei hetzelfde, namelijk: preekstoel of spreekgestoelte, d.i. de verhoogde plaats van waaraf men spreekt. (noot – AK)

1. DWAALLERINGEN hebben deze verkondiging aangetast, van de dagen van de apostelen af tot op heden. In onze tijd zet de vergiftiging van leer en denken in de Gemeente in een versneld tempo door. Doch weinigen zijn het, die het merken. *“Want er zal een tijd zijn, wanneer zij de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen; maar kittelachtig zijnde van gehoor (of: kittelorig, d.i. lichtgeraakt), zullen zij zichzelf leraars opgaderen (d.i. om zich heen verzamelen) naar hun eigen begeerlijkheden”* (2 Tim. 4:3). Vandaag zien wij dit woord in vervulling gaan. Met een schijn van godsvrucht worden velen verleid. Maar niet alleen allerlei soort van dwaalleer, ook nog iets anders heeft de verkondiging van het Evangelie uitgehold, namelijk
2. OPPERVLAKKIGHEID EN GEBREK AAN DIEPGANG. Oppervlakkige predikers zijn er vandaag in groten getale. Eenzijdig spreken zij over de liefde van God en over hoe “geweldig” het is om Jezus te volgen. Anderen leggen de nadruk op het doen van goede werken of “gaan om met pluimstrijkende woorden” (zie 1 Thess. 2:5) en spreken met het doel om mensen te behagen. Zij vermaken hun toehoorders met verhalen en met een ‘goede’ voordracht, maar zij bieden krachteloze spijsje. Nagelaten wordt om *“door het Evangelie te verkondigen de onnaspeurlijke rijkdom van Christus”* (zie Ef. 3:8-9). Daardoor komt de Gemeente – in geestelijke zin – niet waar zij wezen moet (zie Ef. 3:10), hetgeen dan ook de opzet van satan is, en dat terwijl het lijkt alsof zij leeft (vergelijk Openb. 3:1). Tenslotte noemen wij
3. DE SCHRIFTKRITIEK, waaronder wij niet alleen verstaan het in twijfel trekken van het gezag en de (Goddelijke) inspiratie van de Bijbel, maar ook “het voegen van water bij de wijn” wat de leer van de Schrift betreft. Ook op deze wijze heeft de duivel geprobeerd om de verkondiging van het Evangelie krachteloos te maken en, helaas, hij is er ook in geslaagd. In dit verband zij aangehaald wat Paulus schreef aan Timótheüs: *“Al de Schrift is van God ingegeven (d.i. door God geïnspireerd) en is nuttig tot lering...”* (2 Tim. 3:16a). En het woord van Petrus: *“Gelijk ook in alle zendbrieven..., die de ongeleerde (!) en onvaste mensen verdraaien, gelijk ook de andere Schriften, tot hun eigen verderf”* (2 Petr. 3:16).

Innerlijke vernieling van het Gemeenteleven

Terug naar het boek Job. De vierde aanval die de satan heeft gedaan op de Gemeente des Heren, wordt beschreven in Job 1 vers 18-19. Een grote wind deed hij opstaan vanuit de woestijn, die het huis deed instorten waar de zeven zonen en de drie dochters van Job bijeen waren, waardoor zij allen omkwamen. De betekenis hiervan is naar onze mening duidelijk. De woestijnwind spreekt van verdorrende en verwoestende geestelijke machten, die hun vernielend werk doen in de Gemeente. De gemeenten, getypeerd door Jobs zeven zonen, worden verwoest. Dat wil zeggen, er vindt een innerlijke vernieling van het Gemeenteleven plaats. De eeuwen door hebben mensen zich verkeken op de uitwendige presentatie van de Kerk. Maar **DE KERK ALS INSTITUUT IS NIET DE WARE KERK VAN CHRISTUS! Waar het satan om te doen is, is het waarachtige gemeenteleven te vernietigen.** Voor een dode gemeente/kerk is hij niet bang (al telt die kerk of gemeente nog zoveel leden), maar hij is bang voor de levende Gemeente (hoe klein die ook is), het mystieke Lichaam van Christus, waarvan de aanwezigheid gekend wordt aan een waarachtig en evenwichtig Nieuwtestamenteisch gemeenteleven. Waar gekend wordt een ‘samen werken’ en een ‘samen optrekken’ in geloof, hoop en liefde, daar zal satan zich inspannen en pogen (d.i. – steeds opnieuw – pogingen ondernemen) om dit te vernielen. En in deze laatste dagen is hij hier drukker mee bezig dan ooit tevoren. De draak bedreigt de vrouw¹¹ (zie Openb. 12). In het boek Job wordt het waarachtige gemeenteleven, dat vernield wordt, uitgebeeld door het gedood worden van de drie dochters van Job. Deze dochters staan voor de drie schoonheden van geloof, hoop en liefde. Dit zijn de drie wezenlijke elementen van het Nieuwtestamenteische gemeenteleven (de vier grondvormen van dit gemeenteleven vinden wij in Handelingen 2 vers 42).

Het getrouwe overblijfsel

Na deze vier eerste aanvallen van satan op de Gemeente van Christus, zoals dit beschreven is in het boek Job, valt een korte pauze. Daarmee wordt aangegeven, dat we hierna naar de eindtijd gaan. Wat wij tot nu toe hebben beschreven, zijn de pogingen tot Gemeente-afbraak door de satan vanaf de Apostolische tijd tot aan de eindtijd. Denk nu niet, dat hij hiermee ophoudt in de eindtijd, neen, hij zet dit vernielende werk, dat wij beschreven, in deze (d.i. ONZE) tijd met nog groter verbetering voort. En wij zullen zien, dat hij met nog ANDERE aanvallen komt. Maar even is er nu een onderbreking in het boek Job en wij lezen dan in de laatste verzen van dit hoofdstuk (zie Job 1:20-22) hoe Job al deze droeve tijdingen (d.i. nare en verdrietige berichten) aanhoorde en rouwde, doch *“in dit alles zondigde Job niet”!* Job, de rechtvaardige, is het typebeeld van de getrouwe Gemeente, het “getrouwe overblijfsel”, waarover wij vele malen lezen in de Bijbelse profetie. Het zijn de 7.000 getrouwen, die hun knieën niet hebben gebogen voor de Baäls (de afgoden) die (helaas ook) door de christenen op grote schaal gediend worden (vergelijk 1 Kon. 19:18). Het is dat kleine volk van getrouwe kinderen Gods, dat er tot in de laatste dagen zal zijn en dat eenmaal de Bruidsgemeente des Heren zal vormen. **Deze Gemeente van getrouwen zal rouwen over de afval en over de vernielingen en afbraak die satan heeft veroorzaakt in de Gemeente. Zij zal treuren en wenen over de ellendige en jammerlijke innerlijke** (d.i. geestelijke) **staat (arm, blind en naakt) waarin de Gemeente zich bevindt**, ondanks al het uiterlijk vertoon, dat van het tegendeel schijnt te spreken. Doch onder dit alles zullen deze getrouwen, net als Gods knecht Job, niet zondigen. Zij zullen niet overstag gaan onder de druk der omstandigheden, maar, net als de profeet Daniël (een ander voorbeeld van een rechtvaardige en, in Ezechiël 14 vers 14, samen genoemd met Job) volharden met God te dienen zoals zij altijd gedaan hebben (lees Daniël 6). Behoort u tot deze treurende? Vat moed! Jezus heeft gezegd: *“Zalig zijn die treuren, want zij zullen VERTROOST worden”* (Matth. 5:4). Een goed verstaander heeft maar een half woord nodig; **de Trooster is de Heilige Geest!**

¹¹ Genaamd: **de Bruid** VOOR de Bruiloft van het Lam. Genaamd: **de Vrouw** NA de Bruiloft van het Lam. (noot – AK)

“Troost, troost Mijn volk” zal uw God zeggen.

Jesaja 40:1

4.

Beproevingen van de Bruidsgemeente in de eindtijd

Afval en volmaking

Afvalligheid is het vervallen in een aantal zonden, die er tezamen toe leiden, dat men van de door God gestelde standaard “afvalt”. Een afvallige gemeente/kerk is een gemeente/kerk die van de Goddelijke standaard voor de Gemeente van Christus is afgeweken. In de voorgaande beschouwingen hebben wij aangegeven welke afwijkingen in de Gemeente/Kerk – in de loop der eeuwen – tot verval en zelfs tot afval hebben geleid. Een belangrijk gegeven hierbij is, en dit komt in de geschiedenis van Job zo duidelijk tot uiting, dat de afvalligheid veroorzaakt wordt door de praktijken en activiteiten van de satan. Zeker, de satan zou niets kunnen doen, als de christenen niet hun oor leenden aan hem en zijn duivelse influisteringen. **De uiteindelijke verantwoordelijkheid voor de afval ligt bij de mens zelf.** Afvalligheid is het bedrijven van zonden door de mens, waarvoor die mens zelf verantwoordelijk is. Doch de achtergrond van alles is het werk van satan, die de mens probeert mee te voeren in zijn strijd tegen God en die het voornemen van God om een volmaakte Bruidsgemeente te formeren, tracht te verhinderen. De afval wordt veroorzaakt door de aanvallen die satan doet op de Gemeente van Christus. Satan probeert de Gemeente te overweldigen. Daarom wordt in Openbaring 12 vers 4 de grote ‘afval van het geloof’ in de laatste dagen als volgt beschreven: *“En zijn staart (nl. van de grote rode draak, d.i. satan) trok het derde deel van de sterren des hemels (dat zijn gelovigen) en wierp die op de aarde”.* Dezelfde gedachte komen wij tegen in de beschrijving van deze grote afval en haar gevolgen in Joël, hoofdstuk 1 (het hier genoemde ongedierte zijn demonische machten). De afval is het werk van satan, die christenen ertoe aanzet om te zondigen – net zoals hij eertijds ook deed met het eerste mensenpaar – waardoor zij afvallen uit de gezegende staat des levens waarin zij zich eerst bevonden. **In de eindtijd zullen er echter ook gelovigen zijn, getrouwe kinderen Gods, die niet van hun (geestelijke) standaard afvallen, maar juist hogerop komen. Christus zal hen tot de volmaaktheid voeren** (zie Ef. 4:11-13). Dit zal de Bruidsgemeente zijn, de Gemeente/Kerk die de standaard van Jezus Christus zal hebben bereikt. Afval en volmaking staan voor twee verschillende ontwikkelingen die zich in de laatste dagen binnen de Gemeente/Kerk zullen voltrekken.

Een steeds driester (d.i. brutaler) optreden van de duivel

Het kan van nut zijn dit voor ogen te houden, wanneer wij het tweede hoofdstuk van het boek Job gaan bestuderen in profetisch licht. Wij worden hier verplaatst naar het begin van de eindtijd, de tijd van het “beginsel der smarten” (zie Matth. 24:8). Een andere bijeenkomst met hemelvorsten (of engelvorsten) vindt plaats (zie Job 2:1). Dat wil zeggen, dat een andere tijd aanbreekt. Het is een tijd waarin het voor de ware Gemeente/Kerk nog moeilijker wordt, het zijn de geprofeteerde “zware tijden” van de laatste dagen (zie 2 Tim. 3:1). Deze tijd zal worden gekenmerkt door een steeds brutaler optreden van de duivel en de duivelse machten. Hier in Job komt dit naar voren in de woorden van de duivel: *“Huid voor huid...”* (zie Job 2:4). Hij bedoelt daarmee te zeggen tot God, dat hij nog niet genoeg eerlijke kansen heeft ontvangen. Hoe brutaal! Doch God staat de duivel toe om nog driester (d.i. brutaler, onbeschaamder) te werk te gaan in deze laatste dagen (“als een briesende leeuw”). Omdat het past in Zijn plan om een volmaakte Gemeente te formeren. **Gods Huis, de Gemeente, moet worden gereinigd van alles wat vals, zondig en onoprecht is;** en Hij schroomt niet om zelfs de duivel daarvoor te gebruiken!

Het antwoord dat God aan de satan geeft, *“zie hij (d.i. Job) zij in uw hand, doch verschoon zijn leven”* (Job 2:6), moeten wij zo verstaan, dat God evenwel niet toelaat, dat satan de hand slaat aan het getrouwe overblijfsel. **God waakt over de getrouwen. Zij moeten veel lijden, maar zij blijven onder de hoede van de Almachtige. Zonder Zijn toelating zal geen haar van hun hoofd worden gekrenkt.** *“Beschadig de olie en de wijn (beeld van Gods ware kinderen) niet”,* wordt gezegd in Openbaring 6 vers 6. Dit neemt niet weg, dat het juist de getrouwen zijn die het in die dagen steeds moeilijker krijgen. De aanvallen worden steeds duidelijker op hen gericht. Wat ook begrijpelijk is. Want zowel de onoprechte als de onwaakzame christenen lenen hun oor aan satan en vallen hem als het ware zo in handen. De onoprechten en geveinsden zullen allemaal tot afval komen. En wat de onwaakzame en niet overgegeven christenen betreft, het zal satan gelukken te voorkomen, dat zij gereed zijn, wanneer Jezus, de Bruidgom, komt. Zodat zij gedoemd zullen zijn de Grote Verdrukking mee te maken.

Kwaadaardige woekeringen in de Gemeente

Wanneer de vijfde aanval van satan komt, zijn wij werkelijk in de eindtijd aangekomen. In het boek Job wordt die aanval als volgt beschreven: Satan *“sloeg Job met boze zweren, van zijn voetzool af tot zijn schedel toe”* (Job 2:7b). Boze zweren zijn kwaadaardige woekeringen en zulke kwaadaardige woekeringen en etterige wonden zullen er zijn in het Lichaam van Christus, in de Gemeente, in die dagen. En zij zijn er reeds! De apostel Paulus heeft deze woekeringen in het Lichaam des Heren gezien in profetisch vergezicht en hij schrijft erover in 2 Timótheüs 3 vers 6-8. Satan gebruikt vandaag-de-dag valse profeten, predikers en leraars en valse christenen, werkers der ongerechtigheid, die een “gedaante van godzaligheid” hebben, maar het is schijn; zij leven reeds in staat van afval. **En “dezen zijn het die in de huizen (d.w.z. in de gemeenten) insluipen en nemen de vrouwkens (dat zijn de zwakken in het geloof en de vleselijke christenen) gevangen”.** Zij krijgen overwicht over degenen, die zwak en onvast zijn in het geloof en over de oppervlakkigen, van welken dan nog gezegd wordt, dat zij *“met zonden bela-*

den zijn, en door menigerlei begeerlijkheden gedreven worden". Het gaat dus over zwakke gelovigen, die nog steeds met vele zonden niet gebroken hebben, en over **halfslachtige christenen, die hun natuurlijke ijdelheid nog niet afgelegd hebben en begeren naar macht, zeggenschap, erkenning, eer en naar bevrediging van hun "vrome" vlees. Deze lieden, zowel de aanvoeders als de aanhangers, "staan de waarheid tegen", "gelijkerwijs Jannes en Jambres (de Egyptische tovenaars) Mozes tegenstonden", "mensen, verdorven zijnde van verstand en verwerpelij aangaande het geloof"** (zie 2 Tim. 3:8). Ja, zij zijn er in onze dagen, in groter getale dan ooit tevoren, de onrustzaaiers, de tumultveroorzakers, de verwarringstichters en de stokers. Nog nimmer waren ze zó actief in de Gemeente des Heren en zo brutaal als in onze tijd. **Zij staan op tegen en dwarsbomen de door God gegeven bedienaars van het Woord** en maken het de getrouwen onder Gods kinderen steeds moeilijker om met vreugde en naar eer en geweten God te dienen. Dit zijn de dingen die vandaag-de-dag in de Gemeente plaatsgrijpen – kwaadaardige woekeringen en gezwellen in het Lichaam des Heren, satanische kwellingen voor de getrouwen. De aanstichters van deze woekeringen en degenen die eraan meedoen, zullen echter onder het oordeel van God komen, zo lezen wij in Jesaja 1 vers 4-6, waar ook gesproken wordt over de wonden, etterbuilen en striemen, die het Lichaam des Heren bedekken.

Het vlees tegen de Geest

De kwaadaardige woekeringen brengen nog iets anders teweeg in de Gemeente. In een tijd waarin het 'virus' van overspanning en stress de geestelijke weerbaarheid van het mensdom, in het algemeen gesproken, hoe langer hoe meer verzwakt (zodat zij straks massaal "het Beest" zullen volgen), zorgen deze woekeringen voor spanningen, onrust, tumult en verwarring in de gemeenten. Maar er is nog iets anders, wat hier het gevolg van is. Zij zijn de oorzaak van nog veel meer ellende. Daarmede komen wij tot de zesde aanval die satan doet op de Gemeente des Heren van onze tijd. Wij lezen erover in Job 2 vers 9-10. Als de vrouw van Job ziet hoe beroerd hij eraan toe is door die boze zweren, probeert ze Job ertoe over te halen om zijn geestelijke standvastigheid maar op te geven. En hij moet van haar maar aannemen, dat zijn stervensuur is aangebroken. **Wij zijn hier getuige van een strijd van het vlees tegen de Geest!** Op het ogenblik woedt deze strijd ook in de Gemeente des Heren en het vlees krijgt steeds meer de overhand. Wanneer wij over Jobs huisvrouw lezen, moeten wij denken aan wat Paulus eenmaal schreef en wat wij vinden in Efeze 5 vers 28-29: *"Die zijn eigen vrouw liefheeft, die heeft zichzelf lief. Want niemand heeft ooit zijn eigen vlees gehaat"*. Naar de Schrift is de vrouw voor de man als "zijn eigen vlees". Het is dan niet moeilijk te verstaan, dat de vrouw van Job het typebeeld is van het vlees in de Gemeente. In de aardse werkelijkheid bestaat de Gemeente uit mensen van vlees en bloed. Maar vlees en bloed zullen het Koninkrijk van God niet beërven (zie 1 Kor. 15:50). Daarom heeft Jezus gezegd: *"Gij moet wederom geboren worden" ... "Zo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij/zij kan het Koninkrijk van God niet ingaan"* (Joh. 3:3+5). **Het vlees moet daarom in de Gemeente van God (altijd) ondergeschikt zijn aan de Heilige Geest.** Dit is echter al lang niet meer het geval vandaag-de-dag. Die eerder besproken kwaadaardige woekeringen getuigen van het tegenovergestelde. In Galaten 5 vers 19-20 staat, dat de werken van het vlees onder andere zijn: *"venijnggeving, vijandschappen, twisten, afgunstigheden, toorn, gekijf, tweedracht, ketterijen"*! Aangezien deze (vleselijke en dus zondige) werken vandaag-de-dag volop tot openbaring komen in de Gemeente, moeten wij niet verwonderd zijn, dat er een steeds fellere, openlijker strijd komt van "het vlees tegen de Geest"¹²! Zoals de geschiedenis van Job ons leert. Van toepassing is ook hier wat door Jezus Zelf voorzegt is, namelijk, dat *"des mensen vijanden worden, die zijn/haar huisgenoten zijn"* (zie Matth. 10:36). Ook voor het Huisgezin Gods, de Gemeente, gaat dit op. **Het getrouwe deel van de Gemeente krijgt in toenemende mate te maken met de oppositie van het vlees. De vleselijke christenen staan op tegen de geestelijke christenen, de getrouwen.** Zij proberen de getrouwen van hun geestelijke standaard af te trekken. Zij trachten hun standvastigheid te breken. Zij proberen hen wijs te maken, dat de wijze waarop zij God dienen achterhaald is en dat hun opvattingen "uit de tijd" zijn. En dat hun "soort" zal uitsterven! Jobs vrouw zei tegen Job: "Gij gaat sterven"! De getrouwen zullen dientengevolge bovendien in een zware innerlijke strijd terechtkomen. Uiteindelijk zijn zij zelf ook nog mensen van vlees en bloed. Satan gooit heel het arsenaal van verzoeken waarover hij beschikt, in de strijd! **Doch ook deze verzoeken zal de Gemeente van getrouwen, het getrouwe overblijfsel, doorstaan. GODS GEEST IN HEN ZAL STERKER ZIJN.** Let op het antwoord dat Job aan zijn vrouw geeft (zie Job 2:10): Een "zottin", een dwaas, noemt hij haar. Het doet ons denken aan de gelijkenis van de wijze en de dwaze maagden (zie Matth. 25). Wat de getrouwen in de laatste dagen zullen ervaren, wordt uitgedrukt in de woorden van een ander type van de Bruidsgemeente, de profeet Jeremia (wiens naam, hoe wonderlijk, betekent: "verhoogd door God"!). Hoor, wat deze man Gods bidt in Jeremia 20 vers 7-11:¹³ *"Here, Gij hebt mij overreed¹⁴ en ik ben overreed geworden; Gij zijt mij te sterk geweest en hebt overmocht; ik ben de ganse dag tot een belachen, een ieder van hen bespot mij. Want sinds ik spreek, roep ik uit, ik roep geweld en verstoring; omdat mij des Heren Woord de ganse dag tot smaad en tot schimp is. Dies zeide ik: Ik zal Zijner niet gedenken en niet meer in Zijn Naam spreken; maar het werd in mijn hart als een brandend vuur, besloten in mijn beenderen; en ik bemoeide mij om te verdragen, maar konde niet. Want ik heb gehoord de naspraak van velen, van Magor-*

¹² Alles wat van/uit het vlees is, is uit de mens en dus zondig of door de zonde besmet. Alles wat echt van/uit de Geest is, is heilig en uit God. Dus de tegenstellingen worden groter, ook in de Gemeente – zie Openb. 22:11. (noot – AK)

¹³ Hopelijk ter verduidelijking vermelden wij deze (ietwat moeilijke) tekst ook nog in de Nieuwe Bijbelvertaling:

"Heer, U hebt mij verleid (beter: overreed – zie noot 14), en ik ben bezweken, U was te sterk voor mij en hebt mij in Uw greep gekregen. Dag in dag uit lachen ze om mij, iedereen bespot mij. Telkens als ik spreek, moet ik schreeuwen: "Ik wordt mishandeld, onderdrukt!" Want de woorden van de Heer brengen mij dag in dag uit schande en vernedering. Als ik denk: Ik wil Hem niet meer noemen, niet meer spreken in Zijn naam, dan laait er in mijn hart een vuur op, dan brandt het in mijn gebeente. Ik doe moeite om het in bedwang te houden, maar ik kan het niet. Want de mensen bouwen mij na (d.i. herhalen spottend Jobs woorden): "Overal paniek! Overal paniek! Roep het, dan vertellen wij het verder." Al mijn vrienden zijn uit op mijn val: "Misschien laat hij zich verleiden, dan krijgen wij hem in onze greep, dan wreken wij ons op hem." Maar de Heer staat mij terzijde als een machtig krijgsman. Daarom komen mijn belagers ten val, ze krijgen mij niet in hun greep." (noot – AK)

¹⁴ Overreed = iemand door kracht van redenering tot bepaalde handelingen overgehaald of daarvan afgehouden. (noot – AK)

missabib (d.i. "schrik van rondom", bijnaam voor een invloedrijke tegenstander van Jeremia), zeggende: Geef ons te kennen en wij zullen het te kennen geven. Al mijn vredegenoten (d.i. zogenaamde vrienden, broeders en/of zusters) nemen acht op mijn hinking; zij zeggen: Misschien zal hij overreed worden, dan zullen wij hem overmogen, en onze wraak van hem nemen. **Maar de Here is met mij als een verschrikkelijke Held; daarom zullen mijn vervolgers struikelen en niets vermogen...** Gods Geest zal sterk zijn in dat getrouwe overblijfsel. Dit is de reden waarom zij nochtans stand zullen houden. Ook als de oppositie van de vleeselijke en huichelachtige christenen uiteindelijk de vormen aanneemt van regelrechte vervolging en openlijke tegenwerking. Wij lezen hierover in de voorgaande Schriftpassage. In het boek Job zullen wij zodadelijk nog meer over deze vervolging vernemen.

De tempelreiniging van de eindtijd

Niemand verwondere zich, dat deze dingen zullen gebeuren in de Gemeente des Heren. Het zal nog veel erger worden (zie Matth. 24:10 en Luk. 21:16 – en ook dit vindt nu al plaats!). Deze dingen moeten geschieden, omdat de Gemeente moet worden gereinigd. Bij de zesde aanval op de Bruidsgemeente van de laatste dagen (zoals beschreven in het boek Job) begint reeds de voltrekking van de scheiding die er plaats zal vinden in de Gemeente/Kerk van de eindtijd. De scheiding tussen de "wijze maagden"-gelovigen enerzijds en de "dwaze maagden"-gelovigen en de huichelachtige christenen (werkers der ongerechtigheid) anderzijds. **Deze strijd van het vlees tegen de Geest is het begin van die grote zuivering van de Gemeente, die wij ook wel noemen "de grote tempelreiniging van de laatste dagen"** (meer hierover in onze studie over de "Crisis van de eindtijd")¹⁵. **Deze tempelreiniging is nodig om een volmaakt reine Bruidsgemeente tot stand te brengen** en zal er mede toe leiden dat dit ook gebeurt. ALLE VORM VAN VLESELIJKE INBRENG MOET ALS ROTTE PLEKKEN UIT DE BRUIDSGEMEENTE VERWIJDERD WORDEN. Geen vlek of rimpel of iets dergelijks zal aan het gewaad van de Vrouw¹⁶ van het Lam gevonden worden.

De aanvallen op Job c.q. de Bruidsgemeente in Tabernakellicht

Voordat wij nu overgaan tot de behandeling van de zevende aanval van satan op Christus' Bruidsgemeente, is het dienstig (d.i. nuttig) eerst een recapitulatie te geven van het voorgaande. Hiervoor volgen wij het Goddelijk stramien van de Israëlitische tabernakel, waardoor de samenhang van het één en ander duidelijker aan het licht zal treden en wij beter onderscheiden welke "lijn" erin aanwezig is.

1	DE VOLLE PINKSTERKRACHT ONT-NOMEN (Job 1:13-15)	Brandofferaltair	Het heilig, uitbrandend en krachtvol vuur gaat ontbreken.
2	GEEN HEILIGHEID MEER (Job 1:16)	Koperen Wasvat	Het wandelen in nieuwheid des levens wordt niet meer gekend en beoefend.
3	HET OPENBARINGSLICHT VER-DWIJNT (Job 1:17)	Gouden Kandelaar	Niet langer meer het licht der wereld.
4	DE INNERLIJKE VERNIELING VAN HET GEMEENTELEVEN (Job 1:18-19)	Tafel der Toonbroden	Verwoesting van de gemeenschap der heiligen.
5	KWAADAARDIGE WOEKERINGEN (Job 2:7-8)	Reukofferaltair	Om de ware aanbidding onmogelijk te maken.
6	STRIJD VAN HET VLEES TEGEN DE GEEST (Job 2:9-10)	Voorhang	Het ingaan in de Bruiloft van het Lam (het zich gereed maken) wordt zeer bemoeilijkt.
7	VERVOLGING DOOR DE DWAZE MAAGDEN-GELOVIGEN (Job 3 t/m 31)	Arke des Verbonds	Strijd om de Bruilofts-attributen.

5.

Vervolging door de dwaze maagden-gelovigen

De grote controverse¹⁷

Wat wij tot nu toe beschreven hebben en wat wij hebben opgemerkt over het lijden van Christus' Bruidsgemeente, uitgebeeld door de persoon van Job, toont aan hoe groot dit lijden zal zijn. Toch zullen deze "Bruidsgelovigen" nog erger beprovingen ten deel vallen. Er zal scheiding en verwijdering ontstaan tussen broeders en zusters onderling. Onze Here sprak daarover ook in Zijn profetische rede (zie Matth. 24:10 en Mark. 13:12a). Hij heeft dit verbijssterende gebeuren zelfs breeduit vermeld en toegelicht in de gelijkenis van de wijze en de dwaze maagden (zie Matth. 25). Het zal komen tot een confrontatie tussen deze twee groepen gelovigen, de "wijze maagden" en de "dwaze maagden". In de gelijkenis gebeurt dit als de dwaze maagden tot de wijze zeggen: "Geef ons van uw olie, want onze lampen gaan uit", waarop de wijzen antwoorden: "Geenszins, opdat wij niet allen tekort zullen hebben" (Matth. 25:8-9). Het zal gaan om de "Bruilofts-attributen", datgene wat wij moeten bezitten om de Bruiloft van het Lam in te kunnen gaan. Al veel eerder echter zullen er wrijvingen ontstaan tussen de wijzen en de dwazen, want

¹⁵ Deze studie is op aanvraag – via info@eindtijdbode.nl – te verkrijgen bij A. Klein.

¹⁶ Genaamd: de Bruid VOOR de Bruiloft van het Lam. Genaamd: de Vrouw NA de Bruiloft van het Lam. (noot – AK)

¹⁷ Controverse = Een heftig (d.i. een groot of onoverkomelijk) meningsverschil. (noot – AK)

nog VOOR de grote opwekking is dat onderscheid er al en dit onderscheid MOET tot uiting komen. Gebeurt het ook vandaag-de-dag al niet, dat zij die voorgeven (geestelijk) rijk te zijn (maar in werkelijkheid niets bezitten – Laodicea!), gaan “stelen” bij anderen om zo hun (geestelijke) naaktheid te bedekken?! Maar de jaloezie en afgunst zal veranderen in haat. In het Hooglied lezen wij, dat de Bruid zegt: *“De kinderen mijner moeder (d.i. broeders en zusters uit de Gemeente/Kerk) waren tegen mij ontstoken”* (Hgl. 1:6). Wijzen en dwazen komen met elkaar in botsing. De dwazen zullen de wijzen gaan vervolgen! Aan dit ontstoken zijn van de dwaze maagden-gelovigen tegen de wijze maagden-gelovigen is veruit het grootste deel van het boek Job gewijd. De hoofdstukken 3 t/m 31 namelijk, het gesprek – of beter gezegd: de woordenwisseling – tussen Job en zijn drie vrienden. Deze vrienden kwamen om hem te vertroosten (zie Job 2:11). Maar het waren slechte vertroosters. Zij legden Job het vuur na aan de schenen in plaats van hem enige verkwikking te schenken in zijn ellende. Zij ontpopten zich als ware vervolgers, die er een behagen in schenen te hebben hun vriend te zien lijden en dat lijden nog te verergeren.

Zeven dagen van rouw

Deze drie vrienden typeren de dwaze maagden-gelovigen van de eindtijd. Die gelovigen die de prijs voor de volheid van de Geest (van God) niet willen betalen en die degenen die dat wel willen doen, lastig zullen vallen en zullen vervolgen en dat in toenemende mate, opdat ook zij niet (tot de Bruiloft van het Lam) in zullen gaan. En toch, het leek erop, dat deze vrienden echt begaan waren met het lot van Job. Zij weenden over hem, scheurden hun klederen en zaten zeven dagen en nachten bij hem op de aarde, zwigend en onmachtig om maar iets te zeggen (zie Job 2:12-13). Maar aangezien zij niet op dezelfde hoogte van geestelijkheid stonden als hun vriend Job, spraken en gedroegen zij zich liefdeloos. In hun zelfgenoegzaamheid (of: zelfingenomenheid) en zelfvoldaanheid vermeerderden zij de smart van Job. Zo doen ook de dwaze maagden-gelovigen. Zij gaan zo voor het oog een heel eind met de getrouwen mee. De zeven dagen van rouw en stilzwijgen die de drie vrienden in acht nemen, wijzen daarop. Ook in de gelijkenis van de wijze en de dwaze maagden komt dit tot uiting – samen gaan zij de Bruidgom tegemoet. Het zijn christenen die ook de wederkomst des Heren verwachten. Doch zij hebben heel andere gemoedsbewegingen. **Zij strekken zich niet uit naar de volheid van de Geest (van God). En zij zijn nog lang niet los van de wereld en van het oude (en dus zondige) leven.** Dit leidt ertoe, dat zij de getrouwen, de wijze maagden, steeds meer tot last zullen worden. Van onbegrip zal het uiteindelijk uitgroeien tot een openlijk tegenspreken en tegenwerken. Zij worden de vervolgers van hun eigen broeders en zusters in de Here, in het bijzonder van de gezonden des Heren. Dit gevaar reeds in zijn tijd onderkende, deed eenmaal de apostel Paulus neerschrijven: *“En dit bid ik God, dat uw liefde nog meer en meer overvloedig worde in erkentenis (d.i. in de volle kennis) en alle gevoelens (d.i. waarachtig geestelijk inzicht en “aanvoelen”); opdat gij beproeft de dingen die daarvan verschillen, opdat gij oprecht zijt en ZONDER AANSTOOT TE GEVEN, tot de dag van Christus; vervuld met vruchten der gerechtigheid, die door Jezus Christus zijn tot heerlijkheid en prijs (d.i. tot lof en eer) van God”* (Filip. 1:9-11). Wie dit leest, neme het ter harte!

De twist met Elifaz

Wat er nog meer achter deze tegenkating (d.i. het tegen Job gekant zijn) schuilgaat, wat de achtergronden zijn, willen wij nu gaan onderzoeken. Voor ons doel is het het meest geschikt om het gesprek van Job met zijn drie vrienden in drieën te splitsen en de gedachtengang van elk van hen aan een afzonderlijk onderzoek te onderwerpen. Wij beginnen dan met Elifaz en geven eerst nog een samenvatting van het gesprek.

Jobs 1ste klacht (hoofdstuk 3)

De beproefde Job verlangt naar de rust van het graf en hij vervloekt zijn geboortedag (zie vers 1-23). Dermate zwaar is zijn lijden, dat het leven voor hem al haar begeerlijkheid verliest. Zo zal het ook met de Bruidsgemeente gaan. De tijd van betrekkelijke welvaart en rust is voorbij (zie vers 24-26).

Elifaz' 1ste reactie (hoofdstuk 4 en 5)

Vriend en broeder (!) Elifaz begint meteen Job te beschuldigen en te zeggen, dat hij gezondigd heeft. Hij heeft velen onderwezen maar is kennelijk zelf te licht bevonden (zie Job 4:3-9). Hier krijgen wij een duidelijk beeld van de aard van de verdrukkingen en vervolgingen die de wijze maagden-gelovigen zullen moeten doorstaan. Velen denken, dat vervolging en verdrukking van christenen alleen maar plaats vindt achter “het ijzeren gordijn” en in andere onvrije delen van de wereld. Maar niet alleen atheïsten en vijanden van de christelijke godsdienst en van de Bijbel vervolgen en haten Christus en Zijn volgelingen. **Ware en getrouwe kinderen Gods worden in onze tijd met name en in toenemende mate vervolgd en gehaat door mede-christenen**, door zogenaamde broeders en zusters! En valse beschuldiging is één van de vormen van deze vervolging (zie Elifaz). Het is deze vervolging door “broeders” waarvan onze Heer meermalen sprak (bijv. in Matth. 24:10) en waarover wij onder meer lezen in het boek Hooglied (1:6 en 5:7). Elifaz in het boek Job is één van de gestalten van deze “christelijke” vervolgers. Hij durft zelfs Job op te roepen om zich te verootmoedigen (zie Job 5:8-12)! Hoe wijs en oprecht men ook schijnt, de tuchtiging door God geeft aan, dat het inderdaad maar schijn is, aldus de kromme redenering van de **“Elifaz”-gelovige** (zie Job 5:13-16), **die overigens tuchtiging en beproeving niet van elkaar onderscheid.**

Wij moeten nu op iets bijzonders wijzen. Ofschoon in hun redevoeringen de drie vrienden van een geheel verkeerde instelling blijken te geven, zijn deze redevoeringen toch ook Gods Woord. Dit komt op een wonderlijke wijze tot uiting. Want hoe verkeerd de vrienden ook oordelen, toch brengen zij steeds één of meerdere Goddelijke waarheden naar voren. In het gehele boek Job zijn 15 van zulke waarheden te vinden. Dit aantal is niet toevallig. Wij zullen hier later nog een aparte beschouwing aan wijden, want **15 is in de Bijbel het symbolische getal van “GODDELIJKE GERECHTIGHEID IN VOLKOMENHEID (of VOLMAAKTHEID)”** (rev. C.J.H. Theys, in “Symboliek der Bijbelse

getallen”, blz. 32)¹⁸. In het eerste betoog van Elifaz komen wij de eerste twee waarheden tegen, evenals een heerlijke belofte, bestemd voor de Bruidsgemeente. Wij noemen ze nu (om er later op terug te komen):

Waarheid nr. 1

Een mens is nimmer rechtvaardiger dan God; een mens kan God niet ter verantwoording roepen.

(zie Job 4:12-21)

Waarheid nr. 2

God kastijdt wie Hij liefheeft.

(zie Job 5:17-18)

BELOFTE: God zal u uit alle benauwdheden verlossen (zie Job 5:19-24). Er is in dit verband sprake van 7 benauwdheden (zie vers 19), waarin wij een verwijzing kunnen zien naar de 7-voudige bloedbesprenging vóór de Arke des Verbonds op de Grote Verzoendag (zie Lev. 16:14). Deze bloedbesprenging spreekt in profetisch licht opnieuw van het lijden van de Bruid van Christus in de eindtijd. Het zijn de “bloedschreden tot Christus!”¹⁹

Jobs weerwoord (hoofdstuk 6 en 7)

Job protesteert tegen de verdachtmakingen. Daarmee wordt hem onrecht aangedaan. **RECHTE REDENEN (d.i. de rechte verkondiging van het Woord van God), daar verlangt hij naar** (zie Job 6:24-25) – **zo ook de gelovigen van de Bruidsgemeente** – maar de liefdeloze woorden van degenen die het zo goed (denken te) weten, zijn hem “laffe spijs” (zie Job 6:7 en 26). Zijn broeders handelen trouweloos tegen hem (zie Job 6:15). In de verzen 15 t/m 20 vinden wij een beschrijving van de geestelijke afgang van zulke trouwelozen (d.i. DE AFVAL IN DE GEMEENTE VAN DE EINDTIJD). In vers 29 vinden wij een toespeling op de scheiding die zich in de laatste dagen in de Gemeente zal voltrekken (de TEMPELREINIGING).

In hoofdstuk 7 hernieuwt Job zijn klachten. Smart en droefheid zijn de oogst die hij binnenhaalt van al zijn arbeid. “Maanden der ijdelheid” en “nachten der moeite” (zie vers 3). Treffend beeld van de moeizame arbeid van de getrouwen in de laatste dagen. Hoe schril staat hiermee in contrast de voorspoed van de “succesrijke” Laodicea-gemeente! Lees Openbaring 3 vers 17. Niettemin zal dit voor de getrouwen dikwijls niet te begrijpen zijn en moeilijk te accepteren. Er zal een worsteling met God mee gepaard gaan. Wij horen Job vragen aan God waarom Hij zo met hem bezig is, hem niet met rust laat, ja als het ware “wachten om hem zet” (zie vers 12). Een verklaring hiervoor vinden wij in Maleáchi 3 vers 3. En in Johannes 15 vers 2, waar Jezus zegt: “Al wie (in Mij) vrucht draagt, die reinigt Hij (d.i. de Vader), opdat zij (deze rank, beeld van de gelovige) méér vrucht drage”. Maar ook Job heeft er toch reeds iets van mogen verstaan. Want in Job 7 vers 17-18 lezen wij, dat hij zich verwondert waarom God zo’n groots plan heeft met de zwakke en broze mens. **Straks zal er aan Jezus worden voorgesteld “een Gemeente die geen vlek of rimpel heeft”** (zie Ef. 5:27), **de volmaakte Bruidsgemeente! Om haar tot deze volmaaktheid te leiden, daartoe laat de Heer Zijn Bruid door vele beproevingen en louteringen gaan. Opdat zij geheel aan haar Bruidegom gelijk zal zijn, moet ook zij de weg van smarten gaan, de “weg van de drie dagen” (dood en opstanding).** Hoe diep deze weg ons voert, gaan wij enigszins verstaan, wanneer wij Job (typebeeld van de Bruidsgemeente), in zware tweestrijd zijnde (Gethsémané!), in hoofdstuk 7 vers 20-21 horen zeggen: “Waarom vergeeft Gij niet mijn overtreding?” Wat moet er worden van al die zelfvoldane en zelfverzekerde christenen van onze tijd, die zelfs nog nooit tot dat punt kwamen in hun leven, dat zij het uitschreeuwden uit het diepst van hun hart: “O, God! Wees mij, zondaar, genadig!!” (?!?). Gods Woord zegt: “Vele eersten zullen de laatsten zijn”.

Elifaz’ 2de rede (hoofdstuk 15)

Hierin beschuldigt Elifaz, in wie wij een GEEST VAN JALOERSHEID ontdekken, Job ervan, dat hij ongerechtigheid spreekt (zie vers 5) en dat hij “wonderige wetenschap” voortbrengt (zie vers 2), met andere woorden: Job praat maar wat, het zijn loze gedachten die hij uitspreekt. Opmerkelijk is het, dat dergelijke beschuldigingen ook vandaag-de-dag worden geuit door tegenstanders van ‘de weg der heiligmaking’. Waar het toe zal leiden, lezen wij in Matthéüs 10 vers 17 en in Markus 13 vers 9. **Elifaz blijft vast te houden aan het onjuiste principe, dat “wie lijdt, heeft wat misdaan – heeft gezondigd”** en verhaalt dan in zijn rede over het onheil dat de goddelozen verdervaat (d.i. ten deel valt, overkomt). Wat er in zijn hart leeft, komt nu heel duidelijk naar boven. Nog duidelijker als wij lezen, dat hij zich eraan ergert dat Job meent iets te kunnen verstaan van “de verborgen raad Gods” (zie vers 7-10). “Geef ons van uw olie!” roepen de dwaze maagden (zie Matth. 25:8). Ook in de dagen voor Jezus’ wederkomst zullen de gedachten uit veler harten openbaar worden. “Er is niets bedekt, dat niet zal ontdekt worden en verborgen, dat niet zal geweten worden” (Luk. 12:2).

Toch vinden wij in het tweede betoog van Elifaz nog een belangrijke WAARHEID:

¹⁸ Uit “De symboliek der Bijbelse getallen” (gedeeltelijk): Vijftien (15) is de uitkomst van het product van 3 en 5 (3 x 5 = 15). Deze zijn respectievelijk de getallen van de “Godheid Lichamelijk” (het getal 3: Vader, Zoon en Heilige Geest) en van de “Verzoening” (het getal 5: denk aan de 5 wonden van Christus aan het kruishout te Golgotha). Zij is derhalve het symbolische getal van GODDELIJKE GERECHTIGHEID IN VOLMAAKTHEID. (noot – AK)

¹⁹ Voor meer over (de geestelijke betekenis van) de bloedbesprenging en de bloedschreden, zie – op onze website www.eindtijdbode.nl – hoofdstuk 22 en 23 van de studie: “Lukas; het boek van de NIEUWE MENS in Christus”, van E. van den Worm. (noot – AK)

De natuurlijke mens kan nooit volkomen zuiver zijn.

(zie Job 15:14)

(Daarom is het zo noodzakelijk dat wij waarachtig vervuld worden met de Heilige Geest).

Noot bij Elifaz' 2de rede

Dat God Zich aan Job openbaarde, bleek ook uit het voorgaande weerwoord van Job. **“Dan ontzet Gij mij met dromen, en door gezichten (of: visioenen) verschrikt Gij mij”** (Job 7:14). Wij hebben hier dan ook een verwijzing naar de dromen en gezichten (of: visioenen) die de wijze maagden-gelovigen zullen ontvangen in de laatste dagen (zie Joël 2:28). **Dat er sprake is van “verschrikken” duidt erop, dat het vaak minder prettige dingen zijn, die God aan deze gelovigen openbaart!**

Wij vervolgen dan met:

Jobs weerwoord (hoofdstuk 16 en 17)

Job verwijt zijn vrienden **“moeilijke vertroosters”** te zijn (zie Job 16:2). **Gebrek aan ware godsvrucht en ware broederliefde maakt hen (en de dwaze maagden-gelovigen vandaag-de-dag) tot liefdeloze en onvoorzichtige oordelaars.** Ook voor hen geldt: **“Zich uitgevende voor wijzen, zijn zij dwaas geworden”** (Rom. 1:22). **“Moeilijke vertroosters” zijn zij, die de inwoning van DE Trooster, de Heilige Geest, missen.** Opnieuw zien wij wat een zware strijd Job moet voeren. Het is hem te moede (d.i. het komt hem voor) alsof God hem haat, zo ellendig gevoelt hij zich (vergelijk Job 16:14). Desondanks beroept hij zich op zijn **“Getuige in de hemel”** (zie Job 16:19), opdat hem recht gedaan worde. Dit beroep is voor de Bruidsgemeente gegrond op Gods Woord en Gods beloften, waaruit zij zal leven. Zij **“neemt... het Zwaard des Geestes, hetwelk is Gods Woord, met alle bidding en smeking, bid-dende te allen tijde in de Geest en tot hetzelfde wakende met alle gedurigheid (d.i. volharding) en smeking voor al de heiligen “** (Ef. 6:17-18). **God zal recht doen aan Zijn uitverkorenen, die dag en nacht tot Hem roepen, in de dagen voor Jezus' wederkomst, wanneer er nog maar weinig waarachtig geloof zal worden gevonden op de aarde** (zie Luk. 18:7-8). En Psalm 89 vers 38 zegt: **“En de Getuige in de hemel is getrouw. Sela (d.i. merk op!)”**. Jobs “broeders” bespotten hem, maar zijn oog “druipt tot God” (zie Job 16:20). Zo doet de vervolgte Bruidsgemeente en in haar worsteling met God zal zij nochtans steeds meer één worden met Hem.

Doch alle stoffelijke heerlijkheid zal van deze Gemeente/Kerk worden weggenomen. Haar afnemende krachten maken haar (in de zichtbare wereld) tot een onbetekenend en veracht volk. **“Gij hebt kleine kracht”** (zie Openb. 3:8). Het zal schijnen, dat zij uitgeschakeld is en niet meer meetelt. Job klaagt in hoofdstuk 17 van zijn boek, dat zijn geest gebroken is (zie vers 1). Steeds meer lijdt hij onder de nabijheid van de “bespotters” (zie vers 2), die niet over enig geestelijk inzicht lijken te beschikken (zie vers 4-5). Het samengaan met de dwaze maagden-gelovigen zal voor de wijze maagden-gelovigen een steeds grotere beproeving worden! In grote nood zijnde, roept Job om een Borg (zie vers 3). Deze is niemand anders dan “de enige Middelaar tussen God en de mensen”, de Here Jezus Christus. Hij zal Zijn gesmade (d.i. met verachting bespote) en vervolgte Bruid bij de hand grijpen (zie vers 3b). In Micha 7 vers 8 horen wij de Bruid roepen: **“Verblijd u niet over mij, o mijn vijandin! Wanneer ik gevallen ben, zal ik weer opstaan; wanneer ik in duisternis zal gezeten zijn, zal de Here mij een Licht zijn!”** **Al dit lijden zal echter niet voor niets zijn. Het heeft een doel.** Het dient ergens voor. Wat dit is, gaan wij verstaan als wij lezen, dat Job voorziet, dat zijn lijden ertoe zal bijdragen, dat de oprechte en de reine gelovige naar grotere reinheid zal jagen (zie Job 17:8-9; vergelijk Openb. 22:11). **Dit lijden zal de Bruidsgemeente tot de volmaaktheid voeren, tot de (geestelijke) staat van onberispelijkheid en vlekkeloosheid!**

Hoe rijk en diep van zin is het, wanneer wij Job vervolgens horen verkondigen, dat hij zijn einde ziet naderen (zie Job 17:13-16). **De Bruidsgemeente zal volledig afsterven aan het vlees** (beeld van de oude en dus zondige mens).

Elifaz' 3de rede (hoofdstuk 22)

In de derde toespraak van Elifaz zien wij, dat de dwazen zich verhardden. Zij willen niet luisteren en komen nu van kwaad tot erger. De geniepige verdachtmakingen maken plaats voor regelrechte valse beschuldigingen. Zie de verzen 5-9. Zelfs schromen ze niet om over het innerlijk van de beproefde Godskinderen te oordelen (zie vers 13-14). Nochtans legt God nog Zijn woorden in de mond van Elifaz, waarmee Hij juist de dwazen (van wie Elifaz zelf een representant is) oproept tot bekering en ze wonderbare zegeningen belooft. Lees de verzen 21-30. En vergelijk dit met de oproep van Openbaring 3 vers 18 tot de Laodicensen: **“Ik raad u (aan), dat gij van Mij koopt goud...”**. In de verzen 28-30 (van Job 22) wordt de grote macht en autoriteit beschreven die gegeven zal worden aan de Bruidsgemeente (waartoe ook nog zullen behoren Laodicea-gelovigen die zich bekeren) na het lijden en de kwellingen die zij in de eindtijd zal moeten doorstaan. Wat hier geschreven staat, komt overeen met de woorden van onze Heiland in Mattheüs 16 vers 19: **“Ik zal u geven de sleutels van het Koninkrijk der hemelen; en zo wat gij binden zult op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn; en zo wat gij ontbinden zult op de aarde, zal in de hemelen ontbonden zijn”**. En met hetgeen Hij zegt in Johannes 20 vers 23: **“Zo gij iemands zonden vergeeft, dien worden zij vergeven; zo gij iemands zonden houdt, dien zijn zij gehouden”**. Sta hierbij stil!

Tot slot wederom een WAARHEID:

(De mens kan niet nuttig zijn voor God, tenzij het God behaagt hem/ haar als een instrument in Zijn hand te gebruiken). (Vergelijk Rom. 11:35)

Jobs weerwoord (hoofdstuk 23 en 24)

Tegenover de zelfverzekerdheid van de dwaze maagden-gelovigen (zie Job, hoofdstuk 22) staat de zielestrijd, die de wijze maagden-gelovigen doormaken. In zijn derde antwoord aan Elifaz betuigt Job enerzijds, dat hij ervaart alsof God Zich voor hem verbergt. Hij kan hem niet vinden, zo lijkt het (zie Job 23:3-9). Wij kunnen het vergelijken met de verlatenheid die Jezus moest ervaren aan het kruis, hoewel wat onze Heiland moest doorstaan veel erger was. Hij heeft de verlatenheid van de hel, de tweede dood, gekend! Doch **de gelovigen van de Bruidsgemeente zullen beproefd worden in het wachten op God en het uitblijven van gebedsverhooring**. Het zal erop lijken, dat zij verlaten en vergeten zijn. Job begint hier met te zeggen: *“Ook heden is mijn klacht bitter”* (zie Job 23:2a; “bitter” is hier een betere vertaling dan “wederspanning”). Wij moeten denken aan de gemeente van Smyrna (zie Openb. 2:8-11), welke naam ook bitterheid betekent (de Griekse vorm van “mirre”), en die eveneens de Bruidsgemeente in haar lijden en verdrukking voorstelt. Ook van Smyrna wordt vermeld, dat zij het meest vervolgd wordt door zogenaamde geloofsgenoten (*“degenen die zeggen, dat zij Joden zijn, maar zijn een synagoge des satans”*²⁰ – Openb. 2:9b).

Anderzijds verklaart Job in zijn antwoord, dat hij weet, dat God hem wel ziet en dat hij **door Hem beproeft en gelouterd** wordt. *“Als goud zal ik uitkomen”* (Job 23:10b). De Bruidsgemeente zal deze ervaring van verlatenheid ook kennen. In Hooglied 1 vers 7 horen wij de Bruid roepen: *“Zeg mij aan, Gij, Dien mijn ziel liefheeft, waar Gij weidt!”* Zij zal verlangen Jezus te ontmoeten (zie Job 23:3). In die verlatenheid weet zij nochtans, dat de Heer aan haar ziel bezig is (zie Job 23:14-16) en dat zij uit het dal van beproeving “als goud zal uitkomen”, om in de Spade Regentijd²¹ met grote heerlijkheid te worden bekleed en met grote kracht te worden aangedaan. Het dal van Achor zal haar een deur der hoop worden (naar Hosea 2:14). Vers 5 (van Job 23) geeft ons een indruk hoe wondervol die ontmoeting van de Bruidegom en Zijn Bruid zal zijn na die beproevingstijd. Zij zullen elkaar verstaan. Welk een diepte van heerlijkheid vinden wij in deze zo eenvoudige mededeling!

In hoofdstuk 24 komt het verschil in geestelijkheid tot uiting tussen de wijzen en de dwazen. Job legt hier de vraag voor, waarom de daden van de Almachtige niet raadselachtig kunnen zijn, zelfs voor degenen die Hem kennen (zie vers 1). Het is hoogmoed om te denken, dat wij al Gods handelen kunnen verklaren. *“Want gelijk de hemelen hoger zijn dan de aarde, also zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen en Mijn gedachten (hoger) dan uw gedachten”*, spreekt de Here in Jesaja 55 vers 9. Paulus, als geen ander ingeleid in Gods Raadsplan van Verlossing, roept nochtans uit: *“O, diepte des rijkdoms, beide, der wijsheid en der kennis Gods! Hoe ondoorzoekelijk zijn Zijn oordelen en onnaspeurlijk Zijn wegen! Want wie heeft de zin des Heren gekend? Of wie is Zijn raadsman geweest!”* (Rom. 11:33-34)²².

Maar juist in onze dagen zien wij in de Gemeente velen, die menen de wijsheid in pacht te hebben en die zo gemakkelijk praten over wat Gods Geest wil! Maar zij willen niets weten van **het eerste dat Gods Geest wil: onderwerping!** Spreuken 14 vers 3 zegt: *“In de mond van de dwazen is een roede van hoogmoed”*²³. De uitlatingen van de drie vrienden van Job zijn hiervan een voorbeeld. Wij moeten niet verbaasd zijn, dat wij dit vandaag-de-dag meemaken. Het is alles voorzeggd! In hoofdstuk 24 van zijn boek beschrijft Job verder de praktijken van de goddelozen en de onrechtvaardigen (zie vers 2-23). Treffende beschrijving van de toeneming van de ongerechtigheid in de laatste dagen! De goddelozen verheffen zich en maken zichzelf wijs, dat ze niets te vrezen hebben. Waarom grijpt God nog niet in? Het kwaad moet eerst de maat van de volheid bereikt hebben. Voor een zekere tijd kunnen de goddelozen rustig hun gang gaan, maar daarna zal hun een snel verderf overkomen. Job zegt in vers 24: *“Zij zijn een weinig tijds verheven, daarna... worden zij – gelijk de top van een aar – afgesneden”*. Jezus zei in Zijn gelijkenis van het onkruid en de tarwe: *“Laat ze beide tezamen opwassen tot de oogst, en in de tijd van de oogst zal Ik tot de maaiers zeggen: Vergadert eerst het onkruid (beeld van de goddelozen en de geveinsden) en bindt het in bus-selen (d.i. in bundels bij elkaar), om hetzelfde te verbranden; maar brengt de tarwe (beeld van de ware christenen) tezamen in Mijn schuur”* (Matth. 13:30). Zie ook Genesis 15 vers 16.

Nabeschouwing

Wij zagen reeds, dat in de “Elifaz”-gelovigen een GEEST VAN JALOERSHEID huist. Andere karaktertrekken, zoals wij die uit de Elifaz-stukken afleiden kunnen, zijn

- ten 1ste dat zij **de ware heiligen en oprechten niet kunnen uitstaan** (zie Job 4:6),
- ten 2de dat zij **zich ergeren aan gelovigen die de geestelijke diepgang zoeken** (zie Job 15:9-10), en
- ten 3de dat zij **de nadruk leggen op zichtbare goede werken** (zie Job 22:7).

Het is niet moeilijk in te zien dat wij hier te doen hebben met zielen, die nog altijd bezwijken voor de BEGEERLIJKHEID VAN HET VLEES, de eerste van de drie “hoofdzonden” die 1 Johannes 2 vers 16 noemt. Inderdaad

²⁰ Een synagoge des satans = Een “tempel” of “vat” (d.i. een hart en/of leven) waarin satan woont en troont. (noot – AK)

²¹ Spade Regentijd = De tijd (nl. in de eindtijd) dat **de uitstorting van de Heilige Geest** een feit zal zijn – zie Joël 2:23b en 28-29 (noot – AK)

²² Hopelijk ter verduidelijking vermelden wij deze (ietwat moeilijke) tekst ook nog in de Nieuwe Bijbelvertaling:

“Hoe onuitputtelijk zijn Gods rijkdom, wijsheid en kennis, hoe ondoorgrondelijk Zijn oordelen en hoe onbegrijpelijk Zijn wegen. Wie kent de gedachten van de Heer, wie was ooit Zijn raadsman?” (noot – AK)

²³ Vrij vertaalt: “De woorden van een dwaas zijn als een roede (of stok), door zijn/haar hoogmoed”. (noot – AK)

staat bij vele gelovigen van deze tijd de streling van het vlees op de eerste plaats. Het uit zich onder andere ook in de "cultuur van gezelligheid", die zich in vele gemeenten heeft ontwikkeld. Niet scherper kan het worden samengevat als in de naam Elifaz, want deze naam betekent: "Mijn God is als zuiver goud". Dit is de vriendelijke en aangename god van de oppervlakkige christenen. Zij hebben een afgodsbeeld van hun God gemaakt. De zonde tegen het tweede gebod! Het is ook de god van de vele zich (in geestelijke zin) rijk wanende christenen van vandaag-de-dag, die zich verbeelden een grote geestelijke hoogte te hebben bereikt (Laodicea). Een ieder onderzoekt zichzelf.

De twist met Bildad

Na Elifaz neemt Bildad het woord. Zijn naam betekent "zoon der twisting" ofwel "twistzoeker". En bij hem zal vooral opvallen, dat hij een oordeelsgeest bezit. Hij blijkt minder lang van stof dan Elifaz, maar staat dan ook al snel met zijn oordeel klaar.

Bildads 1ste toespraak (hoofdstuk 8)

Het weerwoord van Job op de fijnzinnige beschuldigingen aan zijn adres door Elifaz, maakte op de tweede "vriend" geen enkele indruk. **Naar de argumenten van de rechtvaardigen wordt doorgaans niet geluisterd. Daarom is zwijgen vaak beter** (zie Amos 5:13). Bildad blijft erbij, dat het lijden van Job te wijten moet zijn aan door hem bedreven zonden (zie Job 8:3). Zelfs durft hij Jobs zuiverheid en oprechtheid in twijfel te trekken (zie vers 6). Harde veroordelingen zullen de Bruidsgelovigen moeten verdragen in navolging van Christus, hun Bruidegom. Van onze Here staat geschreven: *"Waarlijk, Hij heeft onze krankheden (d.i. ziekten) op Zich genomen en onze smarten heeft Hij gedragen; doch wij achtten Hem, dat Hij geplaagd, van God geslagen en verdrukt was"* (Jes. 53:4).

Maar weer zien wij het wonderlijke verschijnsel, dat God toch Zijn woorden legt in de mond van Jobs beschuldigers. Rijke en troostvolle beloften voor de Bruidsgemeente des Heren vinden wij in Bildads rede. De Bruidsgemeente zal eerst zeer gering zijn, maar op het laatst tot grote heerlijkheid komen (zie vers 7). God zal haar maken tot een volmaakte "woning van gerechtigheid" (zie vers 6). Zoals zal blijken als daar het uur aanbreekt voor de opdracht: *"Meet de tempel Gods en het altaar en degenen die daarin aanbidden"* (Openb. 11:1b). **De Bruid des Heren is de schare van waarachtige aanbidders, die eenmaal zullen voldoen aan "de mate van de grootte van de volheid van Christus"** (zie Ef. 4:13)! Zo zullen zij de Bruidegom tegemoet mogen treden en voor Hem mogen staan, wanneer Hij komt. En Job 8 vers 21 belooft, dat God onze mond met gelach zal vervullen en onze lippen met gejuich. De Bruidsgemeente zal grote blijdschap kennen, de opwekking van de Spade Regen (opwekking door de uitstorting van de Heilige Geest) en daarna de Bruiloft van het Lam, *"de vreugde des Heren"* (zie Matth. 25:21), de zaligheid der zaligheden. De verdrukte en vervolgte Bruid zal verlost worden van al haar vijanden. Vers 22 (van Job 8) zegt: *"Uw haters zullen met schaamte bekleed worden; en de tent der goddelozen zal niet meer zijn"*. Ja, dan zal ook het uur van de grote afrekening voor de wereld komen en zal de aarde gereinigd worden voor de vestiging van Christus' volmaakt en heerlijk Koninkrijk.

Glorie voor God!

Overeenkomend met deze beloften van zegen, vinden wij in dit eerste betoog van Bildad als WAARHEID:

Waarheid nr. 3

De oprechten en nederigen ontvangen van God genade.

(zie Job 8:5-7 en 20-22; vergelijk Jak. 4:6)

Jobs weerwoord (hoofdstuk 9 en 10)

Job erkent, dat de gerechtigheid van een mens voor God als een wegwerpelijk²⁴ kleeft is (zie Jes. 64:6). Met name komt dit tot uiting in de verzen 2,15 en 29-31 (van Job 9). **Dit besef van ernstig tekort schieten en van eigen onvolwaardigheid zal sterk leven in de gelovigen van de Bruidsgemeente.** Vandaag-de-dag signaleren wij onder de christenen overwegend het tegenovergestelde, namelijk zelfvoldaanheid en zelf een "groot" denken van zichzelf. Dezulken zullen niet tot de Bruid des Heren kunnen behoren, tenzij ze zich bekeren (wat de meesten helaas niet zullen doen; "vele eersten zullen de laatsten zijn"). In de verzen 5 t/m 10 (van Job 9) roemt Job Gods grootheid. Het hart dat nederig is, zal God kunnen loven! Opnieuw blijkt dan, dat nederigheid gepaard gaat met waarachtig inzicht in Gods werken. Want Job wijst er daarna op, dat niet alles wat er gebeurt op aarde, kan worden verklaard als straf of als beloning (zie Job 9:22-23). God is soeverein en Hij handelt in Zijn soevereiniteit naar Zijn welgevallen. Dit welgevallen zal enerzijds uitmonden in de toebereiding van een Bruid voor Zijn Zoon en anderzijds in het totale oordeel over alle goddeloosheid. In verband met dit oordeel wordt in vers 24 gesproken over de Grote Verdrukking, waarmee het tijdperk van genade zal eindigen. Gods welgevallen heeft altijd te maken met Zijn eeuwig voornemen! Doch één pleitgrond heeft Hij de mens gegeven: Christus' volbrachte werk op (het kruishout van) Golgotha. **De Bruidsgemeente des Heren zal alleen pleiten op genade.** Lees de verzen 15 en 34-35, alsmede vers 33, waar geroepen wordt om een Scheidsman, een Middelaar. *"Er is maar één Middelaar Gods en der mensen, de Mens Christus Jezus"* (1 Tim. 2:5). Om ons aan te moedigen hierin te volharden, horen wij Job, in hoofdstuk 10 van zijn boek, wederom smeken om genade. En hij gaat dan nog iets verder en vraagt om te mogen verstaan wat God van hem vraagt. *"Ik zal tot God zeggen: Verdoem mij niet; doe mij weten waarover Gij met mij twist"* (Job 10:2). Doen wij dit ook? Wel houdt Job vol, dat hij niet goddeloos is (zie Job 10:7). De Bijbelse ootmoed (d.i. nederigheid) heeft niets te maken met de eigenwillige zelfvernedering, die vooral in onze dagen in vele kringen opgang maakt en zelfs in de wereld systematisch wordt toegepast als een sleutel tot succes. Zulke dingen kunnen alleen maar voortspruiten uit het brein van satan, die de mensenmoordenaar is vanaf den beginne. **Job geeft voor**

²⁴ Volgens de Statenvertaling: "wegwerpelijk", volgens de NBG: "bezoedeld". Aan "ONZE gerechtigheid" kleeft altijd (een mate van) zonde. Wij zijn van nature besmet met de zonde, dus ONrein. Alleen **ZIJN gerechtigheid**, werkend IN en DOOR ons heen, is welbehaaglijk voor God. **Wij moeten dus "OVERKLEED" worden met de Christus-natuur** (zie 2 Kor. 5:2 en 4). (noot - AK)

zijn rechtvaardigheid echter ook God de eer: *“Benevens het leven hebt Gij weldadigheid aan mij gedaan, en Uw opzicht heeft mijn geest bewaard”* (Job 10:12 – zie ook vers 15). Doch opnieuw verzucht Job aan het eind van zijn betoog, dat hij verlangt naar de rust van het graf (zie Job 10:18-22). **Zeer zwaar zullen de beproevingen van de Bruidsgemeente zijn. Slechts door de hulp en steun van haar Heer zal zij staande kunnen blijven.** In waarheid zal zij kunnen zeggen: *“Het zijn Uw Stok en Uw Staf, die mij vertroosten”* (zie Ps. 23:4)!

Bildads 2de rede (hoofdstuk 18)

Bildad verbaasd zich, dat Job maar volhoudt rechtvaardig te zijn en dat hij zijn vrienden kennelijk beschouwt als “beesten” (vers 3). Dat laatste maakt hij ervan. Hetgeen geen kwestie is van sterk uitdrukken, maar van “de plank misslaan”! Dergelijke dingen ervaren de Bruiloftskinderen vandaag-de-dag van de lauwe en ongehoorzame christenen. Laatstgenoemden wrijven de eerstgenoemden dingen aan die op leugen berusten, omdat zij zich eraan ergeren, dat deze Bruiloftskinderen bezitten wat zij zelf niet bezitten. Vandaar de harde beschuldigingen die worden geuit door deze halfslachtige zoekers van ijdele eer. Voor Bildad is en blijft het vanzelfsprekend, dat het de goddelozen zijn, die moeten ervaren wat Job wedervaart (d.i. ten deel valt, overkomt) en dus moet er met Job ook iets niet in orde zijn. Hier hebt u de herkomst van het “succes-evangelie”, dat tegenwoordig alom verkondigd wordt! **De ondergang van de goddelozen die Bildad beschrijft, is inderdaad te verwachten. Maar dat hij tot dezulken ook rekent die kinderen Gods, die het niet voor de wind gaat in dit ondermaanse²⁵, is kenmerkend voor het troebele denken van een oppervlakkige gelovige.**

Wij kunnen dan nog optekenen als WAARHEID:

Waarheid nr. 6

De goddelozen zullen eenmaal uitgeroeid worden.

(zie Job 18:5)

Jobs weerwoord (hoofdstuk 19)

Nu bestraft Job zijn vrienden, omdat zij hem smaadheid aangedaan hebben met hun verdachtmakingen en beschuldigingen. *“Tienmaal”* deden zij dit, zegt hij in vers 3. Dat wil zeggen, zij hebben hem volledig (dat is de betekenis van het getal 10) “neergehaald”. Dit komt overeen met wat in Openbaring 2 vers 10 tot de Bruidsgemeente wordt gezegd: *“Gij zult een verdrukking hebben van tien dagen”*. Vervolgens verklaart Job hen zijn lijden.

De Bruidsgelovigen weten waarom zij moeten lijden. God neemt hen al hun aardse heerlijkheid af. Job zegt: *“Mijn eer heeft Hij van mij afgetrokken en de kroon van mijn hoofd heeft Hij weggenomen”* (Job 19:9). **De Bruidsgelovigen zullen door de hand van God “omgekeerd” worden** (zie vers 6 en 21), **om zodoende volkomen klaargemaakt te worden om de hemelse heerlijkheid te ontvangen.** Ook in die zware beproevingen zullen zij echter het geloof in hun Verlosser niet verliezen: *“Ik weet: mijn Verlosser leeft!”* (vers 25a). De Bruidsgemeente zal na een stervensgang (zie vers 26) Hem als haar Brudegom aanschouwen. *“Mijn ogen zullen niet een vreemde zien”* (vers 27). Evenals haar Brudegom gaat de Bruid des Heren de weg van dood en opstanding. Maar ook in dit vergevorderde uur van de eindtijd worden de “dwaze maagden”-gelovigen nog tot bezinning opgeroepen. In vers 21 en vooral in vers 28: *“Voorwaar, gij zoudt zeggen: Waarom vervolgen wij hem (d.i. Job)?”* Dat zou men moeten zeggen. En dan volgt in ditzelfde vers een opmerkelijk antwoord: *“Nademaal (d.i. aangezien of omdat) de wortel der zaak in mij gevonden wordt”*. **De wortel der zaak** (d.i. het wezenlijke, dat waar het werkelijk om gaat) **wordt in de Bruidsgemeente gevonden.** Het eigenlijke doel van God met de mens werd toen al in Job, maar wordt vooral straks in de Bruidsgemeente geopenbaard. Het gaat erom te bereiken *“de prijs der roeping Gods, die van boven is in Christus Jezus”* (Filip. 3:14b). Vandaar die louteringen die toen Job (als type) en in onze dagen de Bruidsgelovigen moeten doormaken. Tot op het laatst zal God in Zijn genade deze boodschap laten doorgeven, opdat er onder die lauwe en oppervlakkige christenen nog zullen zijn die zich tijdig bekeren. Hij doet dit ook door te waarschuwen voor het oordeel, dat zeker komen zal. Zie vers 29 (van Job 19).

Bildads 3de toespraak (hoofdstuk 25)

In zijn laatste en zeer korte toespraak volhardt Bildad in zijn mening, dat Job gezondigd heeft. Hij baseert dat dit keer op een zeer slordige redenering: Vergeleken bij God is toch zeker niemand rechtvaardig?! (zie vers 4). Wij vinden hier een duidelijke verwijzing naar de ONgeloofsleer die in de eindtijd duizenden in haar greep zal hebben, volgens welke de mens nooit tot volmaaktheid kan komen (en dat er – als gevolg daarvan – dus ook nooit hier op aarde een volmaakte Gemeente/Kerk kan zijn). **De duivel heeft vele troeven, die hij (vaak kundig) uitspeelt, om te trachten te verhinderen, dat daar straks zal zijn “een Gemeente zonder vlek of rimpel”** (zie Ef. 5:27)!

Toch vinden wij ook hier nog een WAARHEID:

Waarheid nr. 9

De zonde kleeft aan de mens reeds vanaf zijn geboorte.

(zie Job 25:4)

Het antwoord van Job zullen wij aan het eind van het twistgesprek met Zofar behandelen.

Nabeschuiving

De “Bildad-geest” huist in vele dwaze maagden-gelovigen. Zij zijn vlug met VERoordelen, hoewel zij daarvan juist vaak de oprechte, serieuze kinderen Gods zullen beschuldigen, die aan de maatstaf van Gods Woord willen vasthouden. Zij die het luidst roepen: “U mag niet oordelen!”, zijn er doorgaans zelf volop mee bezig. Let op de karak-

²⁵ Ondermaanse = De aarde en de aardse dingen. (noot – AK)

tertrekken die Bildad vertoont. U herkent er de oppervlakkige en lauwe christenen van onze tijd in. Bildad-gelovigen huldigen

- **ten 1ste** de opvatting, dat wie God dient, die zal welvarend zijn. Die zal het voor de wind gaan, in zijn persoonlijk leven, maar ook in zijn “werk voor de Heer” (zie Job 8:7).
- **ten 2de** zien wij bij dezulken een verachting voor de volharding der beproefden (zie Job 18:2-4). Zij lachen die tobbers uit, schamperen²⁶ over hun schamele en moeizame arbeid en leven, en zeggen: “Dat komt ervan, als men zo moeilijk doet en zo overdreven serieus vasthoudt aan het Woord van God”. Het verbaast ons dan ook niet, dat de oppervlakkige Bildad-gelovigen...
- **ten 3de** ...het streven naar zondeloosheid tijdverspilling vinden (zie Job 25:4). Zij menen, dat er in dit aardse leven wel betere dingen te doen zijn dan het jagen naar de volmaaktheid en om te mogen behoren tot de Bruid van Christus. Het zijn gelovigen, die geheel in de ban zijn van de “grootheid des levens” (zie 1 Joh. 2:16). Zij nemen geen genoegen met het eenvoudige. Alleen het beste is goed genoeg voor hen. En anderen willen zij voorbijstreven.

Waar kinderen Gods en christelijke gemeenten afwijken van de eenvoudigheid die in Christus is, daar is het gevaar levensgroot aanwezig, dat zij een vals evangelie gaan aanhangen (zie 2 Kor. 11:3-4). Merk op hoe het valse met het zuivere in de Bildad-hoofdstukken verweven is. En dit gevaar is er ook, wanneer slechts uiterlijke heiligheid nagestreefd wordt, want dit moet noodzakelijkerwijs altijd met groots vertoon (of zo u wilt: met ‘show’) gepaard gaan.

De twist met Zofar

Ook de derde “vriend” van Job laat van zich horen. Zofar is zijn naam, wat zoveel betekent als “iemand die maar wat kwettert”, zoals een vogel. De naam is, volgens andere kenners van het Bijbelse Hebreeuws, afgeleid van een woord, dat “snel weggaan” of “terugkeren” betekent. Deze Zofar is inderdaad het type van zo’n gelovige, die na een aanvankelijke oppervlakkige toewijding aan Christus al snel terugkeert naar de wereld, de naam-christen. **Naam-christenen bezoeken nog wel de samenkomsten, maar leven het hun hart in de wereld.** In onzinnig en zinledig gepraat²⁷ over ijdele, aardse dingen zijn deze christenen bedreven, zodat de vergelijking met het gekwetter van een vogel niet vergezocht is. Zofar praat dan ook eigenlijk Elifaz en Bildad na en gaat alleen in onbeschaamdheid nog iets verder.

Zofars 1ste rede (hoofdstuk 11)

In hoofdstuk 11 verwijt Zofar Job ‘met veelheid van woorden’ zijn onschuld te willen bewijzen. Naar zijn mening hoeft Job over zijn kastijding niet eens te klagen: die zou veel zwaarder moeten zijn. Weet maar, zegt hij tegen Job, dat God zelfs nog veel van uw zonden door de vingers ziet (zie vers 6)! Hij gunt zijn vriend nog meer smart en lijden. Dit leedvermaak, want dat is het, komen wij bij veel lauwe en onoprechte christenen tegen vandaag-de-dag. Ofschoon men het probeert te verbergen, te camoufleren, wordt het toch openbaar. **Alle verborgen dingen die leven in christenharten worden in deze laatste dagen geopenbaard en ontdekt!** Is het niet in de omgang, waarbij Gods Geest ons opmerkzaam maakt op bepaalde dingen, dan wel door bijzondere openbaringen van Gods Geest. Wat gij in het oor gefluisterd hebt, zal van de daken geroepen worden, zei Jezus eenmaal (zie Luk. 12:3). Met zogenaamde goede werken en liefdadigheid kunnen wij ons geweten sussen, gelijk de wereld doet, maar het zal niet verhinderen, dat de corruptie en de rottigheid van ons hart eenmaal aan de oppervlakte komt.

Desniettegenstaande (d.i. ondanks dit alles) komen wij ook in Zofars rede nog enige rijke beloften voor de Bruidsgemeente tegen. **Wie tot deze Gemeente willen behoren, stellen orde op zaken in hun hart en leven en maken zich gereed om Jezus te ontmoeten.** “Breid uw handen tot Hem uit” (Job 11:13b), strek u uit naar de prijs der roeping Gods (zie Filip. 3:14)! “Als de morgenstond zult gij (dan) zijn” (Job 11:17b). Dan is er hoop en verwachting voor u. De wereld gaat ten onder, en die haar (d.i. die wereld) liefhebben, in een stikdonkere nacht, maar Christus’ bruiloftskinderen zijn het volk van de nieuwe dag die komt; Hij is voor hen de Blinkende Morgenster en zal eenmaal als de Zon der Gerechtigheid over hen opgaan! **Die de Here liefhebben, zullen zijn als wanneer de zon opgaat in haar kracht**, zong reeds Debora, de richteres (zie Richt. 5:31). **De Bruid zal bekleed zijn met de volle heerlijkheid van God** (zie Openb. 12:1²⁸ en Hgl. 6:10²⁹). De tijd van uw verhoging komt, zegt wederom Job 11 vers 17a. Deze tijd van verhoging, van “oprijzen”, is een duidelijke verwijzing naar de Bruiloft van het Lam. Lees ook Micha 7 vers 8. Alsdan zullen wij volmaakt zijn, zonder “rimpel” (zie Ef. 5:27), zonder de aankleving van enige smet (zie Job 11:15, de vertaling van NBG of NBV), en ‘de smarten des doods’ zullen wegvlieden (d.i. verdwijnen), wij zullen ze niet meer gedenken (zie vers 16). Met name op die dag waarop, zoals vers 17 zegt, “gij zult uitvliegen”. **Die de Here verwachten, zullen opvaren als op vleugels van arenden, dat wil zeggen, door de kracht van de Heilige Geest** (zie Jes. 40:31). De Vrouw³⁰ zal gegeven worden “twee vleugels van een grote Arend” (zie Openb. 12:14) en gered worden uit de macht van de slang³¹ die de aarde dan in zijn wurggreep heeft. Er is verwachting voor wie zich gereedmaken voor de Bruiloft van het Lam en die de smaadheid van Christus willen dragen (zie vers 18). **De tijd komt, dat niemand hen meer zal “verschrikken”, ja, men zal zelfs “hun aangezicht smeken”** (zie

²⁶ Schamperen = Schamper (d.i. op minachtende wijze) iets zeggen. (noot – AK)

²⁷ Zinledig gepraat = Zinloze, ijdele en/of nutteloze woorden/gesprekken. (noot – AK)

²⁸ “En er werd een groot teken in de hemel (het koninkrijk der hemelen op aarde, de Gemeente/Kerk) gezien: een vrouw (de vrouw van het Lam), met de zon (beeld van de Vader) bekleed, met de maan (beeld van de bloedverzoening van de Zoon) onder haar voeten en een krans van twaalf sterren (beeld van de Heilige Geest) op haar hoofd” (Openb. 12:1). (noot – AK)

²⁹ Zie noot 32.

³⁰ Genaamd: de Bruid VOOR de Bruiloft van het Lam. Genaamd: de Vrouw NA de Bruiloft van het Lam. (noot – AK)

vers 19). “Ik zal maken, dat zij zullen komen en aanbidden voor uw voeten en bekennen, dat Ik u liefheb”, zegt Jezus in Openbaring 3 vers 9. Dan zal men vragen: “WIE IS ZIJ, DIE ERUIT ZIET ALS DE DAGERAAD, SCHOON GELIJK DE MAAN, ZUIVER ALS DE ZON, SCHRIKKELIJK ALS SLAGORDEN MET BANIEREN?” (Hgl. 6:10)³².

Het is de Bruid van Christus!

Bedenken wij echter wel, dat dit alles het werk zal zijn van de Heilige Geest. Want, zegt de volgende WAARHEID:

Waarheid nr. 4
In eigen kracht zullen wij nooit kunnen geraken aan de gerechtigheid en volmaaktheid van God.
(zie Job 11:7, vergelijk Zach. 4:6)

Jobs weerwoord (hoofdstuk 12, 13 en 14)

In zijn antwoord wijst Job zijn vrienden wederom op Gods soeverein en (voor ons) soms raadselachtig handelen. Het “waarom” van Zijn bestuur is voor ons eigenlijk niet te verstaan. Wij kunnen beter vragen naar het “waartoe”. Waartoe laat God bepaalde dingen toe in het leven van Zijn kinderen? Waartoe kastijdt Hij u? Zij die vrij zijn van kastijding, zijn kennelijk heiliger dan Gods knecht Job. Althans, dat denken zij. Hebreeën 12 vers 8 zegt, dat u dan geen kind van God, maar een bestaard bent!

God laat toe, dat de goddelozen rust hebben (zie Job 12:6). Hij laat ook toe, dat de rechtvaardigen bespot worden, zoals Job zelf moest ervaren (zie Job 12:3-5). Ook de Bruidsgemeente van de eindtijd zal spot en hoon moeten verdragen. Zij zal zijn als “een verachte fakkel” (zie Job 12:5). Daarin is zij één met haar Heer en Bruidegom, van Wie de profeet zegt, dat “Hij was veracht en de onwaardigste van allen” (zie Jes. 53:3). **Maar ook de vasthoudendheid van Job zal in de Bruidsgemeente teruggevonden worden.** “Ik zal niet zwichten voor u” (Job. 12:3). **De Geest van God in de Bruid zal haar doen volharden tot het einde**, ook in het verduren van de aanvallen van de dwaze maagden-gelovigen. Zij zal geen steun zoeken en ontvangen bij mensen. En door herhaling wordt beklemtoond, dat het zo zal zijn (“in de mond van twee of drie getuigen zal alle woord bestaan” – Matth. 18:16b).

In het 13de hoofdstuk zegt Job ten tweede male, dat hij niet zal zwichten voor de spitsvondige³³ aanvallen van zijn zogenaamde vrienden (zie vers 2). Hij noemt ze hier “leugenstoffeerders” en “nietige medicijnmeesters” (zie vers 4³⁴) en vermaant hen krachtig (zie vers 5-12). Hun leer en hun gedachten zijn niets waard (zie vers 12). Wij moeten hierbij denken aan wat de apostel Paulus schrijft in 2 Korinthe 10 vers 5. Dan volgt in Job 13 een getuigenis van het geloof en het vertrouwen dat Job heeft in God, waarbij blijkt, dat hij zich niet verzet tegen God en berust in wat Hij doet met hem (zie vers 13-15). Hij houdt echter vol, dat de reine en de rechtvaardige onbeschroomd (d.i. zonder vrees, vrijmoedig) met zijn vragen tot God mag komen (zie vers 15-16).

Hij is overtuigd van zijn rechtvaardigheid (zie vers 18). **Hier komen wij te verstaan wat aan Job nog ontbrak. Zelfrechtvaardiging is in feite de enige zwakheid of zonde van Job, maar voldoende voor God om met Zijn knecht deze weg te gaan.** “Die vrucht draagt, die reinigt Hij, opdat hij (of zij) meer vrucht drage” (Joh. 15:2). Er is reden voor om aan te nemen, dat het afleggen van alle zelfrechtvaardiging, ook onder het zwaarste en langdurigste lijden, behoort tot de laatste lessen die de getrouwen in het laatste der dagen zullen moeten leren. En het lijden van de Bruidsgemeente zal zwaar zijn, zo verklaart ons het boek Job.

Wij lezen dan nog in hoofdstuk 13, dat Job, moe van al het strijden, aan God vraagt hem niet langer te (ver)drukken en te verschrikken (zie vers 21). Het getal 13 is het symbolische getal voor “rebellie”. Maar hier blijkt, dat Job, ondanks zijn lijden, niet in opstand komt tegen God.

In hoofdstuk 14 belijdt Job, dat hij als mens niet zonder zonde is en weeklaagt over de ijdelheid van het aardse leven³⁵ (zie vers 19 en 21-22). Hij zegt opnieuw, dat hij verlangt naar de rust van het graf. **Zo zwaar zal het lijden voor de Bruid des Heren zijn, dat het leven hier op aarde alle aantrekking (of: aantrekkelijkheid) verliest.** Maar Job getuigt ook van zijn geloof in de opstanding van de doden ‘ten laatsten dage’ (zie vers 12-15). De Bruidsgemeente moet van alle aardse verwachtingen afstand leren doen (zie vers 19).

Zofars 2de rede (hoofdstuk 20)

Daarin geeft Zofar opnieuw blijkt, dat hij en zijn vrienden – door hun ongeestelijkheid – de zaak helemaal verkeert beoordelen. Hij handhaaft als zijn mening, dat wie lijdt, die heeft gezondigd. Ongewild waarschijnlijk belijdt hij dan tevens, dat hij alleen maar vanuit zijn (beperkt en onverlicht) verstand spreekt (zie vers 3). Doch ook hier vinden wij – om ter harte te nemen – nog een belangrijke WAARHEID:

Waarheid nr. 7
De vreugde van de goddelozen is maar voor korte tijd.
(zie Job 20:5)

³¹ De slang = De antichrist (een mens, een wereldleider, die volledig in bezit is genomen door satan en zodoende een satanisch instrument wordt/is in zijn hand). (noot – AK)

³² Hopelijk ter verduidelijking vermelden wij deze (ietwat moeilijke) tekst ook nog in de Nieuwe Bijbelvertaling:

“Wie is zij, die daar oplicht als de dageraad, zo helder als de volle maan, zo stralend als de zon, zo ontzagwekkend als een vaandelvrouw?”
Zie ook nog de overeenkomst met noot 28. (noot – AK)

³³ Spitsvondig = Snedig, scherp. Spitsvondigheid = **Een gezocht argument of een vergezochte verklaring.** (noot – AK)

³⁴ Uit de Nieuwe Bijbelvertaling: “Want jullie dekken alles toe met leugens, kwakzalvers zijn jullie, allemaal!” (Job 13:4) (noot – AK)

³⁵ Weeklaagt = Treurt (d.i. **diep bedroeft zijn**). De ijdelheid (van het aardse leven) = iets najagen dat niets oplevert en niet bevrijdt, omdat het niets is (1 Sam. 12:21b – NBV). “Lucht en leegte” ... “lucht en najagen van wind” (Pred. 1:2, 14 – NBV). Ook wel “vluchtigheid en leegheid”. In de Engelstalige Bijbel staat “meaningless”, d.i. zonder zin, zinledig, nietszeggend. (noot – AK)

Jobs weerwoord (hoofdstuk 21)

Job brengt daarna nogmaals het geduld op om zijn vrienden uit te leggen wat er aan de hand is en begint dan met aan te tonen hoe onjuist en door de werkelijkheid gelogenstraft (d.i. tot leugen of onwaarheid bevonden) hun theorie is (zie vers 7-15). Het komt inderdaad voor, dat God de straf direct op de zonde laat volgen. Maar net zo vaak lijkt het alsof de zonde loont (zie vers 23-25). Ook hier geldt, dat Gods gedachten en wegen hoger zijn dan die van ons. En Hij is lankmoedig. Hij heeft geen behagen in de dood van de goddeloze (zie Ezech. 33:11). Job merkt verder op, dat hij zijn vrienden “door” heeft (zie vers 27). *“De natuurlijke mens begrijpt niet de dingen die van de Geest van God zijn; zij zijn hem (of haar) dwaasheid en hij (of zij) kan ze niet verstaan, omdat zij geestelijk onderscheiden worden. Doch de geestelijke mens onderscheidt wel alle dingen, maar hijzelf wordt van niemand onderscheiden”* (1 Kor. 2:14:15). **Zo zullen ook in de eindtijd de “wijzen” weten wat de “dwazen” bij zichzelf overleggen. God zal het hen openbaren. Het zal een tijd zijn van gezichten (of: visioenen) en openbaringen!**

Nabeschuwing

Ook in Zofar herkennen wij de dwaze maagden-gelovigen van de eindtijd. De derde vriend van Job bepaalt ons bij de GEEST VAN OPPERVLAKKIGHEID, die velen van deze christenen beheerst. Uiterlijke godzaligheid, maar zonder kracht. Oppervlakkigheid kweekt harde harten. Christenen zonder diepgang kunnen op het eerste gezicht aardige, vriendelijke mensen lijken, maar de liefde van Christus is niet in hen. Zij zijn in werkelijkheid zo hard als een steen. Ook in die zin, dat er als het ware een harde korst over hun ziel ligt, waardoor zij onbereikbaar zijn voor de Heilige Geest. Zij kunnen niet wenen met de wenenden. In de Zofar-stukken wordt ons zelfs getoond, dat deze christenen leedvermaak hebben over het lijden van de getrouwen. **Oppervlakkigheid kweekt ook ongeestelijkheid.** Het is een teken aan de wand, dat vandaag-de-dag – vooral onder de jonge christenen – zeer veel ongeestelijkheid gevonden wordt. Het is allemaal uiterlijke godsdienst wat de klok slaat. Er wordt veel ophef van gemaakt, maar het heeft voor God niet de geringste waarde. God zegt: *“Ik haat, Ik versmaad uw feesten en Ik mag uw verbodsdagen niet reiken. Want ofschoon gij Mij brandoffers offert, mitsgaders uw spijsoffers, Ik heb er toch geen welgevallen aan; en het dankoffer van uw vette beesten mag Ik niet aanzien. Doe het getier van uw liederen van Mij weg; ook mag Ik uw luitenspel niet horen!”* (Amos 5:21-23)³⁶. Bij Zofar zien wij de derde grote zonde waaraan kinderen Gods zich vandaag-de-dag bij duizenden schuldig maken. Ze laten zich meeslepen door *“de begeerlijkheid der ogen”* (zie 1 Joh. 2:16). Ze willen “zien”. Niet leven en werken uit geloof, neen “zien”! Er moet wat te beleven zijn. Er moeten snel resultaten zichtbaar zijn. Het innerlijke leven met God kennen ze niet. Evenals de wereld (de wereldsgezinde mensheid) van onze dagen, zijn ook zij verslaafd aan “zien”. **Is het niet duidelijk, dat het nu meer dan ooit nodig is, voor wie getrouw wil zijn, om “met kracht versterkt te worden door Zijn Geest in de inwendige mens”,** zoals Paulus schrijft in Efeze 3 vers 16?! Daarom zien wij uit naar de Spade Regen (d.i. de uitstorting van de Heilige Geest in de eindtijd).

Jobs slotrede

In een lange slotrede verweert Job zich nog eenmaal tegen de beschuldigingen van zijn “vrienden”. Zes hoofdstukken bestrijkt dit laatste weerwoord (hoofdstuk 26 t/m 31), waarin wij opnieuw een blik op de Bruidsgemeente krijgen, onder meer vanuit een terugblik in de kerkgeschiedenis.

In hoofdstuk 26 van zijn boek verwijt Job zijn vrienden, dat zij ten enenmale tekort zijn geschoten in het geven van raad en troost aan hem (zie vers 2-4). Versta, dat dit in feite van de dwaze maagden-gelovigen wordt gezegd. Dezen kunnen de beproefden en lijdenden onder Gods kinderen niet helpen. Zij hebben de Heilige Geest niet (*“Wiens geest is van u uitgegaan?”* vraagt Job in vers 4). Vervolgens beschrijft hij de grootheid en majesteit van God en wijst erop hoe weinig de mens met zijn wetenschap kan verklaren van Gods werken (zie vers 5-13). Hij stelt dan de vraag of het niet aanmatigend is te denken, dat wij al Gods werken en handelen kunnen verstaan en verklaren (zie vers 14). Waarmee hij zijn vrienden, die zo gemakkelijk praten, terechtwijst. In vers 5 vinden we een verwijzing naar de opwekking van de doden ‘ten laatsten dage’.

In hoofdstuk 27 lezen wij, dat Job opnieuw de beschuldigingen weerlegt als zou hij gezondigd hebben (zie vers 5). **Ondank alle aanvallen houdt hij vast aan zijn gerechtigheid** (zie vers 6). **En hiermee moet een kind van God oppassen. Immers zijn toch al onze gerechtigheden slechts als een wegwerpelij (of bezoedeld) kleed**³⁷ (zie Jes. 64:6)! Doch wel is waar, dat de Bruid des Heren, evenals Job, niet zal lijden vanwege bedreven zonden, maar omwille van het bereiken van een hogere standaard van heiligheid. **Het gaat erom, dat wij bereiken “de mate van de grootte van de volheid van Christus”** (Ef. 4:13). Van het geestelijk inzicht van Job (en dus ook van de Bruidsgelovigen) krijgen wij dan nog een proeve³⁸, wanneer hij beschrijft hoe God de goddelozen straft. Hij legt hierbij de nadruk op het feit, dat op het leven en de arbeid van de goddelozen geen zegen rust (zie vers 11-23). Dit is iets heel anders dan de theorie van zijn vrienden, dat God de goddelozen straft door hen alles in het leven te ontnemen. Jezus zei van God de Vader: *“Hij doet Zijn zon opgaan over bozen en goeden, en regen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen”* (Matth. 5:45). Hier worden wij tevens gewaarschuwd voor de gevaarlijke DWALING VAN HET “SUCCESS-EVANGELIE”, dat in onze dagen grote opgang maakt. Kort samengevat is de inhoud van deze dwaalleer: wie God dient, zal rijk worden aan aardse goederen. Aanhangers van deze dwaling horen wij vaak zeggen: “Voor Koningskinderen is het beste niet goed genoeg”! Daar hebt u *“de grootsheid des levens”*, waarvoor de Bijbel (in 1 Joh. 2:16) waarschuwt.

³⁶ Hopelijk ter verduidelijking vermelden wij deze (iетwat moeilijke) tekst ook nog in de Nieuwe Bijbelvertaling: *“Ik heb een afkeer van jullie feesten, Ik wijs ze af, jullie samenkomsten verdraag Ik niet. Ik schep geen behagen in de brand- en graanoffers die jullie mij brengen; de vetgemeste beesten van jullie vrede-offers keur Ik geen blik waardig. Bespaar Mij het geluid van jullie liederen; de klank van jullie harpen wil Ik niet horen.”* (noot – AK)

³⁷ Zie noot 24.

³⁸ Proeve = (o.a.) Bewijs = Een feit of redenering waaruit de juistheid van een bewering onweerlegbaar blijkt. (noot – AK)

In hoofdstuk 28 wordt de dwaze maagden-gelovigen geleerd waar zij de hun ontbrekende wijsheid moeten bekomen. Matthéüs 25 vers 9 vertelt ons, dat velen de les te laat ter harte zullen nemen. **Wijsheid is inderdaad iets dat voortkomt uit de Geest van God, de hemelse “olie”.**

Zulke verborgen dingen als zilver, goud, diamanten etc., heeft de mens weten te vinden, lezen wij in Job 28 vers 1-11 (waar ook verwezen wordt naar het technisch vernuft van de mens). Maar de (goddelijke) wijsheid is onvindbaar, laat zich althans niet op dezelfde wijze vinden. In al het geschapene zal men er tevergeefs naar zoeken (zie vers 12-22). Hier komt mede de doodlopende weg van ‘de Boom van kennis van Goed en Kwaad’ voor het voetlicht. Wij moeten de wijsheid zoeken in het handelen en het scheppend werken van God, zo lezen wij in de verzen 23 t/m 27. En hoe duidelijk verschijnt dan in vers 27 de gestalte aan de horizon van de verpersoonlijkte Wijsheid, Jezus Christus. Vergelijk dit met Spreuken 8 vers 27-31. Deze verpersoonlijkte Wijsheid is dan ook de Bruidgom van de wijze maagden-gemeente! **Vinden zal men deze Wijsheid alleen, wanneer men komt tot de ware vreze des Heren,** zegt vers 28 (van Job 28). **God vraagt van ons een leven in volledige onderworpenheid (gehoorzaamheid) en toegewijheid aan Jezus. Dit is de sleutel tot het vinden van het geheim van de Wijsheid.** De Bruidsgemeente van de eindtijd zal in onderwerping en toewijding uiteindelijk de volmaaktheid bereiken, waarom zij dan ook letterlijk de Wijsheid als haar Bruidgom zal vinden.

In hoofdstuk 29 beschrijft Job zijn heerlijkheid van voorheen. In deze beschrijving kunnen wij EEN ALLEGORISCH³⁹ VERTELDE KERKGESCHIEDENIS ontdekken.

- Vers 4-8: *“De dagen der jonkheid”*, dat is de Apostolische Eeuw. Het was een tijd van grote geestelijke overvloed en zegeningen (zie vers 6). Toen was de Gemeente bij het volk in grote achting (zie vers 7-8). Vergelijk dit met Handelingen 2 vers 47 en 5 vers 13 (dit gold dus met name de tijd van de Vroege Regen⁴⁰).
- Vers 9-17: Tijd van keizer Constantijn de Grote en daarna. Oversten en vorsten, al wie zichzelf respecteerde, gingen over tot het christendom (zie vers 9-11). Vele dingen veranderden ten goede in de maatschappij door de invloed van het christendom (zie vers 12-17).
- Vers 18-22: De geestelijke vernieuwing in de dagen van de Reformatie. Eerst is er sprake van sterven (zie vers 18). Dit slaat op de Donkere Middeleeuwen. Maar de dagen van de Kerk zouden toch vermenigvuldigd worden. Er blijft een getrouw overblijfsel, dat ook in de “nacht” de verkwikkingen van het water des Geestes nog deelachtig is (zie vers 19). En tenslotte, bij de Reformatie, wordt de ware Gemeente/Kerk met nieuwe heerlijkheid en kracht (de boog) bekleed (zie vers 20). Het Woord herkrijgt Zijn centrale plaats (zie vers 21-22).
- Vers 23-25: De 19de-eeuwse opwekkingen en de 20ste-eeuwse Pinksteropwekking. Het verlangen *“naar de Spade Regen”*⁴¹ ontstaat (zie vers 23). Vers 24 is beter te lezen als: “Ik lachte degenen die niet geloofden vriendelijk toe” (uit: Interlinear Hebrew/Greek/ English Bible). Zo gelezen, vinden wij hier een verwijzing naar de vele bekeerlingen van de opwekkingen die op verschillende plaatsen op aarde plaats zouden vinden.

Dan komt er in hoofdstuk 30 een ommekeer. Vers 1 begint met de woorden: *“Maar nu...”* (in vers 9 nog eens herhaald). Wij gaan naar de eindtijd. Beschreven wordt de toestand van de Gemeente/Kerk in onze dagen. Job klaagt hier over zijn huidige ellendige staat, waarbij het hem voorkomt alsof God hem in een vijand veranderd is (zie vers 21). De *“minderen”* (zie vers 1), de *“dwazen”*, de halfslachtige en middelmatige gelovigen, die voorheen in de Gemeente/Kerk niets te vertellen hadden (zie vers 1-8), zijn nu de baas en vervolgen hevig de ware Gemeente (zie vers 9-15). Ook de jeugd rebelleert en helpt naarstig mee de Gemeente/Kerk af te breken (zie vers 12-14). In plaats van het goede kwam het kwade (zie vers 26). Dagen van verdrukking en ‘de hitte van de vervolging’ zijn aangebroken (zie vers 27-31).

In hoofdstuk 31 toont Job tot slot nogmaals zijn rechtvaardigheid aan. Dit was juist Jobs zwakheid, hoewel hij er door de aanvallen van zijn “vrienden” bijna toe gedwongen werd. Deze verzoeking zullen ook de Bruidsgelovigen moeten overwinnen. Tegelijk vinden wij hier echter een beschrijving van de nauwgezette en deemoedige (d.i. nederige, oprechte) levenswandel van de ware gelovigen. Job somt op:

- hij heeft nimmer een andere vrouw begeerd (zie vers 1-12),
- nimmer het recht versmaad⁴² (zie vers 13-15),
- nimmer nagelaten barmhartig te zijn (zie vers 16-23 en vers 32),
- nooit zijn vertrouwen gezet op zijn vermogen (zie vers 24-28),
- nooit zijn haters het kwade toegewenst (zie vers 29-31),
- hij bedekte zijn zonden niet (zie vers 33), en
- hij vreesde te zondigen (zie vers 34).

Doch let op. Dit alles vermeldde Job met als oogmerk, dat de Almachtige hem zou antwoorden (zie vers 35). **Uiteindelijk steunde hij niet op zijn rechtvaardigheid, maar zocht zijn steun bij God.** Onze Here Jezus zei eenmaal: *“Zal God dan geen recht doen Zijn uitverkorenen, die dag en nacht tot Hem roepen, hoewel Hij lankmoedig is over hen?”* (Luk. 18:7).

³⁹ Zie noot 7.

⁴⁰ Vroege Regen = Beeld van de **doorbraak** van de Heilige Geest in de **begintijd** van de christelijke Gemeente – zie Handelingen 2:1-4. (noot – AK)

⁴¹ Spade Regen = Beeld van de **uitstorting** van de Heilige Geest in de **eindtijd** – zie Joël 2:23b en 28-29 (noot – AK)

⁴² Versmaad = Met minachting afgewezen. (noot – AK)

6. De Bazuintijd

Het Feest der Bazuinen krijgt in de eindtijd haar profetische vervulling, wanneer – onder de druk der tijden – de prediking van hartgrondige bekering en waarachtige toewijding aan God weer gehoord zal worden. Alsdan zal het bevel gegeven worden: *“Blaast de bazuin te Sion”* (zie Jl. 2:1 en 15)! Over dit Bazuinfeest lezen wij onder meer in Joël hoofdstuk 2. Uit het boek Job verstaan wij, dat deze bazuintijd een “stil” begin zal kennen onder die kinderen Gods die God waarachtig dienen vanuit een oprecht hart. Deze tijd is allereerst een tijd van bezinning en van ‘tot inkeer komen’ voor de “wijzen”. De godvrezende Job is de verpersoonlijking van deze waarachtige kinderen Gods. Van hem leren wij, dat, wanneer wij op de weg van lijden murmureren en ons verzetten, deze weg ons dan niet tot heiligmaking is. De worsteling met God bij Pniël had tot gevolg, dat Jakob (een ander typebeeld van deze kinderen Gods) voor zijn hele verdere leven mank liep⁴³. Dat wil zeggen, naar het vlees was hij “hinkende”. Maar zijn volharding werd beloond met Gods zegen. **De Heilige Geest zal ons in deze laatste dagen leiden naar een leven van geestelijke overwinningen door ons recalcitrante⁴⁴ vlees het zwijgen op te leggen!** Als zodanig moeten wij in het boek Job het optreden beschouwen van een zekere Elihu, die een duidelijk typebeeld is van de Heilige Geest en van met de Heilige Geest vervulde dienstknechten Gods. Hier vinden wij het verborgen begin van de profetische bazuintijd.

De naam Elihu betekent: “God is Hij”, wat zeer opmerkelijk is. Ook bijzonder is, dat van deze man uitdrukkelijk vermeld wordt, dat hij uit het geslacht van Ram is (zie Job 32:2). Ram was een achterkleinzoon van Juda, maar de nadruk valt hier onmiskenbaar op zijn naam, die “hoog” betekent. Elihu was inderdaad van “hoge komaf”; wij zeggen dit, ziende op het feit dat hij een typebeeld is van de Heilige Geest. Zijn redevoering – die, ook opmerkelijk, niet door Job onderbroken wordt – vinden wij in de hoofdstukken 32 t/m 37 en deze bestaat dus uit zes delen.

In het eerste deel, hoofdstuk 32, begint Elihu met Job te berispen, maar ook de drie vrienden van Job worden terechtgewezen (zie vers 2-3). Hij verklaart dan allereerst, dat God Job heeft nedergestoten (zie vers 13). Dit spreken met het gezag van één die het weet, is een aanwijzing temeer, dat Elihu een type is van de Heilige Geest. Nog een andere aanwijzing hiervoor geeft vers 14: Job heeft tegen hem geen woorden gericht; Job heeft niet getwist met de Geest van God. Verder staat er, dat hij spreekt, als de anderen niets meer te zeggen hebben (zie vers 16). **De wijsheid van de Heilige Geest overtreft die van de mens.** In hetzelfde vers wordt van de vrienden gezegd: *“Zij staan stil”*. Zij zijn tot stilstand gekomen! Dit kunnen wij ook zeggen van de “dwaze maagden”-gelovigen in onze tijd. Hun geestelijke ontwikkeling is tot stilstand gekomen. Zij hebben geen antwoorden. Zij verstaan de tijd niet. Zij hebben geen benul van wat er werkelijk gaande is en wat de Heilige Geest thans aan het doen is. In vers 19 vergelijkt Elihu zijn spraak met het vloeien van wijn uit nieuwe lederzakken. Nieuwe wijn dus (vergelijk Luk. 5:37). Wijn is in de Bijbel zowel typebeeld van de gezonde leer als van de Heilige Geest. Wij zouden hier kunnen spreken over de lering of het onderwijs van de Heilige Geest. **Jezus zei van de Heilige Geest: “Hij zal u in al de waarheid leiden... en DE TOEKOMENDE DINGEN zal Hij u verkondigen”** (Joh. 16:13). Ook zegt Elihu, dat hij *“tot de mens geen bijnamen zal gebruiken”* (zie Job 32:21-22), met ander woorden, hij zal geen mensen verheerlijken. De Heilige Geest verheerlijkt alleen Christus (zie Joh. 16:14). En ook hier weer een WAARHEID:

Waarheid nr. 10

De inblazing van de Almachtige maakt de mens verstandig.

(zie Job 32:8)

In het tweede deel van zijn rede (hoofdstuk 33) zegt Elihu tot Job, dat het verkeerd is om God ter verantwoording te roepen over wat Hij doet en om met Hem te twisten (zie vers 12-13). Hoe zwaar ons kruis ook is, laat ons dit toch nimmer doen! Toch openbaart God Zich aan de mens. Hij spreekt één of tweemaal (zie vers 14), soms zelfs driemaal (zie vers 29), maar letten wij er wel op?? Slaan wij wel acht op Zijn waarschuwingen?? Hij spreekt *“in de droom, door het gezicht (of: het visioen) in de nacht, als een diepe slaap op de lieden valt, in de sluimering op het leger⁴⁵”* (vers 15). Juist in onze tijd doet Hij dit, want wij leven in de tijd van de dromen en gezichten (of: visioenen) waarover Joël spreekt (zie Jl. 2:28). **De oprechten leidt de Here aldus het openbaringsleven binnen.** De bruidskinderen ervaren in deze tijd al de nabijheid van de Bruidegom! Zij zullen acht slaan op het spreken van de Heer. Ook door kastijdingen spreekt God (zie vers 16). **Hij wil ons tot grotere heiligheid brengen. Hij wil ons bewaren voor hoogmoed** (één van de grootste verzoeking van onze dagen!). **Hij wil onze ziel van het verderf redden en ons bewaren als Hij Zijn oordelen uitzendt over deze aarde** (zie vers 17-18). Daartoe laat Hij ons (soms letterlijk) door het dal van ‘de schaduw des doods’ gaan (zie vers 19-22). Job moest dit meemaken. **En ook de Bruidsgemeente van de eindtijd zal de doods-ervaring kennen. Zij gaat evenals haar Bruidegom de weg van dood en opstanding.** Als wij dan luisteren naar de stem van de Heilige Geest (de Gezant en de Uitlegger van vers 23), dan zal er wondervolle verhoging en verlossing zijn (zie vers 24-26). Job kreeg te horen, dat zijn vlees vernieuwd zou worden (denk ook aan de genezing van Naäman, de Syriër – zie 2 Kon. 5). Een heenwijzing naar de wonderbare vernieuwing van de Gemeente in het laatste der dagen. Hij kreeg te horen, dat God zou horen naar zijn ernstig gebed. Deze belofte heeft ook de Bruid des Heren: *“Doe Mij uw stem horen”*, zegt de Bruidegom (zie Hgl. 2:14). Er zal een waarachtige gebedsopwekking komen! En tot slot kreeg Job te horen, dat, als hij luisterde en zich onderwierp, God hem tot een wonderbaar getuige van Hem zou maken (zie vers 27-28). **Zo’n krachtig getui-**

⁴³ Zie Genesis 32 vers 24-32. (noot – AK)

⁴⁴ Recalcitrant = Rebels, onwillig, ongezeglijk (ongehoorzaam), eigenzinnig etc. (noot – AK)

⁴⁵ Leger (of: legerstede) = Bed in het leger(kamp). Er is dus een oorlogssituatie; **een geestelijke oorlogssituatie.** (noot – AK)

genis zal eenmaal ook van de Bruidsgemeente uitgaan, met als gevolg dat, vlak voor de sluitingstijd van de genade-bedeling, nog velen zullen neerknielen aan de voet van het kruis!

Wij worden in dit hoofdstuk dan nog bepaald bij de volgende WAARHEID:

Waarheid nr. 11

God is meerder dan een mens.

(zie Job 33:12)

Treedt niet met God in het strijdperk, maar onderwerp u onder Zijn krachtige hand.

(zie Jak. 4:6+10)

In het derde deel van zijn rede (hoofdstuk 34) zegt Elihu (lees: de Heilige Geest), dat hij spreekt tot de "wijzen" (zie vers 2). De strekking van zijn betoog is hier, dat loutering een werk van genade is. Hij wijst Job terecht, omdat deze gezegd heeft, dat het de mens niet baat als hij God vreest (zie vers 9). Dit te beweren, betekent, dat wij God van goddeloosheid betichten (zie vers 10-12). Het past niet om "de zeer Rechtvaardige" onrechtvaardigheid te verwijten (zie vers 17). In de geschiedenis blijkt voortdurend, dat God zonder willekeur te werk gaat en straft die het verdienen (zie vers 19-22 en vers 24-30). Uit de geschiedenis blijkt, dat Hij rechtvaardig handelt. Onderdrukkende en tegen Hem rebellerende machten vernietigt Hij. Huichelachtigen ontgaan hun straf niet. Maar anderzijds is het ook waar, dat God de mens nimmer een te zwaar juk oplegt (zie vers 23). Jobs ogen waren nog gesloten voor het genadevolle van Gods bemoeienis met hem. Daarom vraagt Elihu aan God om Job nog meer te beproeven, opdat hij niet meer zal zondigen, maar zich zal verootmoedigen (zie vers 36-37). Dezelfde leerschool zullen alle waarachtige kinderen Gods moeten doorlopen in deze laatste dagen!

Reeds noteerden wij hier als WAARHEID:

Waarheid nr. 12

God legt een mens niet meer op dan hij/zij dragen kan.

(zie Job 34:23)

In hoofdstuk 35, het vierde deel, wordt Job wederom berispt, omdat hij zichzelf rechtvaardigt (zie vers 2) en omdat hij meent, dat het eigenlijk niets uitmaakt of men nu zondigt of rechtvaardig leeft (zie vers 3). **De kern van het betoog is hier, dat alle eigen gerechtigheid op het altaar⁴⁶ moet worden gelegd!** Het is verkeerd te denken, dat men door rechtvaardig te leven iets aan God geeft. Of te menen, dat door zondig te leven men iets van God afneemt (zie vers 5-7). Maar met onze daden doen wij de mens, onze naaste, iets aan; hetzij ten kwade, hetzij ten goede (zie vers 8-9). Het is de mens die zoveel dingen van God ontvangt: blijdschap, wijsheid, geleerdheid, enz., maar dankt men God daarvoor? Omdat zij God niet danken en Hem niet de eer geven, antwoordt God niet als zij tot Hem roepen (zie vers 10-13). En dan is men nog zo brutaal om te zeggen: Waar is God?

Verder dwaalde Job door te zeggen, dat er geen eindgericht of eind-oordeel zal zijn, waarvoor ieder mens eenmaal zal moeten verschijnen (zie vers 14). Hij wist natuurlijk wel beter, maar door zijn verzet tegen God verloor hij op een gegeven moment het geloof. Maar al was het dan misschien in een ogenblik van zwakte dat hij dit zei, toch nam God hem dit kwalijk, want aan wie God veel gegeven heeft, van dien zal Hij veel eisen! Daarom moeten ook wij erop toezien, dat wij in de beproeving niet het geloof verliezen. Gedenkende, dat er geschreven staat: "Met de beproeving zal Hij ook de uitkomst schenken" (1 Kor. 10:13). Wij leven door genade in de Nieuwe Bedeling.⁴⁷ **Ook in de beproeving wil onze Here Jezus ons 'alles in allen'⁴⁸ zijn. Hem alleen hebben wij nodig en niets en niemand anders! Hoe lang moet het nog duren voordat wij dit eindelijk leren?** Daar is niet veel tijd meer!

Let nog op de volgende WAARHEID:

Waarheid nr. 13

Als wij ijdele dingen spreken, zal God ons gebed niet verhoren.

(zie Job 35:13)

In hoofdstuk 36 en het vijfde deel van zijn rede gaat Elihu verder en wijst op Gods grootheid, maar ook op Zijn rechtvaardigheid. De goddelozen ontgaan hun straf niet, maar ook de gangen van de rechtvaardigen worden voortdurend door Hem beschouwd (zie vers 5-7). De ogen des Heren doorlopen de ganse aarde. God verdoemt echter niet zomaar, maar Hij waarschuwt eerst en geeft gelegenheid voor bekering (zie vers 8-15). Elihu roept Job (en de Bruidsgelovigen van vandaag) op om niet langer tegen God te strijden, zoals de goddelozen doen, en om niet zo vleselijk te zijn door te verlangen naar de dood (zie vers 16-21). Dan zal God hem (en ook ons) uit de benauwdheid verlossen en zijn (en ook onze) tafel met **vettigheid** vervullen (zie vers 16). **Een belofte van grote geestelijke zegeningen!** Job moet beseffen, dat God Zich door hem wil verheerlijken ten aanschouwen van de mensen (zie vers 24-25). Hetzelfde geldt voor de Bruidsgemeente van deze laatste dagen. Zij zal "een stad op een berg" zijn (zie Matth. 5:14). "De heidenen zullen het zien en beschaamd zijn, ... zij zullen de hand op de mond leggen, ... zij zullen met vervaardheid (d.i. bang, bevreesd) komen tot de Here, onze God, en zullen voor U vrezen", zegt Micha 7 vers 16-17. **Wat de Heilige Geest zegt in dit vijfde deel van Elihu's betoog, komt neer op een oproep om te komen tot volle overgave en eenswillendheid (d.i. het één van wil zijn) met God.** En in de verzen 26 t/m 33 (van Job

⁴⁶ Het altaar = Het brandofferaltair waarop ons oude, zondige leven wordt verteerd tot as. Er blijft, als het goed is, dus niets meer van ons oude leven over. Voor meer over de geestelijke betekenissen van het brandofferaltair, zie – op onze website www.eindtijdbode.nl – de studie: "Christus in de Tabernakel" van CJH Theys. (noot – AK)

⁴⁷ Zie noot 2.

⁴⁸ Zie o.a. 1 Kor. 15:28b en Efeze 1:23b. (noot – AK)

36) verkondigt Hij, dat de wegen van God wonderlijk zijn. Ook dit zullen de ware Bruiloftskinderen mogen ervaren en kunnen getuigen.

Overigens schijnt in de verzen 27 en verder beschreven te worden wat toen, in die dagen, letterlijk gebeurde. Het werd donker en een zwaar onweer kondigde zich al van verre aan. Wederom vinden wij hier een heenwijzing naar de dagen waarin wij nu leven. Donkere wolken trekken zich thans samen aan de trans⁴⁹ van de tijd. Wij staan vlak voor de tijd die in de Bijbel genoemd wordt: “de Benauwdheid van Jakob” (zie onder andere Jer. 30:7, Ezech. 38 en Joël 2). **Laat ons haast maken. Het zal niet lang meer duren, dat het sein gegeven wordt voor de finale toebereiding van de Bruid des Heren!**

Vergeet dan niet de volgende WAARHEID:

Waarheid nr. 14

God is groot, maar ook rechtvaardig.

(zie Job 36:5)

Tot slot wordt in het zesde en laatste deel van Elihu's rede (hoofdstuk 37) de majesteit van God beschreven, zoals in al Zijn werken en in heel het natuurgebeuren geopenbaard. En de vraag komt ook tot ons, wat wij tegen deze ALmachtige en ALwetende God moeten zeggen. **Iemand die werkelijk oog gekregen heeft voor Zijn grootheid en ALvermogen, kan geen woord meer uitbrengen, maar zal Hem aanbidden!**

Er volgt dan nog een WAARHEID:

Waarheid nr. 15 (en de laatste):

Het is onmogelijk en dwaas om God ter verantwoording te roepen en te denken, dat wij ons enigszins met Hem kunnen meten in kracht of gerechtigheid.

(zie Job 37:23)

7.

De Grote Verzoendag⁵⁰

Eindelijk neemt God – in hoofdstuk 38 – Zelf het woord. De kranke van Bethesda (zie Joh. 5:2-15) was 38 jaren verlamd. Daarna werd hij opgericht en beleefde letterlijk een opstanding. “*Sta op, neem uw beddeke (d.i. een lig- of slaapmat) op en wandel!*”, zei Jezus tot hem (in Joh. 5:8). Als bijna de 40 bereikt is, het getal van volkomenheid in beproeving, komt God. Wanneer het einde van de 40 jubeljaren⁵¹ van de Gemeentelijke tijdsbedeling nabij is, wordt de beproefde Gemeente/Kerk opgericht. Dit gebeuren wordt nu beschreven in de laatste hoofdstukken van het boek Job, dat eindigt met hoofdstuk 42, het getal van de lijdzaamheid. God begint te spreken, als het reeds eerder aangekondigde onweer in volle hevigheid losbarst (zie vers 1). De profetische vervulling hiervan zal daarom plaatsvinden in een tijd van grote benauwdheid. In de dagen van “de benauwdheid van Jakob” (zie Jer. 30:7). Zware oordeelsregens zullen neerdalen op Jakob, de Israëlvolkere. Door donderslagen en bliksemschichten zal de mensheid worden opgeschrikt. **In diezelfde dagen zal de Here tot Zijn doel en Zijn recht komen in de Bruidsgemeente.** Als God begint te spreken, dan is de tijd van de profetische Grote Verzoendag aangebroken en zal er sprake zijn van een volk, dat geheel zondeloos en rein is: de Bruidsgemeente van Christus. Na het Bazuinfeest (op de 1ste dag van de 7de maand) komt de Verzoendag (op de 10de dag). Dit was de dag waarop Israël zich moest verootmoedigen (zie Lev. 16:29). In Job 42 lezen we, dat ook Job tot verootmoediging kwam. Zo zal het eveneens zijn met de Bruidsgelovigen van de eindtijd, wanneer zij de volle maat van beproeving zullen hebben volbracht. Wij zien verder een opmerkelijke overeenkomst met de offers die op de Grote Verzoendag gebracht moesten worden. Het zondoffer voor het volk bestond uit twee geitenbokken (en daarnaast een ram als brandoffer) – zie Leviticus 16 vers 5. Voor de priesters moest echter een afzonderlijk zondoffer gebracht worden, een var (d.i. een jonge stier) – zie vers 6. Als God aan Job verschijnt, spreekt Hij hem niet één, maar tweemaal bestraffend toe. En de eerste strafrede bestaat uit twee gedeelten (hoofdstuk 38 en 39).

In Zijn eerste bestraffing lijkt het wel of God de rede van Elihu voortzet, alleen dan in de vragende vorm. Bedenken wij, dat Elihu in feite de Heilige Geest is (de naam Elihu betekent: “God is Hij”), dan is deze eenheid van gedachten niet verwonderlijk. **God de Heilige Geest is één met God de Vader.** Dat God de Vader Zich bedient van de vragende vorm, bergt tevens een stille verwijzing in zich, dat God Degene is, Die van ons mensen iets mag vragen. Terwijl wij dit doorgaans omkeren en denken maar van alles en nog wat van God te mogen vragen en zelfs nog kwaad worden, wanneer wij niet onze zin krijgen! God is het, Die iets te vragen heeft. Temeer waar Hij ons Zijn Zoon gegeven heeft, Die, zonder zonde zijnde, beladen werd met onze ongerechtigheden en stierf voor ons aan het kruis. **Het past ons te komen met offers in plaats van met eisen.** En dan niet de offers die wijzelf willen brengen, offers van eigenwillige godsdienst (zoals in onze dagen op grote schaal gebeurt), maar enkel die offers die God van ons vraagt. **De offeranden Gods zijn een verbroken geest en een verslagen hart** (zie Ps. 51:19). **Gehoor-**

⁴⁹ Trans (van de tijd) = Omloop, omlooptijd = Vastgestelde tijdruimte (waarbinnen alle mensen – in geestelijke zin – eenmaal “geveld” of “vernieuwd” worden). (noot – AK)

⁵⁰ Voor meer over de Grote Verzoendag (en alles wat ermee samenhangt) zie – op onze website www.eindtijdbode.nl – de studie: “**Christus in de Tabernakel**” van CJH Theys. (noot – AK)

⁵¹ Eén jubeljaar staat voor 50 jaren. Dus 40 jubeljaren is: 40x50 = 2.000 jaar. De Gemeente van onze Here Jezus Christus bevindt zich NU in HAAR LAATSTE JUBELJAAR!! Uit: “**Christus in de Tabernakel**”, van CJH Theys. (noot – AK)

zaamheid is beter dan offers, geldt in dit geval (zie 1 Sam. 15:22). Ook zo opmerkelijk is, dat God aan Job een aantal vragen stelt betreffende de schepping; Wie haar tot stand bracht en Wie haar onderhoudt. Daarbij worden wij opnieuw bepaald bij het onvergelooflijke ALvermogen en ALvernunft van God (voor de moderne mens goed om eens bij stil te staan). Opdat wij toch beseffen zullen, dat God zo oneindig ver boven ons verheven is, dat het gewoonweg een aanfluiting is, wanneer wij, mensen, met Hem willen twisten. Maar daar is ook een lieflijk aspect aan dit spreken van God over Zijn wonderschoon en machtig scheppingswerk. HOE bracht Hij dit alles tot stand? Sla Genesis 1 op, waar u tot tienmaal toe de woorden tegen zult komen: *“God zeide...”*. Heel dat wonderbare scheppingswerk, het wonder van het leven hier op aarde, maar ook dat onmetelijk grote heelal met zijn onvoorstelbare diepten, heeft God geschapen DOOR ZIJN WOORD! Door dat Woord, Dat vanaf ‘den beginne’ bij Hem is geweest, namelijk de eeuwige ZOON! Is het niet wonderlijk, hier te mogen zien, dat God de Zoon komt tot Zijn beproefde Bruidsgemeente? In het verborgen weliswaar. Immers zal ook de Bruiloft van het Lam in het verborgene plaatshebben, buiten het gezicht van nieuwsgierigen die niet aan de eis van volkomen reinheid voldoen. Jezus, de Zoon van God, komt tot Zijn Bruid – straks op die profetische Grote Verzoendag – om haar te leiden tot de volmaaktheid, op grond van het offer van Zijn eigen Lichaam en Bloed. De woorden die Hij uitriep, hangende aan het kruishout, *“Het is volbracht”* (zie Joh. 19:30), zullen hun diepe zin en rijke betekenis openbaren, wanneer straks in de Bruid waarlijk het werk van heiligmaking zal zijn volbracht en zij volmaakt zal zijn, zonder zonde, *“zonder vlek of rimpel of iets dergelijks”* (zie Ef. 5:27)! Daartoe zal Hij, Die de *“Voleindiger des geloofs”* is (zie Hebr. 12:2a), Zijn Bruidsgemeente leiden. En in de beschrijving, hier in het boek Job, van wat door het Woord van God tot stand is gebracht, zien wij hoe Hij dit doet.

God neemt ons mee op een reis door Zijn schepping en doet ons de wonderen van Zijn werken aanschouwen. In hoofdstuk 38 stelt Hij 7 onderwerpen aan de orde:

1. **DE AARDE** (vers 4-7). Deze schiep Hij voor de mensenkinderen (zie Ps. 115:16). Het is hun huis, de plaats waar zij mogen leven en werken. Dit is wat de hemelse Bruidegom in het bijzonder zoekt te bereiden voor Zijn Bruidsgemeente. Een huis bij Hem, geborgenheid, een veilige plaats, een plaats van rust. Hijzelf is voor haar de Ark des Behouds. Deze bescherming mogen de Bruiloftskinderen nu reeds kennen. Zij moeten niet vergeten, dat, ofschoon zij liggen in de vuurlinies van de geestelijke strijd, nochtans alle pijlen van de Boze die op hen afgevuurd worden, afketsen op het Schild dat Christus voor hen is!
2. **DE ZEE** (zie vers 8-11). Deze is een levensbron en een gevaar tegelijk. God heeft haar paal en perk gesteld, opdat de aarde bewoonbaar zou zijn. De zee is een beeld van de onzienlijke wereld met al haar geheimen, bedreigingen en gevaren, maar waar ook de onzienlijke dingen van God zijn, die zegen brengen en (geestelijk) rijk maken. **Wanneer wij in Christus zijn en blijven, zullen wij gezegend worden met alle geestelijke zegeningen van de hemel, beloofd ons Gods Woord** (zie Ef. 1:3). En God zal de machten van het kwaad paal en perk stellen in ons leven.
3. **DE DAGERAAD** (zie vers 12-15). Het Woord schiep ook de morgenstond! Uitgerekend in het boek Klaagliederen lezen wij: *“Het zijn de goedertierenheden des Heren, dat wij niet vernield zijn, dat Zijn barmhartigheden geen einde hebben; ZIJ ZIJN ALLE MORGEN NIEUW, Uw trouw is groot (Kl. 3:22-23)*. De morgen na elke nacht spreekt ons van Gods genade, die er is voor allen, want Hij laat Zijn zoon opgaan over goeden en bozen, maar die in het bijzonder zal worden ervaren door degenen die God liefhebben. **Dat wij dan als Bruiloftskinderen zullen leren verstaan wat God ook tot ons zegt: “Mijn genade is u genoeg”** (2 Kor. 12:9a)!
4. **DE DIEPTEN VAN DE ZEE, DE BREEDTE VAN DE AARDE EN DE BRON VAN HET LICHT** (zie vers 16-21). Allemaal zaken die ons voorstellingsvermogen te boven gaan. Doe daar ook geen moeite voor, maar luister naar wat het Woord (van God) zegt: *“Gij zult al hun zonden in de diepten van de zee werpen”* (Micha 7:19) en: *“Zover het oosten is van het westen, zover doet Hij onze overtredingen van ons”* (Ps. 103:12). Het is de onvoorstelbaar grote liefde van God, die hier tot manifestatie komt. Zo ook, als tot de Bruid des Heren gezegd wordt: *“De zon zal u niet meer wezen tot een licht overdag, en tot een glans zal u de maan niet lichten, maar de Here zal u wezen tot een eeuwig Licht en uw God tot uw Sierlijkheid! Uw zon zal niet meer ondergaan en uw maan zal haar licht niet intrekken; want de Here zal u tot een eeuwig Licht wezen en de dagen van uw treuring (d.i. droefheid, verdriet)⁵² zullen een einde nemen”* (Jes. 60:19-20; zie ook Openb. 12:1, 21:23 en 22:5). Evenals Job staan de Bruiloftskinderen van de eindtijd in de voorste linie van het leger des Heren. Doch zij zijn in slagorde⁵³ opgesteld onder de banier⁵⁴ van de liefde van Jezus, die hun moet zijn: een inspiratie tot volharding, totdat Hij komt!
5. **SNEEUW, HAGEL, REGEN EN WIND** (zie vers 22-30). Klimaat en weersgesteldheid bevatten zowel verwijzingen naar Gods oordelen als naar Zijn zegeningen. De Here zegt hier, dat Hij de hagel en de sneeuw in Zijn schatkamers houdt tot de dag van strijd en van oorlog (zie vers 22-23). Sneeuw, hagel en donder – en regen in de oogsttijd – zijn oordelen van God. Anderzijds zijn sneeuw en regen – als zegeningen voor bodem en gewas – heenwijzingen naar de werkingen van Gods Woord en Gods Geest. De Here wil, dat Zijn Bruidsgemeente zal leven uit het besef, dat er voor wie in Christus zijn, dat zijn zij die leven naar de Geest, geen verdoemenis is (zie Rom. 8:1). **Beproevingen en lijden mogen onze blik niet vertroebelen. David zegt: “Gij hebt ons beproefd, o God, Gij hebt ons gelouterd... Gij had ons in het net gebracht... Gij had de mens over ons hoofd**

⁵² Treuring = Volgens NBG-vertaling en de Nieuwe Bijbelvertaling: **rouw**. (noot – AK)

⁵³ Slagorde = Opstelling van troepen om slag te leveren (aan het leger van de vijand; in dit geval de geestelijke vijand). (noot – AK)

⁵⁴ Banier = Vaandel of vlag. Een teken voor het leger (des Heren) dat de directe (geestelijke) strijd in het (slag)veld voert. (noot – AK)

doen rijden; wij waren in het vuur en in het water gekomen; MAAR GIJ HEBT ONS UITGEVOERD IN EEN OVERVLOEIENDE VERVERSING” (Ps. 66:10-12)⁵⁵.

6. **DE STERREN** (zie vers 31-33). Ook de vergelegen sterrenstelsels zijn het werk van Gods handen. “De hemelen vertellen Gods eer” (Ps. 19:2). Een duurzaam getuigenis gaat uit van de hemel-lichamen. “Want Zijn onzienlijke dingen worden van de schepping der wereld (af) aan uit de schepselen (d.i. de zichtbare geschapen dingen) verstaan en doorzien, beide Zijn eeuwige kracht en Goddelijkheid (Rom. 1:20). Met deze “schepselen” worden voor alles bedoeld ‘zon, maan en sterren’, die door de wateren van de zondvloed niet werden overspoeld en die reeds spraken, toen nog geen Woord van God was opgetekend (zie Ps. 19). **God verbergt Zich niet, God openbaart Zich. Uit deze zekerheid en in deze verwachting wil de Heer, dat wij leren leven, wanneer wij door het dal van beproeving gaan.**
7. **DE DAMPKRING** (zie vers 34-38). “Het uitspansel⁵⁶ vertelt Zijner handen werk”, zegt eveneens de 19de Psalm (vers 2b). Wat is dat werk? In tabernakellicht gezien, spreekt het uitspansel van “afscheiding”. Wij kunnen het vergelijken met de Omheining van de Tabernakel⁵⁷. Het is “een afbakening rondom het werkterrein van God” (zoals door rev. C.J.H. Theys wordt opgemerkt in “De schepping Gods in tabernakellicht”⁵⁸). **Job en ook wij moeten verstaan, dat afscheiding en heiligmaking onlosmakelijk verbonden zijn met beproevingen en lijden.** Vandaar dat Petrus schrijft: “Opdat de beproeving van uw geloof, die veel kostbaarder is dan van het goud,... bevonden worde te zijn tot lof en eer en heerlijkheid, in de openbaring van Jezus Christus” (1 Petr. 1:7). **Daar waar het Woord kan werken (in toebereide harten), daar zal als vrucht gekend worden de heiligmaking, maar niet anders dan langs de weg van vele en velerlei verdrukkingen en beproevingen!**

Het zondoffer van de verzoendag

Wij moeten het nut en het voorrecht leren inzien van de beproevingen die God toelaat in onze levens. Zo worden wij voor God van waarde en kunnen wij Hem dienstbaar zijn. Het eerste deel van de eerste strafrede van God (zie Job 38) staat in het teken van de var (d.i. een jonge stier), het zond-offer voor de priesters (zie Lev. 16:3 en 6), dat op de Grote Verzoendag het eerst moest worden gebracht. De priesters waren het dienstvolk van God en de var was bij uitstek het dier om dit dienen te verzinnebeelden. **Beproevingen en lijden hebben tot doel, dat wij God kunnen dienen zoals het behoort.** Het gaat erom, dat wij kunnen staan in “de bediening der verzoening”, zoals Paulus schrijft in 2 Korinthe 5 vers 18. Hoe kunnen wij dat, wanneer wij niet rein en heilig zijn of wanneer allerlei bijvoegmerken (d.i. bijbedoelingen) een rol spelen bij het dienen van God? **Zuivere liefde tot God dient te allen tijde onze drijfveer (d.i. onze motivatie) te zijn. Zuiver, dat wil zeggen: vrij van alle zondige elementen.** Pas dan zal de Heer een behagen in ons kunnen hebben, zoals een bruidegom behagen heeft in zijn bruid.

Het tweede deel van Gods bestraffing (zie Job 39) komt overeen met het zondoffer dat voor het volk gebracht moest worden. Dit was een kleiner dier, meer tot het eenvoudige huishouden behorend, namelijk de bok; de eerste bok. Er was ook nog een tweede, die beladen met de zonden van het volk werd weggezonden naar de woestijn, nadat de eerste bok geslacht was. In dit tweede deel gaat het dan ook over de goedheid van God, die Gods kinderen mogen ervaren voor wat betreft de noden van het dagelijkse leven. Gods zorg voor het leven. Zo zou het opschrift kunnen luiden boven het 39ste hoofdstuk, waarin over de dierenwereld gesproken wordt. Daarbij komt ons in gedachten Jeremia 32 vers 27, waar God zegt: “Zie, Ik ben de Here, de God van alle vlees; zou Mij enig ding te wonderlijk zijn?”. En in Job 12 vers 10 staat: “In Wiens hand de ziel is van al wat leeft, en de geest van alle vlees des mensen”. Hier in hoofdstuk 39 passeert een 11-tal dieren de revue. Het getal 11, zijnde één minder dan 12, spreekt van incompleetheid. Na het wegvallen van Judas waren de twaalf discipelen incompleet. Ter elfder ure zal de Heer nog arbeiders roepen tot Zijn wijngaard; zonder dezen zal Zijn Gemeente/Kerk niet compleet zijn (zie Matth. 20). Het getal 11 wil dus zeggen: er mankeert iets. Met betrekking tot Gods zorg voor het leven, waar het in Job 39 over gaat, is het zonneklaar **wat er maar al te vaak ontbreekt bij Gods kinderen: DANKBAARHEID!** Tien zegeningen leggen het af tegen één beproeving! Het behoort zo niet te zijn, maar de praktijk is anders. Hoeveel maal lezen wij niet in het Oude Testament, dat Israël de weldaden en wonderen des Heren vergat. Doch er is niet veel veranderd. Hetzelfde zien wij ook vandaag-de-dag zo vaak onder het volk des Heren. Niet alleen smekingen, maar ook dankzeggingen moeten wij opzenden tot God! **“Loof de Here, mijn ziel, en vergeet geen van Zijn weldaden; Die al uw ongerechtigheid vergeeft; Die al uw krankheden geneest; Die uw leven verlost van het (eeuwige) verderf. Die u kroont met goedertierenheid en barmhartigheden!”** (Ps. 103:2-4). Laat er dankbaarheid zijn (dan zien we minder zure gezichten)! Dankbaarheid vanwege al Gods voorzieningen. Dankbaarheid bovenal voor de verlossing die ons deel is geworden door onze Here Jezus Christus en Zijn volbrachte werk op (het kruishout van) Golgotha. Paulus schreef eens onder de zalving van de Heilige Geest: **“De vrede van God heerse in uw harten,... EN WEEST DANKBAAR!”** (Kol. 3:15).

In het 39ste hoofdstuk van het boek Job beschrijft God hoe Hij zorgt voor Zijn schepselen. Allereerst met de bedoeling om Job voor te houden en te vragen: “Zijt gij tot dezelfde dingen in staat?”. Onmiskienbaar is de verwijtende toon die wij aantreffen, ook in dit deel van Gods antwoord. Maar tegelijk gevoelen wij in de schone beschrijving, die wij hier vinden van het leven van verschillende dieren, iets van tederheid; er trilt iets van een Vaderlijk verwijt in door: “Ik zorg voor hen allen”, zegt God. Alles wat er leeft en wemelt hier op aarde, wordt onderhouden door Hem

⁵⁵ Hopelijk ter verduidelijking vermelden wij deze (ietwat moeilijke) tekst ook nog in de Nieuwe Bijbelvertaling: “U hebt ons beproefd, o God, ons gezuiverd ... ons in een vangnet gedreven, ... mensen zijn over ons heen gereden, wij zijn door vuur en door water gegaan, maar U BRACHT ONS NAAR EEN LAND VAN OVERVLOED.” (noot – AK)

⁵⁶ Uitspansel = De lucht zoals die zich boven ons uitstrekt. (noot – AK)

⁵⁷ Voor meer over de **geestelijke** betekenis van de verschillende tabernakelobjecten, zie – op onze website www.eindtijdbode.nl – de studies: “Christus in de Tabernakel” van CJH Theys, “De Tabernakel van Israël” en “Lukas; het boek van de NIEUWE MENS in Christus” van E. van den Worm. (noot – AK)

⁵⁸ Deze studie is **niet** in mijn bezit. (noot – AK)

Die ook de Schepper en Formeerder is van dat al. En de bestraffing die hier doorklinkt, geldt met name de miskenning van deze Goddelijke en Vaderlijke zorg!

Wij zullen in het kort bij de genoemde dieren stilstaan:

1. De LEEUW (zie vers 1-2), wel genoemd 'de koning der dieren'. God zorgt, dat hij te eten heeft. Hetzelfde wordt gezegd van
2. de RAAF (zie vers 3), de pientere zwarte roofvogel. Beide voorbeelden zeggen ons, dat God Zijn kinderen voorziet van het VOEDSEL dat zij nodig hebben, zowel voor het lichaam als voor de ziel. Onze Heer haalt in Lukas 12 vers 24 de raaf aan en zegt: *"God voedt dezelve; hoeveel gaat gij de vogels te boven?"*.
3. De STEENGEIT en
4. de HINDE, het vrouwelijke hert, worden in één adem genoemd (zie vers 4-7) en God spreekt dan over het wonder van het LEVEN, dat eveneens van Hem komt; ook het wonder van het NIEUWE LEVEN. Lees ook Spreuken 5 vers 19, waar over het huwelijksgeeluk gesproken wordt. Het één en ander in samenhang met elkaar wijst op Christus' Bruid, in welke het leven van Christus zal worden gemanifesteerd!
5. De WILDE EZEL en
6. de STEPPE-EZEL (zie vers 8-11), een ander tweetal, dat God gebruikt om over de zegen van de VRIJHEID te spreken, versta: van de vrijheid van het kindschap Gods (het bevrijd zijn van de dienstbaarheid aan [d.i. de slavernij van] de zonde). Het Nieuwe Testament zegt, dat de schepping *"als met opgestoken hoofd (d.i. reikhalzend)"* uitziend naar de tijd, dat zij deel krijgt aan *"de vrijheid van de heerlijkheid van de kinderen Gods"* en verlost is van de dienstbaarheid des verderfs⁵⁹ (zie Rom. 8:19 en 21).
7. De EENHOORN, klassieke naam voor een woudos of bison⁶⁰, wordt in vers 12-15 gebruikt als voorbeeld van een KRACHT die zich niet laat binden. Hij luistert alleen naar zijn Schepper. Zo is het ook met het WOORD VAN GOD gesteld. Het doet wat God behaagt. Paulus zegt: *"Ook al leggen ze ons banden om (en dat gebeurt ook vandaag-de-dag), het Woord van God kunnen ze niet binden!"* (2 Tim. 2:9). Halleluja!
8. De STRUISVOGEL wordt besproken in de verzen 16-21 (pauw en ooievaar, genoemd in de Statenvertaling, worden er hier alleen vergelijkenderwijs bijgehaald). Het opvallende in haar gedrag, althans hier door God benadrukt, is haar VROLIJKHEID en zorgeloosheid. Gods kinderen laten zich doorgaans de blijdschap die de Here hen geeft, zo gemakkelijk ontnemen. Maar er staat nog altijd geschreven: ***"De blijdschap des Heren, die is uw sterkte!"*** (Neh. 8:11). Gelijk niets scheiding kan maken tussen onze God en ons, uitgenomen de zonde, zo behoeven wij ons ook door niets deze blijdschap te laten ontfutselen, wanneer wij doen de wil van God.
9. Het PAARD (zie vers 22-28), schitterend door God uitgetekend, spreekt van het GELOOF en de geloofsmoed, die ons door God worden geschonken om te volharden *"in de hete, felle strijd"*. *"Bovenal aangenomen hebbende het schild des geloofs..."* (Ef. 6:16). Wanneer wij nalatig zijn in dezen, dan is het onze eigen schuld, als het satan gelukt ons onderuit te halen. Geef daarom acht op het vermaan: *"Waakt, staat in het (ware) geloof, houdt u mannelijk, zijt sterk!"* (1 Kor. 16:13).
10. De SPERWER (zie vers 29) wordt hier door God gebruikt om ons indachtig te maken het GEESTELIJK INZICHT, dat God al Zijn Bruiloftskinderen schenkt. *"Namelijk verlichte ogen uws verstands, opdat gij moogt weten welke zij de hoop van Zijn roeping en welke de rijkdom zij van de heerlijkheid van Zijn erfenis in de heiligen; en welke de uitnemende grootheid Zijner kracht zij aan ons, die geloven, naar de werking der sterkte Zijner macht"* (Ef. 1:18-19). Sta dan niet toe, verdrukt en beproefd kind van God, dat de tranen uw geestelijke ogen omfloersen en uw geestelijke blik vertroebelen!
11. De AREND tenslotte, beschreven in de verzen 30-33, spreekt van de wonderbare gave van de KRACHT VAN DE HEILIGE GEEST, die God aan de Bruidsgemeente schenkt, waardoor zij telkens en voortdurend opgeheven wordt boven alle aardse strijd en gewoel uit. Dank God voor de wondervolle realiteit van de "Arendsvleugelen" (lees voor een beter begrip de desbetreffende studie uit het blad "Tempelbode" van rev. C.J.H. Theys⁶¹). *"Die de Here verwachten, zullen de kracht vernieuwen; zij zullen opvaren met vleugelen gelijk de arenden..."* (Jes. 40:31).

De beproefde Bruidsgemeente zal moeten leren onder alle omstandigheden God te danken voor al Zijn heerlijke gaven en voorzieningen. Wij lezen aan het eind van hoofdstuk 39, dat Job de terechtwijzing heeft verstaan en hij kwam tot verootmoediging. Zijn antwoord was: "Ik zal zwijgen" (zie vers 36-38). Nadat God hem uiteindelijk de vraag had gesteld: *"Is het twisten met de Almachtige onderrichten?"* (vers 35). Met andere woorden: Is er enig gewin in het twisten met God? Op dezelfde wijze zal de Bruidsgemeente in die donkere tijd die zal aanbreken, ook het allerlaatste verzet tegen Gods wil en beleid opgeven. In haar "Gethsémané" zal ze tot eenzelfde eenswilendheid (d.i. het één van wil zijn) met God komen als haar Bruidgom.

De weggaande bok

Opnieuw steekt er een onweer op en God spreekt ten tweeden male tot Job (zie de hoofdstukken 40 en 41). Deze tweede strafrede van de Heer sluit overigens aan bij het tweede deel van de eerste strafrede, waar Hij een aantal dieren de revue liet passeren. Nog twee dieren zal God ter sprake brengen, dieren die tot de meest schrikwekkende aller schepselen behoren. Beschouwd in het licht van het Grote Verzoendag-offer, vinden wij hier de gedachte van de tweede bok van het zondoffer voor het volk. Voor een goed begrip geven wij het één en ander nog eens schematisch weer:

⁵⁹ Gedeeltelijk uit NBV: ...uitziend naar de tijd, dat zij: ***"bevrijd wordt uit de slavernij van de vergankelijkheid (en zonde!) en zal delen in de vrijheid en luister die Gods kinderen geschonken wordt."*** (noot – AK)

⁶⁰ Eenhoorn volgens de Statenvertaling, woudos volgens de NBG-vertaling en wilde stier volgens de NBV. Bison = Elk van de wilde runderen van het geslacht Bison. (noot – AK)

⁶¹ De studie ***"Arendsvleugelen"*** is GRATIS te downloaden op onze website www.eindtijdbode.nl (noot – AK)

	Voor de priesters:	var (d.i. een jonge stier)	hoofdstuk 38
Het zondoffer op de Grote Verzoendag:			
	Voor het volk:	1 ^{ste} bok (geslacht)	hoofdstuk 39
		2 ^{de} bok (weggezonden)	hoofdstuk 40 en 41

De tweede bok was de bok die weggezonden werd in de woestijn (zie Lev. 16:10), de zgn. "bok voor azazel", de bok die verwijderd moest worden. Ook deze bok is allereerst een typebeeld van onze Here Jezus. Terwijl de eerste bok, die geslacht moest worden, spreekt over Zijn verzoeningswerk aan het kruis, wijst deze tweede bok op het feit, dat Christus de zonden "weggedragen" heeft. Hij heeft ze gebracht in de hades, in het graf, dat wil zeggen: in het domein van de dood, die dorre en woeste plaats waarvan de woestijn een afschaduwing is. "Alzo zal die bok op zich al hun ongerechtigheden in een afgezonderd land wegdragen (Lev. 16:22). "Zie het Lam Gods, Dat de zonden der wereld wegneemt" (Joh. 1:29), riep Johannes de Doper, toen hij Jezus zag. En de apostel met dezelfde naam schreef: "Gij weet, dat Hij geopenbaard is, opdat Hij onze zonden zou wegnemen" en voegt daar nog aan toe: "en geen zonde is in Hem" (1 Joh 3:5). Dit laatste wordt er niet voor niets bij vermeld. Even eerder gaat het in deze passage over die kinderen Gods, die toelevan naar de openbaring van de Here Jezus Christus, d.i. naar Zijn wederkomst. **Zij, die Hem verlangen te zien, die verlangen Hem te ontmoeten als Hij wederkomt (als de hemelse Bruidgom), zullen zich reinigen.** Duidelijk wordt hier gesteld: "Een ieder die deze hoop op Hem heeft (om Hem straks te zien), die reinigt zichzelf, gelijk Hij rein is" (1 Joh. 3:3). **Dit zal de volmaakte, vlekeloze Gemeente zijn, de Bruid van Christus!** Van deze heerlijke waarheid getuigt ook die tweede bok: Christus verlost ons van de zonden in de ware zin des woords, LETTERLIJK. Zodanig, dat wij de zonde ook niet meer doen, geen zonden meer bedrijven. Om misverstand uit te sluiten, vermelden wij erbij, dat wij natuurlijk nog lang niet zover zijn, dat wij zonder zonde zijn. MAAR HET IS WEL GODS WIL, DAT WIJ TOT DEZE STAAT ZULLEN KOMEN!! Wij moeten ernaar jagen! "Jaagt naar de heiligmaking en de eenheid met allen die dit ook doen", zegt Hebreëen 12 vers 14. Want er zal straks een Gemeente zijn, die zonder vlek of rimpel zal zijn. Halleluja! Wie dit terzijde schuift, schuift Gods Woord terzijde. Want dit leert onomstotelijk, dat ook dit door Jezus aan het kruishout van Golgotha is volbracht. Zonden-vergeving EN zonden-overwinning. Het gaat er dan ook om, dat onze zonden verzoend zijn, de bedreven zonden vergeven en wij gewassen zijn in het Bloed van het Lam. Maar bovendien gaat het er om, dat onze zonden – met onze zonde-natuur – ook weggedragen zijn, dat wil zeggen: dat de zonde-natuur niet langer ons leven aankleeft, dat wij vrij zijn van die gehate dienstbaarheid, vrij van de zonde, en enkel de gerechtigheid doen. Onmogelijk? Ja, indien het van ons zou afhangen. En als wij zien hoe beroerd de toestand van de Gemeente op het ogenblik is, hoe zij 'van hoofd tot voetzool overdekt is met zweren en etterbuilen', beeld van de zonde, hoe wereldsgezind en wereldgelijkvormig de meeste christenen vandaag-de-dag zijn, moeten wij zeggen: het is onvoorstelbaar, dat er zo'n Gemeente komt; vroeger was het misschien denkbaar geweest, maar nu niet. Doch Jezus heeft gezegd: "Wat bij de mens onmogelijk is, is mogelijk bij God" (Luk. 18:27)! Prijs God! **De volmaakte Gemeente/Kerk zal er komen. Op Gods tijd zal ze verrijzen, schitterend in hemelse glans** (zie Openb. 12:1)⁶². **Daarom dienen wij ernst te maken met onze voorbereiding op Christus' komst.** Wanneer u gelooft, dat Christus aan het kruis ook de vrijmaking van de zonde voor ons bevochten heeft, rust dan niet voordat dit ten volle realiteit voor u is. Brandende lampen moeten wij hebben en het smetteloos witte bruiloftskleed; vervuld met de Heilige Geest tot overvloeien toe en volmaakt, zonder zonde, door het reinigend werk van het badwater van het Woord. Want anders zullen we het meemaken, DAT WIJ ZELF WEGGEZONDEN WORDEN! Weg van de deur van de Bruiloftszaal, de buitenste duisternis tegemoet van de Grote Verdrukking. Ook dit verkondigt ons die weggaande, tweede bok. Het is de gruwelijke keerzijde van de medaille, die eenmaal getoond zal worden aan allen, die de boodschap om te jagen naar de heiligmaking, naast zich neergelegd hebben (zie ook mijn artikel "Weggezonden"⁶³ in de Tempelbode van juni 1988).

Het is de ernstige waarschuwing die wij tegenkomen, ook in de tweede strafrede van God tegen Job. In de hoofdstukken 40 en 41 wordt de toon van Gods betoog zeer ernstig. God vraagt aan Job, of hij soms denkt het tegen Hem op te kunnen nemen. Kunnen wij met God wedijveren in gerechtigheid en rechtvaardigheid? "Zult gij Mij verdoemen, opdat gij rechtvaardig zijt?" (Job 40:3). Was dat mogelijk, dan had Christus niet voor ons hoeven te sterven op (het kruishout van) Golgotha! Maar het tegenovergestelde is waar. Met de apostel Paulus moeten wij zeggen: "Wij zijn verdoemelijk, maar God is rechtvaardig". **Daarom zouden wij er van onze kant juist alles aan moeten doen om INNERLIJK met God "op één lijn te komen". Om bij al ons lijden en al ons strijden niet langer in verzet te komen tegen God** vanwege vermeende onrechtvaardigheid ons aangedaan, maar de Heer te bidden het "waartoe" te mogen verstaan, om tot meerdere heiligheid te komen.

God vraagt ook aan Job, of hij soms in staat is recht te doen op aarde (zie Job 40:6-9). Of hij bij machte is het kwaad uit te roeien. "Zie alle hoogmoedige en breng hem ten onder!" (Job 40:7). De waarheid is, dat wij nog niet eens in staat zijn het kwaad en het hoogmoedige in onszelf uit te delgen! **Wij leren hier dan ook, dat de Bruid alle menselijke overleggingen zal moeten afleggen. Als wij denken onszelf te kunnen rechtvaardigen, zullen wij geen deel kunnen hebben aan Gods volkomen verlossing uit de zondemacht.** Om tot de staat van zondeloosheid te geraken, zullen de Bruidsgelovigen ten laatste afstand moeten doen van toornigheid in welke vorm of mate ook, vanwege het gevoel onrechtvaardig behandeld te zijn. Weliswaar mogen en moeten wij blijven roepen tot God om ons recht te doen, gelijk de Heer ons Zelf heeft voorgehouden in Lukas 18. God zal Zijn uitverkorenen recht doen! In het boek van de profeet Daniël (wiens naam betekent: God is mijn Rechter) komt dit zo wonderbaar tot uiting. Ja, te weinig nog bidden en roepen wij. Laat echter geen toorn (d.i. woede, drift) of nijdigheid (d.i. kwaadheid, hatelijkheid of afgunst) leven in uw ziel, o Bruiloftskind. Geef het over aan Dien Die rechtvaardig oordeelt.

⁶² Zie noot 28 en 32.

⁶³ Dit artikel is op aanvraag – via info@eindtijdbode.nl – te verkrijgen bij A. Klein.

Opdat wij met onze Hemelbruidgom de laatste stap zullen mogen doen naar volkomen overwinning over de zonde.

Zeer betekenisvol zijn dan nog de twee laatste voorbeelden die God ontleent aan de dierenwereld. Dieren wier namen in de Statenvertaling van onze Bijbel merkwaardigerwijs niet vertaald zijn, als meenden de vertalers, dat het hier toch vooral om demonische levensvormen ging. Zij waren er daarmee nog niet eens zo ver naast! Wij kunnen ze echter vergelijken met een tweetal diersoorten die ook nu nog in de aardse fauna aanwezig zijn. En dit zal wellicht maken, dat wij nog beter verstaan wat God ons in hun beschrijvingen te zeggen heeft. Wij noteren dan:

- ten 1ste **DE BEHEMOTH** – overeenkomend met het nijlpaard, beschreven in Job 40 vers 10-19. En
- ten 2de **DE LEVIATHAN** – soms “zeeslang” genoemd, maar vooral overeenkomend met de krokodil, in ieder geval een draakachtig dier, misschien een levensvorm uit de voorwereld of voorschepping Zie Job 40 vers 20 t/m Job 41 vers 25.

God beschrijft deze twee machtige beesten met de voorliggende⁶⁴ bedoeling om te vragen: “Wat u niet durft te doen met deze schrikwekkende, angstaanjagende schepselen, durft u dat wel te doen met hun Maker, hun Schepser?” (zie Job 41:1-2). Er is echter nog een andere, diepere betekenis. De behemoth of het nijlpaard is een veelvraat. Hele berghellingen heeft hij nodig om zijn honger te stillen (zie Job 40:15). Hij vreet alles kaal, zodat voor andere dieren hoegenaamd niets overblijft. Dit is nu wat hen zal overkomen, die niet jagen naar het (witte en dus reine) bruiloftskleed en naar de volheid van de Geest. “Wie heeft, zal gegeven worden, wie niet heeft, zal afgenomen worden ook wat hij (of zij) heeft”, heeft Jezus gezegd (zie Matth. 25:29). ALLES WORDT OPGESLOKT. Zij die weggezonden worden door de Bruidgom, zullen alles kwijtraken, al hun geestelijk bezit. In dezelfde tijd zullen de rijkdommen van de wereld tot “oud roest” worden, tijdens een onvoorstelbaar grote economische crises (zie Jakobus 5). Dit zullen “de berooiden van de eindtijd” zijn, waarover wij in Micha 1 lezen. Ook Zefanja 1 vers 2 spreekt hierover: “Ik zal ganselijk alles wegrapen..., spreekt de Here”.

Het tweede beest de leviathan of krokodil, spreekt van de ONVOORSTELBAAR GROTE VERSCHRIKKINGEN, die de weggezondenen daarnaast te wachten staan... De verschrikkingen van de Grote Verdrukking, gedurende welke de leviathan ofwel de grote draak (zie Openb. 12:3) gruwelijk tekeer zal gaan en de gehele aarde zal tiranniseren. “Want alsdan zal grote verdrukking wezen, hoedanige (verdrukking) niet is geweest van het begin der wereld tot nu toe, en ook niet zijn zal. En zo die dagen niet verkort werden, geen vlees zou behouden worden; maar omwille van de uitverkorenen (d.i. de dwaze maagden-gelovigen, de “weggezondenen”) zullen die dagen verkort worden (wat tot uiting komt in dat afgebroken getal van de tijdsduur: 3½ jaar) (Matth. 24:21-22). De verstotenen of weggezondenen zullen in de buitenste duisternis (d.i. de Grote Verdrukking) terechtkomen.

Zullen deze taferelen, die God ons toont, ons tot bezinning brengen, gelijk Job? En ons ertoe brengen, nu het nog (de genade-)tijd is, de prijs te betalen van volkomen onderwerping aan de Heer?

8. De Spade Regen

Uiteindelijk komt Job tot volkomen verootmoediging. Hij belijdt zijn schuld en bekeert zich, zo lezen wij in hoofdstuk 42, de verzen 1 t/m 6. Hij merkt daarbij op, dat hij nu nader tot God gekomen is. “**Met het gehoor van het oor heb ik U gehoord, maar nu ziet U mijn oog**” (vers 5). Het maakt, dat hij niet langer aan zelfrechtvaardiging denkt. Integendeel, hij verfoeit zichzelf (zie vers 6). Dit alles zal een diepere vervulling vinden in de Bruidsgemeente van de laatste dagen. In het 42ste en laatste hoofdstuk van het boek Job lezen wij, dat de Bruidsgemeente de volle maat van lijdzaamheid zal bereiken (42 = het getal van de lijdzaamheid). **De Bruidsgemeente**, hoewel alleen gezondigd hebbende in dit ene (zelfs in een heilig leven ligt nog een verzoeking!), **zal zich in die benauwde tijd bekeren, in de zin van zich verootmoedigen, ziende het voorrecht dat zij mag smaken met onbedekt aangezicht haar Bruidgom te mogen zien en Gods verborgenheden te mogen verstaan.** Deze volkomen verootmoediging van de Bruidsgemeente wordt voorafschaduwtd door het brandoffer van de twee rammen, dat na de zondoffers op de Grote Verzoendag werd toebereid (zie Lev. 16:24). Het was een inzetting in Israël, dat zij op deze dag hun zielen verootmoedigden (zie Lev. 16:29 en 31). Het brandoffer van die beide rammen is daarvan de uitdrukking. Het brandoffer, de eerste groep van de vijf offers, spreekt van verootmoediging en toewijding aan de Heer.

Dan komen wij bij een passage die in profetisch licht nauwgezette en zorgvuldige bestudering vraagt van ons. De terechtwijzing van de drie vrienden en het offer, dat zij moeten brengen (zie vers 7-9), heeft een dramatische ondertoon. Wij hebben deze drie vrienden leren zien als typerende de grote groep gelovigen die ook uitgebeeld wordt door de dwaze maagden uit de bekende gelijkenis van Jezus (zie Matth. 25) en die in Openbaring 3 Laodicea genoemd wordt. **Het zijn de lauwe en zelfvoldane christenen, die zich niet gereedmaken voor de komst des Heren.** Hun presentie (d.i. hun tegenwoordigheid) is inderdaad zo evident (d.i. zo in het oog springend) en kenmerkend voor de tijd waarin wij leven!!

Zij worden in het boek Job dus voorgesteld door die drie vrienden. De waarderende woorden die God tot hen spreekt over Zijn knecht Job versterken deze gedachte nog. Deze woorden wijzen profetisch op de verhoging van de Bruidsgemeente en daarom op de nadering van de Spade Regentijd (d.i. de uitstorting van de Heilige Geest in de eindtijd). **Na de lange weg van vernedering, lijden en sterven⁶⁵, die deze Bruidsgelovigen hebben moeten gaan, zal de tijd van de opstanding voor hen aanbreken, als de Heilige Geest overeenkomstig de belofte wordt uitgestort in Spade Regen-kracht! In die grote laatste opwekking zal de Bruid des Heren tot grote heerlijkheid**

⁶⁴ Voorliggende bedoeling = Vooropgezette bedoeling, of: van te voren vastgestelde bedoeling. (noot – AK)

⁶⁵ Sterven = Bedoelt wordt: Het afsterven aan ons oude, zondige, ik-gerichte leven. (noot – AK)

worden gebracht. Jesaja, de evangelist onder de profeten, profeteerde over haar: *“Duisternis zal de aarde bedekken en donkerheid de volken; doch over u zal de Here opgaan en Zijn heerlijkheid zal over u gezien worden”* (Jes. 60:2). Verdriet, droefheid en zorgen zullen wegvlieden (d.i. verdwijnen). Zoals op Gods feestkalender het Loofhutfest volgde op de Grote Verzoendag, zo zal op de rechtvaardiging (of reiniging) van het Heiligdom (de Bruidsgemeente) – zie Daniël 8 vers 14 – de Spade Regen-opwekking volgen. **Alsdan zal de Bruid met de volle heerlijkheid van God bekleed worden, om haar Bruidegom, de Here Jezus Christus, te mogen ontmoeten.**

In die tijd van Spade Regen is er nog gelegenheid voor de “dwaze maagden”-gelovigen om zich te bekeren. En enigen zullen dat ook doen. Ook uit de Laodicea-gemeente zullen er zich nog enigen bekeren. Daarom spreekt de Heer aan het eind van de brief aan de Laodicensen (zie Openb. 3:5) toch nog over *“die overwint”*. Hun overwinning zal niet zijn het standhouden tijdens de Grote Verdrukking, maar het zich tijdig losmaken van die lauwe, ongehoorzame, zelfvoldane en dwaze massa van Laodicea-gelovigen. Maar het zullen er maar weinigen zijn, die zich nog bekeren. **De grote massa van eerstgenodigen zal de uitnodiging voor de Bruiloft (van het Lam) verwerpen en zichzelf de das om doen met allerlei nonsensicale⁶⁶ argumenten en verontschuldgingen, die alle bedekken moeten waar het werkelijk om gaat: ONWIL!**

Diezelfde droevige gedachte vinden wij hier uitgedrukt in het offer dat God vraagt van de drie vrienden van Job. Zeven varren (d.i. jonge stieren) en zeven rammen. Een offer van dezelfde beschrijving komen wij tegen in 1 Kronieken 15 vers 26. Het werd gebracht op de dag toen de Ark des Verbonds naar Jeruzalem werd overgebracht. Zeer opmerkelijk! Want dit is een gebeurtenis die ook heenwijst naar **de Spade Regen; wanneer de tegenwoordigheid van de Here weer gekend zal worden in de gereinigde Gemeente.** Daarom zingen wij: *“Hij is komend, de Ark is komend op de weg...”*⁶⁷ De zeven varren en de zeven rammen spreken van **de volmaakte onberispelijkheid en de volkomen toewijding van de Bruidsgemeente.** Dit is wat de Here aan die drie vrienden voorhoudt: wat Hij aan de dwaze maagden voorhoudt. De Heer wil hiermee zeggen: tenzij u zich volkomen bekeert en een omme-zwaai maakt van 180 graden in uw leven, zal u de toegang tot de Bruiloftszaal worden geweigerd en zult u de Grote Verdrukking ingaan. Een laatste kans! Maar er zal werkelijk heel wat moeten gebeuren om van een “dwaze” gelovige dan nog een “wijze” gelovige te maken. Dat volheids- en heiligheidsgetal 7 duidt daarop. Het zullen dan ook maar weinigen zijn. Beklemmende gedachte: de overgrote meerderheid van de zgn. Pinkstergelovigen zullen NIET tot de Bruidsgemeente behoren. Om redenen die ons uit de studie van het boek Job inmiddels welbekend zullen zijn. Zij hebben het voorrecht eerstgenodigen te zijn, maar ze zullen de laatsten worden. Waarlijk, de zaken staan er ernstig voor.

Veelzeggend zijn de woorden van God tot die drie vrienden: *“Mijn toorn is ontstoken tegen u”* (zie Job 42:7). Gods toorn is een profetisch onderwerp op zichzelf en verwijst naar de Grote Verdrukking. In Openbaring 6 vers 17 wordt deze tijd van verschrikking aangekondigd met de woorden: *“Want de grote dag van Zijn toorn is gekomen en wie kan bestaan?”* Het voorval dat Job voor zijn vrienden moest bidden en pleiten, doet ons denken aan wat in Openbaring 8 vers 3-4 geschreven staat. **De Bruidsgemeente zal de aanbidde Gemeente zijn** en zij zal, wanneer de Grote Verdrukking in zicht is, innig voorbede doen voor haar dwaze maagden-broeders en zusters, opdat dezen in de verschrikkingen die hen te wachten staan hun Heer niet zullen verloochenen en staande zullen blijven in het geloof, totdat zij de marteldood moeten sterven.

Het boek Job eindigt echter met jubeltonen. De glorie van de Spade Regen wordt beschreven in de slotpassage (Job 42:10-17). **God herstelt Job in ere, “wendt zijn gevangenissen”** (wat meer is dan zomaar een Bijbelse zegswijze voor genezing van ziekte, zo begrijpen wij nu), **en schenkt hem DUBBEL ZOVEEL als hij in het eerst bezat.** Zodat met recht gezegd kon worden, dat Jobs laatste heerlijkheid groter was dan zijn eerste (zie Job 42:12). De profeet Haggai profeteerde: *“De heerlijkheid van het laatste huis zal groter worden dan van het eerste”* (Hag. 2:10). En op de bruiloft te Kana werd gezegd: *“Alle man zet eerst de goede wijn op...; maar gij hebt de goede wijn tot nu toe (d.i. tot het laatst!) bewaard”* (Joh. 2:10). Het zijn allemaal verwijzingen naar de overweldigende en ongekende zegeningen van de Spade Regen en van de heerlijkheid van de Bruidsgemeente in die tijd. **De Bruidsgemeente zal in die dagen de “dubbele portie” ontvangen. Allereerst betekent dit: volheid van het Woord des Heren.** Israël in de woestijn moest voor de sabbat, de 7de dag, een dubbele portie van het manna verzamelen (zie Exod. 16:5). Aan de vooravond van de grote Sabbat van het duizendjarig vrederijk van Christus (de 7de “jaarduizend”) zal de Bruidsgemeente de volheid van het Woord van God ontvangen; het Woord zal rijkelijk in haar wonen. **Volheid van kracht zal zij bovendien ontvangen.** Gelijk Elisa een dubbel deel ontving van de Geest die op Elia was (zie 2 Kon. 2:9). Ja, een dubbel deel, volheid van de Heilige Geest! De wijze maagden hebben olie in hun lampen EN vaten, lezen wij in Matthéüs 25; een dubbel deel dus van de Heilige Geest. Het boek Job openbaart ons nog meer over deze geestelijke overvloed, die uiteindelijk tot de volmaaktheid van de Bruidsgemeente zal leiden. Job had in zijn laatste:

- Geen 7.000 maar 14.000 schapen. Dit spreekt van **volmaakte heiligheid.** *“Zonder vlek of rimpel”* (zie Ef. 5:27) zal de Bruid des Heren zijn.
- Geen 3.000 maar 6.000 kamelen. Wat wijst op het laatste grote “heengaan” van de Bruidsgemeente om het Evangelie van het Koninkrijk (van God) te verkondigen aan alle volken. Zij zullen uitgaan in ‘de heggen en de steggen’ (d.i. naar alle uithoeken) en ‘de (geestelijk) kreupelen, blinden, lammen enz.’ dwingen om in te gaan in de Bruiloftszaal (zie Matth. 22:1-10 en Luk. 14:15-24). **De grote laatste zielenoogst,** de binnenkomst van een laatste grote schare van bekeerlingen, die in de plaats van de eerstgenodigen zullen aanzitten, in een tijd wanneer ook de verkondiging van het Evangelie tot volheid zal komen. *“De menigte der (volkeren) zee zal tot u gekeerd*

⁶⁶ Nonsensicaal = Vol nonsens, onzinnig, dwaas. (noot – AK)

⁶⁷ Uit de (eigen) zangbundel van de Bethel Pinkstergemeenten, lied nr. 286. (noot – AK)

worden, *het heir der heidenen*⁶⁸ zal tot u komen”, zegt Jesaja 60 vers 5.

- Geen 500 maar 1.000 juk ossen. **Volheid in bediening**, als gevolg waarvan menigerlei werken van de duivel verbroken zullen worden en de Naam van de Here Jezus de hoogste eer zal worden toegebracht. Zieken zullen gezond gemaakt worden, bezetenen bevrijd, knopen van ongerechtigheid verbroken.
- Geen 500 maar 1.000 ezellen. **Ook volheid van lijdzaamheid en volharding zal gekend worden, waardoor de Bruid als een volk van overwinnaars uit de strijd zal komen** (zie voor een uitgebreider behandeling van deze symboliek hoofdstuk 2 van deze studie).

En opnieuw ontvangt Job zeven zonen; waarmee bedoeld wordt op het algeheel herstel van de Gemeente die – door vervolging en verdrukking, door wereldgelijkvormigheid en dwaalleer en door allerlei ongerechtigheid – zo gehavend zal zijn. **Alle onreinheid en alle onreinen, alle werkers der ongerechtigheid, zal de Heilige Geest verdrijven uit het Heiligdom en Hij zal de Bruiloftskinderen verlossen van al die belialsmensen**⁶⁹. Om een waarachtig beeld te verkrijgen van de gloriestemming waarin de herstelde Gemeente van de Spade Regen zal verkeren leze men Psalm 18 vers 17-50.

Ook verschijnen aan het eind weer de drie dochters. *“Zo schone vrouwen werden niet gevonden in het ganse land”* (Job 42:15). De drie schoonheden van Christus’ Gemeente/Kerk hebben wij in haar leren onderscheiden:

- geloof,
- hoop en
- liefde.

Het bijzondere is, dat hier ook hun namen genoemd worden:

1. Jemíma,
2. Kezía en
3. Keren-Happûch.

Vrij vertaald luiden deze namen:

1. lieflijk (duif),
2. geurig (van kassie) en
3. schoon (hoorn met blanketsel – d.i. kleursel of poeder voor het blank maken van het gezicht).

In deze drie voor haar Bruidegom zo bekoorlijke gestalten zal de Bruid blijven en niet vertragen, totdat Jezus komt. Haar Heer en Bruidegom zal een behagen in haar hebben en zij zal alles wat zij begeert en nodig heeft vinden in Jezus alleen.

Amen.

⁶⁸ Het heir der heidenen = Een (grote) menigte uit de heidenvolkeren. (noot – AK)

⁶⁹ Belialsmensen = Duivelse-, slechte- en/of afvallige mensen. Zie o.a. Deutr. 13:13, Rich. 19:22, 1 Sam. 2:12, 2 Kor. 6:15 (noot – AK)

Appendix I: De tabernakel-ordering van het boek Job

Hoofdstuk	Omschrijving	Tabernakel-objekt
1	Begin van het lijden.	Poort (toegang tot de Tabernakel)
2	Vermeerdering van het lijden.	Brandofferaltair
3 t/m 7	Reiniging. (Elifaz)	Koperen Wasvat
8 t/m 10	Gerechtigheid en steun van de Heilige Geest. (Bildad)	Deur (toegang tot het Heiligdom)
11 t/m 14	Licht, openbaarmaking, meer vruchtdracht. (Zofar)	Gouden Kandelaar
15 t/m 17	Het volmaakte spijsoffer / volmaakte overgave. (Elifaz)	Tafel der Toonbroden
18 t/m 19	Opstandingswandel. (Bildad)	Hogepriesterlijke kledij (1)
20 t/m 21	Kennis van Gods gedachten. (Zofar)	>>>HOED<<< Hogepriesterlijke kledij (2)
22 t/m 24	Het offer tot onberispelijkheid. (Elifaz)	>>>VAR<<< Priester-wijdings-offer (1)
25 t/m 31	Overgave en toewijding. (Bildad)	>>>2 RAMMEN<<< Priester-wijdings-offer (2)
32 t/m 37	Aanbidding door de Heilige Geest, met wegneming van alle beletsels en struikelblokken. (Elihu spreekt)	Reukofferaltair
38 t/m 41	Doorleiding door (d.i. de leiding van God bij) de volle kruisiging van het vlees. (God spreekt)	Voorhangsel (toegang tot het Allerheiligdom)
42	Bekroning van de trouw en de volharding. De volle zegen.	Ark des Verbonds

Appendix II: De 15 waarheden

In de 15 waarheden, genoemd in het boek Job, zien wij de gang naar de volmaaktheid uitgedrukt. Nimmer kan deze weg betreden worden voordat wij afstappen van het hoogmoedige standpunt, dat wij God voor enig ding ter verantwoording kunnen roepen:

1. **Een mens is nimmer rechtvaardiger dan God** (Job 4:12-21).

Het eerste waarmee wij op deze weg dan kennismaken, is de kastijdende hand van God:

2. **God kastijdt wien Hij liefheeft** (Job 5:17-18).

Wanneer wij ons onderwerpen, zal dit ons strekken tot geestelijke winst:

3. **De oprechten en nederigen (van hart) ontvangen van God genade** (Job 8:5-7, 20-22).

Vervolgens moeten wij leren al het trachten in eigen kracht om heiliger te worden, op te geven:

4. **In eigen kracht zullen wij nooit geraken aan de gerechtigheid en volmaaktheid van God** (Job 11:7).

Wij hebben daarvoor de Heilige Geest nodig. Ook al, omdat heiligmaking vooral een kwestie is van het hart en van ons denken:

5. **De natuurlijke mens kan nooit volkomen zuiver zijn** (Job 15:14).

Vervulling met de Heilige Geest is noodzakelijk! Maar juist dan gaat ons (zondig) vlees zich roeren. En vanwege de beproevingen en de moeilijke weg die wij moeten gaan, zien wij soms om ons heen en benijden de ongelovigen, die het zo gemakkelijk schijnen te hebben. Als de Heilige Geest sterker in ons kan worden, zullen wij dit dwaze gedrag opgeven en de realiteit voor ogen houden:

6. **De goddelozen zullen eenmaal uitgeroeid worden** (Job 18:5).

en

7. **De vreugde van de goddelozen is maar voor korte tijd** (Job 20:5).

Door de inwoning van de Heilige Geest zullen wij voorts alle gevoel van eigenwaarde overwinnen en een beter besef krijgen van Gods genade:

8. **God heeft van geen mens iets nodig** (Job 22:2).

En wij zullen meer en meer inzien hoe corrupt wij van nature zijn en dat er in ons vlees niets goeds woont:

9. **De zonde kleeft aan de mens reeds vanaf zijn/haar geboorte** (Job 25:4).

Tot dit punt gekomen, lijkt het wel, of wij helemaal opnieuw moeten beginnen. Een soort van tweede begin is er inderdaad op de weg van heiligmaking (nu beginnen de leerredenen van Elihu, die een typebeeld is van de Heilige Geest). Als de Heilige Geest tot Zijn waarachtige heerschappij komt in ons leven, worden wij ook werkelijk "geestelijk" in al ons doen en spreken, in geheel onze handel en wandel:

10. **De inblazing van de Almachtige maakt de mens verstandig** (Job 32:8).

Wij weten dan onze plaats:

11. **God is meerder dan een mens** (Job 33:12).

Wij strijden niet meer met God. Wij zijn dan niet meer blind voor Gods zorg en Gods liefde:

12. **God legt een mens niet meer op dan hij/zij dragen kan** (Job 34:23).

Wij ondergaan ook een heiliging in ons gebedsleven en leren meer en meer bidden "zoals het behoort":

13. **Als wij ijdele dingen spreken, zal God ons gebed niet verhoren** (Job 35:13).

Onze ogen gaan open en wij zien, dat behalve dat voor God niets onmogelijk is, Hij ook in alles en altijd rechtvaardig is. Wij worden opgetrokken tot het zedelijk en geestelijk peil van God:

14. **God is groot, maar ook rechtvaardig** (Job 36:5).

En nu verstaan wij, dat het onmogelijk en dwaas is om God ter verantwoording te roepen:

15. **Het is dwaas om te denken, dat wij ons enigszins kunnen meten met God** (Job 37:23).

In plaats daarvan komt er eenswillendheid (d.i. het één van wil zijn) met alles wat God doet en toelaat in ons leven. En Hij maakt, dat wij voldoen aan Zijn maat of maatstaf, "de mate van de grootte van de volheid van Christus" (zie Ef. 4:13)!

➤ **Noot:**

De tabernakel-orde in deze waarheden is als volgt:

Waarheid 1	=	Poort	(de toegang/ingang tot het tabernakel-complex)
Waarheid 2 en 3	=	Brandofferaltaar	(dit object stond in: de voorhof)
Waarheid 4	=	Koperen Wasvat	(dit object stond in: de voorhof)
Waarheid 5	=	Deur	(de toegang/ingang tot het Heiligdom)
Waarheid 6 en 7	=	Gouden Kandelaar	(dit object stond in: het Heiligdom)
Waarheid 8 en 9	=	Tafel der Toonbroden	(dit object stond in: het Heiligdom)
Waarheid 10 t/m 14	=	Reukofferaltaar	(dit object stond in: het Heiligdom)
Waarheid 15	=	Voorhang + Ark des Verbonds	(de toegang/ingang tot het Allerheiligdom) + (dit object stond in: het Allerheiligdom)

Inhoudsopgave:

1. Job, een beeld van de Gemeente.....	3
Een vergelijking	3
Beproevingen van de laatste dagen.....	3
Het land Uz.....	3
Gemeenteleven	4
2. De heerlijkheid van de Gemeente.....	4
Heiligheid.....	4
De verkondiging van het Evangelie.....	5
Het werk der bediening.....	5
Volharding	6
Grote bereidwilligheid	6
3. Gemeente-afbraak door de eeuwen heen	6
Afbraak, belofte, doel.....	6
De volle Pinksterkracht ontnomen	7
Geen heiligheid meer.....	7
Het Openbaringslicht verdwijnt	7
Innerlijke vernieling van het Gemeenteleven	8
Het getrouwe overblijfsel	8
4. Beproevingen van de Bruidsgemeente in de eindtijd	9
Afval en volmaking	9
Een steeds driester (d.i. brutaler) optreden van de duivel	9
Kwaadaardige woekeringen in de Gemeente	9
Het vlees tegen de Geest	10
De tempelreiniging van de eindtijd.....	11
De aanvallen op Job c.q. de Bruidsgemeente in Tabernakellicht	11
5. Vervolging door de dwaze maagden-gelovigen	11
De grote controverse	11
Zeven dagen van rouw	12
De twist met Elifaz	12
Jobs 1 ^{ste} klacht (hoofdstuk 3).....	12
Elifaz' 1 ^{ste} reactie (hoofdstuk 4 en 5).....	12
Jobs weerwoord (hoofdstuk 6 en 7)	13
Elifaz' 2 ^{de} rede (hoofdstuk 15).....	13
Jobs weerwoord (hoofdstuk 16 en 17)	14
Elifaz' 3 ^{de} rede (hoofdstuk 22).....	14
Jobs weerwoord (hoofdstuk 23 en 24)	15
Nabeschouwing	15
De twist met Bildad.....	16
Bildads 1 ^{ste} toespraak (hoofdstuk 8).....	16
Jobs weerwoord (hoofdstuk 9 en 10)	16
Bildads 2 ^{de} rede (hoofdstuk 18).....	17
Jobs weerwoord (hoofdstuk 19).....	17
Bildads 3 ^{de} toespraak (hoofdstuk 25)	17
Nabeschouwing	17
De twist met Zofar	18
Zofars 1 ^{ste} rede (hoofdstuk 11).....	18
Jobs weerwoord (hoofdstuk 12, 13 en 14)	19
Zofars 2 ^{de} rede (hoofdstuk 20)	19
Jobs weerwoord (hoofdstuk 21)	20
Nabeschouwing	20
Jobs slotrede	20
6. De Bazuintijd	22
7. De Grote Verzoendag.....	24
Het zondoffer van de verzoendag.....	26
De weggaande bok.....	27
8. De Spade Regen.....	29
Appendix I: De tabernakel-ordering van het boek Job.....	32
Appendix II: De 15 waarheden	32
De tabernakel-orde in deze waarheden is als volgt:.....	33

Van dezelfde schrijver hebben wij ook nog de volgende studies uitgewerkt:

- De mannelijke zoon in **het boek Esther**.
- Drie grote toekomstige scheidingen.
- **Het boek Ruth** in profetisch licht.
- **Het Hooglied** (gedeeltelijk).

Wilt u meer weten over onderwerpen, behandeld in bovenstaande studie, dan kunt u gaan naar: **www.eindtijdbode.nl**

De studies zijn GRATIS te downloaden.

- ⇒ **De 5 wijze en de 5 dwaze maagden...**
- ⇒ **De overwinnaars; over (de macht van) zonde en satan in de eindtijd.**
- ⇒ **De volmaaktheid in Christus, op aarde, in de eindtijd.**
- ⇒ **De Wederkomst van Christus nader bekeken.**
- ⇒ **De werkingen van de Geest in de eindtijd**
- ⇒ **Er komt spoedig een Goddelijk Bruiloft hier op aarde (de Bruiloft van het Lam).**
- ⇒ **Heiligmaking.**
- ⇒ **Het Goddelijk herstelwerk in de Gemeente/Kerk in de eindtijd.**
- ⇒ **Wat God bereid heeft voor degenen die Hem (waarlijk) liefhebben.**

Ook in de studie *“De eindtijd profetieën van de profeet Zacharia”* staan nog artikelen van br. H. Siliakus vermeld, met duidelijke uitleg over enkele visioenen.